

SỰ KHÔI PHỤC CÂY NÀNG DÂU

Cảm ơn anh, Anh Orman. Xin Chúa ban phước cho anh.

Xin chào, các bạn. Và thật là một đặc ân được trở lại trong đền tạm, vào buổi sáng lễ Phục sinh tốt đẹp này, thờ phượng, sự sống lại vĩ đại của Chúa và Đấng Cứu Thế yêu quý của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ.

² Tôi muốn nói rằng tôi chắc chắn...Về tất cả những sứ điệp mà tôi đã từng nghe mục sư của chúng ta giảng, bài giảng hay nhất của ông là bài giảng sáng nay. Tôi về nhà và bảo vợ tôi. Tôi nói, “Em yêu, đây là buổi sáng mà em đã bỏ lỡ nó, vì không thức dậy sớm.” Đó là sứ điệp hay nhất mà tôi đã nghe về sự sống lại, trong cả đời tôi. Tôi chưa bao giờ nghe điều gì hay hơn, về sự sống lại mà mục sư của chúng ta ban phát cho chúng ta sáng nay. Quả thật là một sứ điệp đầy kinh ngạc, và mọi việc đều đúng với ý nghĩa thiết yếu của nó. Điều đó xảy ra để tỏ cho thấy, rằng, khi sự xúc dầu nắm giữ một người, đấy, điều gì—điều gì xảy ra. Lúc ấy nó thực hiện điều gì đó. Và vì vậy chúng ta vui mừng rằng—rằng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta vị mục sư tuyệt vời này.

Và giờ này tôi muốn cảm ơn mỗi người và mỗi một người trong anh chị em.

³ Chúng ta đã có mặt ở đây một lát rồi, vào những thì giờ khác nhau, đi đi lại lại, nhưng tôi sắp rời khỏi để đi vào những cánh đồng truyền giảng hiện giờ, như anh em biết. Tuần này, tôi sẽ đi đến những thổ dân người Cree Indian, trên British Columbia. Và rồi từ trên đó, đến Fort St. John. Và rồi, mùa hè này, ý Chúa, ở tại...đi cho hết Duyên hải miền Tây, lên miền Đông, và—và ra ngoài Duyên hải miền Tây, và đi lên Alaska, Anchorage, Alaska, và xuyên qua đó. Và rồi, có lẽ, từ đó, tôi sẽ phái một vài người đi thăm dò Châu Phi và phần còn lại của thế giới, cho mùa đông sắp đến. Vậy chắc chắn sẽ có lúc nào đó trước khi tôi trở lại đây tại đền tạm một lần nữa. Ít nhất, sẽ là trong tháng Tám hay lúc nào đó vào mùa thu này, trước khi tôi có thể quay trở lại.

4 Và tôi muốn cảm ơn tất cả anh em vì sự hợp tác tốt đẹp của anh em, vì tất cả những gì anh em đã làm. Và chúng tôi lấy làm tiếc chúng tôi không bao giờ có đủ chỗ cho dân sự ở đây vào những buổi sáng này. Bây giờ chúng tôi đang tiến hành một dự án xây dựng, như anh em biết, xây một nhà thờ lớn hơn, khi...cho những buổi nhóm này. Và vì vậy điều đó hầu như sẽ có hiệu quả ngay bây giờ. Họ sẽ bắt đầu việc xây dựng nhà thờ. Bây giờ là...

5 Tôi cũng muốn cảm ơn mỗi một người trong các anh chị em vì những...vì những món quà, những tấm thiệp sinh nhật, những tấm thiệp Phục sinh, những món quà mà anh chị em đã trao cho Billy, và những món quà khác, cho, của...và những món quà khác dành cho tôi; Anh Wood, và nhiều người trong họ. Tôi biết ơn họ hết thủy.

6 Và mỗi người đến và nói...Anh em không biết sự căng thẳng như thế nào. Người nào đó đến và nói, “Bây giờ chúng tôi muốn gặp Anh Branham. Chúng tôi muốn gặp cha của anh,” đại loại như vậy. Và nói, “Ờ giấy được điền hết rồi.” Lúc đó, ờ, anh em không biết điều đó đặt mình ở trong một tình trạng bối rối như thế nào, khi anh—anh—anh em thật sự nhận được quá nhiều. Đó là tất cả những gì anh em có thể làm.

7 Tôi—tôi ao ước đã là vậy để tôi thật sự có một thời gian dài, có thể ngồi xuống với mỗi người. Và tôi hy vọng làm điều ấy lúc nào đó. Nhưng không thể được, trên đất này, bởi vì có những người đến đây từ mọi nơi trên thế giới, đây, từ khắp thế giới. Tuần này, có những người từ nhiều quốc gia có mặt ở đây, và đã được gặp riêng và cầu nguyện cho, tuần này, từ các nước trên khắp thế giới.

8 Và nếu chỉ là hội chúng địa phương, nhỏ bé của chúng ta tại Jeffersonville đây, tôi có thể vui mừng mất hai hay ba giờ đồng hồ với mỗi người, và gạt bỏ điều đó ngay và trò chuyện với họ. Nhưng, xem đó, trong lúc chỉ có thể, nói, năm cuộc gọi đến, hay, có lẽ, hai cuộc gọi từ ngay trong cộng đồng địa phương chúng ta, thì có một trăm hay hai trăm từ khắp thế giới, cả hai kiểu gọi này đang đến cùng một lúc. Vậy thật đúng là có hàng ngàn mà thậm chí tôi đã không thể chạm được, ở nơi nào, thấy đó, nhiều người. Và những cuộc gọi đến “Hãy đến đây, và đi đến đó,” từ khắp thế

giới, và các vé máy bay cứ được gửi đến, cùng mọi thứ khác, “Hãy đến, cầu nguyện cho người đau,” nhưng anh em không thể làm điều đó được.

9 Vì thế, nhiều người thất vọng. Tôi cũng vậy. Nhưng tôi thật sự muốn, vào buổi sáng Phục sinh này, có sự xưng nhận của mình, nói rằng—rằng tôi không biết làm gì về điều đó cả. Thật sự có quá nhiều, anh em biết đấy, để—để đến được, hàng ngàn và hàng ngàn người từ khắp thế giới. Tôi vừa tiến hành chuyến đi thứ bảy vòng quanh, như anh em biết. Và tôi có sự tiếp xúc cá nhân tốt hơn với hơn mười triệu người từ khắp thế giới.

10 Vậy anh em có thể tưởng tượng sự căng thẳng, ở trên anh em như—như thế nào. Và nhiều lần chúng ta đã đụng phải những sự căng thẳng nhỏ, và tôi biết anh em cũng như vậy, và những sự thất vọng nhỏ. Nhưng nghĩ về chúng, những sự thất vọng mà tôi có, khi những người mẹ đau ốm gọi trên điện thoại, nói, “Ôi Chúa...” Ồ, đợi một chút, Anh Branham. ‘Chúa Jêsus ôi, con—con—con cầu nguyện để Ngài sẽ sai anh ấy đến.’” Và—và tôi chỉ gác máy từ nơi đó, và ở đây, và ở đây, và ở đây, và khắp thế giới. Anh em biết nó như thế nào. Và điều đó—điều đó không dễ dàng khi có ai đó ở đầu dây bên kia điện thoại, có một bé sơ sinh bị ốm, hay một người chồng bị đau, hoặc một người vợ đang hấp hối, đang cầu nguyện cho anh em đến. Vậy thì, anh em có thể tưởng tượng.

11 Không lạ gì tôi là người hay run. Nó thật sự...Điều đó đủ tạo nên một người như vậy. Nhưng tôi đã làm một điều này, thay vì trở nên phức tạp. Tôi đã cố gắng giữ cho vững vàng, bằng cách cứ chăm nhìn vào Đồi Sọ và tiến tới, giống như Ngài đã bảo tôi làm. Và nhiều lỗi lầm của tôi, tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ tha thứ cho tôi về các việc ấy, mà có lẽ tôi nên đến một chỗ và đã không đi. Tôi chỉ là con người, và có thể...phạm những lỗi lầm.

12 Có một điều bé nhỏ, sâu sắc đã được nói ở đây trong sân sau, sáng nay, khi tôi đi ra ngoài từ buổi nhóm rạng sáng.

13 Tôi có một người bạn cũ quý mến. Anh ấy chắc chắn có mặt nơi nào đó ở đây. Anh ấy đến từ Chicago. Tên anh ấy là Stewart. Anh ấy khoảng...Ed Stewart, tôi đoán anh ở giữa tuổi bảy mươi, hay hơn. Và anh đã gặp tôi ngoài đó. Và anh đã để dành số tiền

dâng phần mười bằng những đồng hào. Và anh đã trao cho tôi cả một gói đồng tiền, gần giống như *thế*. Và, ồ, tôi không biết, tôi... Dĩ nhiên, chúng dùng cho một công tác truyền giáo, hải ngoại.

¹⁴ Và người bạn tốt của anh ấy, và của tôi, là Anh Skaggs, Leonard Skaggs, từ Lowell, Indiana, đang đứng tại đó. Và trước đây tôi chưa bao giờ biết; anh ấy là một người của hội Tam Điểm. Anh có một chiếc nút của hội Tam Điểm trên mình. Và chúng tôi đang trò chuyện về nội qui hội Tam Điểm.

¹⁵ Và vì vậy Anh Stewart đã nói với tôi, anh ấy nói, “Tôi thích anh, Anh Branham à, và tôi muốn nói chuyện với anh.” Xin lỗi vì cách diễn đạt này. “Nhưng,” anh bảo, “anh thật khó đến gần hơn là một hậu cung Thổ Nhĩ Kỳ.”

¹⁶ Cách đây không lâu, ai đó đã nói với tôi, nói, “Tôi vui mừng không khó để đến với Chúa.” Ồ, tôi không có ý nói theo cách đó. Tôi yêu thương dân sự. Nhưng tôi...Cứ tưởng tượng...

¹⁷ Tôi về nhà và tôi kể cho vợ tôi, và chúng tôi ngồi tại bàn và cười, anh em biết đấy, thật hẳn là *khó* như thế nào để đến một hậu cung Thổ Nhĩ Kỳ. Vì vậy—vì vậy tôi...

¹⁸ Tôi hi vọng điều đó hoàn toàn không khó như *thế*, Anh Stewart à, nếu anh vẫn còn có mặt ở đây. Nhưng chắc chắn tôi nghĩ đó là một cảm giác hơi khô hài mà hầu như khiến cho tất cả chúng ta cười khúc khích.

¹⁹ Cho nên, tôi ao ước mình có thể gặp mọi người. Và tôi yêu thương mọi người. Thật thế. Cho dù họ là một người bạn hay kẻ thù, đều như nhau.

²⁰ Và bây giờ chắc chắn là tôi thèm muốn những lời cầu nguyện của anh em cho tôi, trong buổi nhóm sắp đến này. Tôi sẽ đi ra giữa vòng những thổ dân Indian. Và anh em biết, anh em, khi anh em có mặt tại Rô-ma, anh em phải là người Rô-ma; và khi anh em ở với thổ dân Indian, anh em phải sống như những thổ dân Indian.

²¹ Người bạn truyền giáo của tôi, về một người bạn đi săn của tôi, nơi tôi đã có lần, đi trên xa lộ, Xa lộ Alaskan. Một chàng trai rất tốt, và vợ anh, ra khỏi ngôi nhà đẹp. Và tôi...Những cánh tay bị ăn mòn, trong đó, và cả vạt phía sau hai tai của anh và các

thứ. Và tôi đã tự hỏi đã có chuyện gì với anh vậy, “Có phải anh ấy đã bị bệnh chàm da không?” Nó là từ những con bọ chét và rệp, nơi anh đã phải sống...cách mà anh ấy phải sống ngoài đó. Và vì vậy anh em phải sống ngay với dân chúng, để chinh phục họ cho Đấng Christ. Họ là cơ nghiệp của Đấng Christ. Họ là những người mà Ngài đã chết thay cho, và người nào đó phải đi đến với họ.

22 Và viên tù trưởng đã dự tại một trong những buổi nhóm miền bắc mới đây của tôi, và Đức Thánh Linh trong buổi nhóm, hay ở ngoài trên sân cắm trại, trên sân đất (sân dành cho du khách, tôi tin là vậy), đã gọi tên của ông ta, và nói ông là ai, và ông đã làm gì. Và, ồ, chao ôi, điều đó thật chắc chắn, với ông. Ông ta biết rằng con người không thể làm được điều đó; điều đó phải đến từ Đấng Toàn Năng.

23 Vì vậy, vị tù trưởng đó đã làm cháy lên điều đó, bùng lên từ trên xuống dưới miền duyên hải ở đó. Và chúng ta sẽ có những buổi nhóm trong một chiếc thuyền buồm nhỏ, đi vào trong những nơi mà chúng ta có thể đến được, Ba Lan, và tiếp tục ra bên ngoài, và lên thượng duyên hải, và đến những miền khác, đến với những thổ dân da đỏ Cree Indian, những người bị bỏ lơ. Nhiều người trong các anh em, mà có những buổi nhóm lớn, không thể đi làm điều đó được. Vậy thì, những người thổ dân da đỏ Indian...

24 Sẽ không có một đồng xu nào hết...Như anh em biết, tôi không bao giờ lấy tiền dâng hiến trong những buổi nhóm của mình. Và tôi không lấy tiền. Nhưng hội thánh ở đây đang—đang bảo trợ cho buổi nhóm đó với những người da đỏ Indian. Một số trong phần tiền dâng phần mười của anh em, và các thứ, sẽ dùng để trả cho, để mang Sứ điệp của sự cứu rỗi và giải cứu này đến cho những người thổ dân Indian nghèo khổ, mù chữ đó.

25 Và sau cùng, họ là những người Mỹ, anh em biết đấy. Chúng ta là những người nước ngoài, anh em thấy. Chúng ta tràn vào và chiếm lấy nó từ họ. Và chúng ta muốn...Tôi không thể trao lại cho họ đất nước của họ, nhưng tôi có thể trao cho họ những niềm hy vọng trong Đấng Christ, điều ấy sẽ đặt chúng ta như tình huynh đệ với nhau ngày nào đó trong một Xứ nơi sẽ không còn đánh nhau và lấy đất, của nhau nữa. Đó sẽ là một Xứ, đủ chỗ cho tất cả.

Tôi sẽ lấy làm biết ơn khi thì giờ đó đến, nếu tất cả những người yêu dấu của tôi được cứu và sẵn sàng vào lúc đó.

²⁶ Bây giờ, tôi thấy có nhiều người bạn tôi, đang ngồi ngay tại đây, khi tôi giảng. Tôi tin mình đang để ý Chị... Tôi không thể nghĩ ra được tên chị. Trước đây thường gọi là Lee. Đúng thế không? Có phải Chị là Bà Lee không? Con gái của chị ở đây, các cô con gái, người mà đã được chữa lành phải không? Rất tốt. Một người đã ở trong Nhà của Đấng Chấn Chiên Nhân Lành, hay không... Đó gọi là gì? “Chị của...” (Học viện Công giáo nào đó) “Nữ vương Hòa bình,” đó là những gì nó có. Tôi lẫn lộn tất cả những tên Công giáo. Và vì vậy, ở nơi đó, và chị đã... bị suy nhược thần kinh, tâm thần. Và Chúa Jêsus yêu dấu, trong lúc chúng ta đang ngồi... tôi đang tại chân giường, và người cha và người mẹ yêu quý của chị đang đứng gần. Và Chúa Jêsus tuyên bố điều đó đã được thực hiện, đã xong rồi. Chị ấy ngồi đấy. Hết thầy qua rồi. Và, dĩ nhiên, chúng ta biết chị rất biết ơn sáng nay, và...

²⁷ Tôi đang nhìn ra ngoài đó và nhìn thấy những người đang hấp hối, mới đây, vì bệnh ung thư. Họ đã bò vào ở đây, trên những xe lăn, cặp nạng; và họ đây này, bình thường và khoẻ mạnh, sáng nay. Điều đó ở khắp thế giới. Không phải bởi tôi; bởi Ngài, Chúa chúng ta Đấng đã từ kẻ chết sống lại, hiện sống đời đời mãi mãi. Cầu xin Chúa của chúng ta mãi được ngợi khen và chúc tụng, là lời cầu nguyện chân thành của tôi.

²⁸ Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Hết thầy anh chị em hãy cầu nguyện cho tôi. Bây giờ, tôi—tôi tùy thuộc vào điều đó. Và khi tôi đi ra ngoài đó, đấy, ở đây tại nhà, nó không quá tồi tệ ở quanh đây; nhưng khi anh em đến đó nơi anh em thực sự đụng vào trận tiền. Đây là sự huấn luyện.

²⁹ Ngày hôm qua, tôi có nghe, khi hội thánh của chúng ta mua một—một chiếc xe mới dành cho tôi, và tôi... để đi lại. Và cái xe khác của tôi gần như bị mòn rồi. Và vì vậy tôi—tôi đã vận ra-đi-ô lên và lắng nghe bản tin. Và rồi họ đã xuống chỗ mà, đêm qua, Joseph và tôi đã đi cầu nguyện. Rồi chúng tôi, đi xuống từ Nhà máy Green, họ... Tôi đã mở ra-đi-ô. Đó là bản tin của đài, và nó nói, theo đó, *Hiệu thính viên* này đã đi theo một chàng trai trong buổi huấn luyện của mình. Và cách anh ta đang đứng đó như thế

nào với những cái túi của anh đầy cát và mọi thứ, chỗ anh phải giữ đầu mình thật thấp, để đạn súng máy đang bắn ra ngay trên đầu của anh trong lúc anh bò qua những lớp dây kềm gai và các thứ, đang nhận một đợt huấn luyện khắc khe.

Ồ, đó là những gì chúng ta đang làm tại đây.

³⁰ Nhưng bây giờ nó khác nhiều trên trận tiền. Thấy không? Khẩu súng máy đó nổ đúng lúc, được nhắm ngay ở một mức nào đó. Nhưng, trên trận tiền, nó có thể lên hay xuống. Thấy không? Vì vậy—vì vậy đó là một sự khác biệt nhỏ ở đó, anh em thấy, hơn những gì—hơn những gì nó hiện có. Vì vậy chúng ta có sự...

³¹Ồ, đây là sự huấn luyện, ở đây. Nhưng ở ngoài đó anh em ở trên trận tiền, vì thế chúng ta sẽ đối mặt với kẻ thù lúc này. Chúng ta thường chiến đấu... hát một bài hát quen thuộc ở đây, *Cuộc Chiến Đang Tiếp Diễn*. Ai vẫn còn nhớ bài hát đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Cuộc chiến đang tiếp diễn,Ồ những chiến sĩ Cơ-
đốc,

Và mặt đối mặt trong hàng ngũ nghiêm khắc,
Với những áo giáp sáng loé, và các màu sắc
theo hàng,

Kẻ đứng người sai vào cuộc hôm nay.

Đúng vậy. Hiểu không?

Cuộc chiến đang tiếp diễn, nhưng xin đừng sờn
lòng,

Hãy mạnh mẽ và trong năng quyền của Ngài
giữ chặt;

Nếu Đức Chúa Trời chiến đấu cho chúng ta,
ngọn cờ của Ngài che phủ chúng ta,

Cuối cùng chúng ta sẽ hát bài ca của người
chiến thắng.

³²Đúng vậy. Bây giờ, có nhiều điều mà tôi phải nói, sáng nay, nhưng tôi hầu như cắt ngắn bớt, vì nhiều người của chúng ta đang đứng và chật kín bên trong. Và họ có những diễn giả trẻ tuổi bên ngoài, và một chương trình phát thanh ngắn, tôi nghĩ, mỗi chiếc xe hơi đó có thể...Hệ thống phát thanh đã cho phép

chúng ta đi ra ngoài đền tạm thật nhiều thước, có thể nghe được. Và vì thế, chúng tôi, chúng tôi đang cố gắng để biết ơn sự thăm viếng của mọi người với chúng tôi sáng nay.

³³ Bây giờ, trước khi đi xa hơn, cho phép chúng tôi nói rằng... Bây giờ, ngay sau buổi nhóm này, tôi nghĩ, là lễ báp-têm. Trước tiên, là hàng cầu nguyện. Sáng nay, chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau. Tôi nghĩ, Đức Chúa Trời hiện diện là bằng chứng của những gì chúng ta đang nói về, sự sống lại của Ngài. Ngài đang sống, hay Ngài không sống? Có phải Đây là chuyện hư cấu, hay Nó là Lễ thật? Nếu Ngài sống, Ngài đã có một lời hứa, “Ta sẽ ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.” Vậy thì, nếu Ngài—nếu Ngài đến ở giữa vòng chúng ta ở đây và chứng minh rằng Ngài có mặt ở đây, thế thì không có thêm phỏng đoán nào về nó nữa. Hiểu không?

³⁴ Anh em nhớ, tất cả những tôn giáo trên thế giới, họ có những ngày thánh và những ngày nghỉ lễ của họ, đại loại như vậy. Nhưng không có tôn giáo nào trong họ có thể chứng minh rằng nhà sáng lập của họ...Rằng, sự chết đã đem họ đi, và đó là tất cả của nó. Nhưng, tôn giáo của chúng ta, Cơ-đốc giáo, Đấng Sáng Lập của chúng ta đã chết và sống trở lại.

³⁵ Mới đây, tại Mexico, lúc tôi được báo chí phỏng vấn, về sự sống lại của một đứa bé mà đã chết vào sáng hôm đó lúc chín giờ. Và lúc mười giờ ba mươi đêm đó, mười giờ ba mươi hay mười một giờ đúng, đã từ cõi chết sống lại, ngay tại đó trong cánh tay của người mẹ ở tại bục giảng, trước hàng chục ngàn người. Ba mươi ngàn người đã đến với Đấng Christ đêm đó. Hiểu không? Vì vậy, thế thì, anh em có thể tưởng tượng những gì đã xảy ra tại đó.

³⁶ Và đứa bé trai ấy, tôi đã thấy một khả tượng bên ngoài đối diện với tôi; và nó nói về cái tên của cậu ấy là gì, và mọi thứ. Và người mẹ trên đường quay lại nơi đó, đã không thể có được thẻ cầu nguyện, không thể vào. Nhưng chị ấy không phải đi lên, qua hàng người cầu nguyện. Vì vậy khi chị mang đứa bé đến; trời thì đang mưa, như trút xuống.

³⁷ Chúng ta nghĩ về chúng ta đang đứng; hãy nghĩ về họ. Họ đã có mặt tại đó vào chín giờ sáng, vì những buổi thờ phượng bắt đầu vào chín giờ đêm đó. Đứng trong ánh mặt trời nóng nực, tựa

vào nhau, tìm bóng mát. Đứng, không phải ngồi; đứng. Và đó là cách họ làm, Châu Phi và những nơi khác, ở Ấn-độ, nơi nửa triệu người tụ họp bên ngoài, vào một lúc.

38 Lúc bấy giờ, người phụ nữ này thậm chí đã không thể có được thẻ cầu nguyện. Trên, khoảng ba trăm người giữ trật tự, giữ chị lại, để chị không thể đi vào trong hàng cầu nguyện được. Và đứng tại đó cầu nguyện cho đứa bé; một phụ nữ Công giáo, trẻ tuổi. Và Đức Thánh Linh đã gọi và bảo, “Nói chị ấy mang nó đến đây.”

39 Và đứa bé, được quấn trong chiếc mền ướt; đã đứng tại đó kể từ sáng hôm ấy. Bác sĩ tuyên bố nó đã chết. Bấy giờ, chúng ta đã có lời tuyên bố của bác sĩ về điều đó, mà tuyên bố nó chết, buổi sáng đó vào lúc chín giờ. Và rồi điều này đã xảy ra đêm đó, gần nửa đêm. Còn tôi, cứ theo như, những gì khái tượng đã nói, tôi đi, đặt tay trên đứa bé. Nó đấy, đang sống. Vị bác sĩ làm chứng.

40 Tôi đã được báo chí phỏng vấn. Và vì vậy, chẳng việc gì chống lại niềm tin của bất cứ ai, hễ chừng nào nó đúng với Kinh Thánh, tốt thôi. Nhưng người phỏng vấn tôi là tín đồ Công giáo, và ông đã nói với tôi, “Ông tin những vị thánh của chúng tôi có thể làm điều đó không?”

41 Tôi đáp, “Nếu họ đang sống.” Dĩ nhiên, tôi biết giáo hội Công giáo tin anh em phải chết, để trở thành một vị thánh. Vậy nên tôi nói, “Nếu họ đang sống, vâng.”

Và ông ta nói, “Ồ, ông không thể là vị thánh cho đến khi ông chết.”

42 Tôi nói, “Phao-lô là một vị thánh trước khi ông chết hay sau khi ông chết? Ông đang viết thư cho ai, những người chết, khi ông nói, ‘Với các thánh đồ tại Ê-phê-sô,’ và các thánh đồ mà ở nơi nào đó? Ông sẽ không viết cho những người chết, ông biết đấy.”

43 Vậy sau đó ông ấy nói, “Bây giờ ông đang cố gắng phán xét trường hợp của ông bằng Kinh Thánh. Chúng tôi là hội thánh.”

Tôi nói, “Được rồi, thưa ông. Được.”

Và ông ấy nói, “Chúng tôi là hội thánh.”

44 Tôi nói, “Thế thì hãy cho chúng tôi thấy hội thánh làm điều đó.” Thấy không? Thế thì, vậy, chỉ duy nhất Đấng Christ có thể làm điều đó. Anh em biết thế.

Ông nói, “Quan điểm của ông về giáo hội Công giáo là gì?”

Tôi đáp, “Tôi ước gì ông đừng hỏi tôi câu hỏi đó.” Hiểu không?

Ông nói, “Ồ, tôi thích nghe điều đó.”

Và tôi nói, “Đó là hình thức cao nhất của thuyết duy linh.”

Và ông ta hỏi, “Thuyết duy linh à?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

Nói, “Ông hình dung điều đó như thế nào?”

⁴⁵ Tôi nói, “Bất cứ điều gì mà cầu thay với những người chết: sự thông công của những vị thánh, đấy.”

Và ông nói, “Ồ, ông cầu nguyện với Đấng Christ, và Ngài đã chết.”

Tôi đáp, “Nhưng, Ngài đã sống lại, đấy.”

⁴⁶ Vậy, đó là điều tốt đẹp mà chúng ta biết, Ngài đã sống lại. Chúng ta há không biết ơn sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁴⁷ Chúng ta hãy cúi đầu và cảm tạ Ngài bởi vì Ngài đã sống lại từ phần mộ cho sự xưng công bình của chúng ta.

⁴⁸ Lạy Cha trên Trời, sáng nay chúng con biết ơn vì Chúa Jêsus; và ngày hôm nay, trong sự tưởng nhớ đến sự sống lại vĩ đại của Ngài, vào buổi sáng phục sinh ấy khi Ngài từ cõi chết sống lại, chiến thắng trên sự chết, âm phủ, và mồ mả. Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã tỏ cho thấy Ngài đã chiến thắng trên sự đau ốm, bệnh tật, và—và tất cả mọi ma quỷ và quyền lực. Rồi sự chết đã đặt trước Ngài, kẻ thù lớn và cuối cùng đó. Và vào buổi sáng Phục sinh Ngài đã chứng minh Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã sống lại từ thậm chí kẻ thù cuối cùng, đã không thể giữ được Ngài. Mồ mả đã từ chối Ngài; âm phủ đã phải nhả Ngài ra; Thiên đàng đã tiếp nhận Ngài.

⁴⁹ Ôi Chúa, xin cho lòng chúng con tiếp nhận Ngài hôm nay, trong quyền phép của Đức Thánh Linh, để chúng con có thể là những người quản trị của Ngài, những tấm gương của Ngài—của Ngài, về những đầy tớ của Ngài khi chúng con kiêu ngạo, trên đất tại đây. Xin nhậm lời.

⁵⁰ Xin ban phước tất cả những người có mặt ở đây. Chúa ôi, những người quý báu này mà đang đứng, một số người trong họ đã phải chen chúc ở đây kể từ sáng sớm. Con nguyện xin, lạy Cha trên Trời, để Ngài sẽ tuôn đổ “trời hơn vô cùng trên mọi sự mà chúng con có thể làm hoặc suy tưởng,” trên họ hôm nay, và ban cho họ sự khát khao sâu thẳm của lòng họ. Mọi người đến đây vì điều gì, sáng nay, cầu xin cho họ quay trở về, được thỏa nguyện. Ngài phán Ngài sẽ không quay khỏi bất kỳ ai, nhưng Ngài sẽ làm đầy dẫy người ấy với những điều tốt lành, và đưa người đi vui mừng. Lạy Chúa, xin nhậm lời.

⁵¹ Nguyện xin quyền năng ở mọi nơi của Ngài, nguyện xin Đức Thánh Linh của Ngài, trong quyền phép sống lại, cũng đãi với mỗi người trong chúng con như vậy cho đến khi những hy vọng của chúng con sẽ được xây trên không gì ngoài Huyết Jêsus với sự công nghĩa. Lạy Cha, xin ban cho điều đó.

Xin ban phước cho những Lời mà chúng con đọc giờ này.

⁵² Chúng con cảm ơn Ngài vì sứ điệp cao quý đó sáng nay, khi chúng con đến sớm với hội thánh. Và thấy Ngài nhận lấy người anh em của chúng con, và thật là một sự thay đổi lớn lao trong anh ấy trong một thời gian ngắn, và phân phát sứ điệp cho dòng dõi đang hấp hối này mà bây giờ chúng con là một phần của nó, chúng con thật cảm tạ Ngài về điều đó, Chúa ôi! Ôi Chúa, lòng chúng con rung động với sự vui mừng khi chúng con nghĩ về những điều đó. Bây giờ, cứ giữ cho anh ấy được xúc dầu, lạy Chúa, trong suốt những ngày sắp tới của anh ấy, Chúa ôi.

⁵³ Và xin ban phước cho hội thánh nhỏ này. Và xin giúp con, Chúa ôi, khi con mang Sứ điệp đến cho những người khác. Xin cho chúng con, ở với nhau, giống như một người, một gia đình, gắn bó với nhau, và cầu nguyện cho nhau, và sống với nhau trong sự hòa hợp thánh của Đức Thánh Linh cho đến khi Đức Chúa Jêsus nhận chúng con vào trong Vương Quốc. Vì chúng con cầu xin trong Danh Ngài và vì vinh hiển của Ngài. A-men.

⁵⁴ [Anh Neville nói, “Anh Branham, xin cho tôi ngắt lời anh một chút được không?”—Bt.] Anh có thể, thưa anh. [“Như là một dấu hiệu của lòng biết ơn của chúng tôi và bằng tác—tác phẩm của một người trẻ ở giữa vòng chúng tôi, chúng tôi tặng anh bức

tranh này, Anh Branham, với sự bày tỏ trọn vẹn tình yêu thương và sự biết ơn của chúng tôi.”] Cám ơn anh, Anh Neville và đền tạ tại đây. [“Thanh niên mà đã vẽ bức tranh, là Jerry Steffy.”]

⁵⁵ Anh Jerry Steffy đã vẽ bức tranh đó. Chúa ban phước cho chàng trai đó. Bức ấy đẹp lắm, Jerry à, ước gì anh có mặt ở đây sáng nay. Thật tệ quá, tôi ước gì mình có điều kiện để cho chàng trai đó đi học trở thành họa sĩ. Tôi tin Đức Chúa Trời ở trong nghệ thuật. Anh chị em chẳng tin vậy sao? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Đức Chúa Trời ở trong âm nhạc. Đức Chúa Trời ở trong nghệ thuật. Đức Chúa Trời ở trong đây. Và rất tệ khi nhìn thấy một tài năng, giống như thế, không được phát triển. Anh ấy càng vẽ, anh ấy sẽ càng phát triển. Và tôi—tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh, Jerry à.

⁵⁶ Và cảm ơn anh, Anh Neville, và với hội thánh này, vì bức tranh đẹp này và vì câu thơ được viết bên dưới nó. Tôi sẽ đọc nó một lát nữa. [Anh Neville nói, “Anh có muốn tôi đọc nó không?”—Bt.] Được rồi, thưa quý vị. Anh Neville sẽ đọc bài thơ đó. Tôi hầu như có một ý kiến về những gì nó...[Anh Neville đọc bài *Ca Ngợi Người Đáng Tôn Kính*.]

Anh không có vóc dáng cao,
Cung cách anh không kiêu ngạo,
Anh không thổi phồng chính mình
Khi anh đi từ ngày này qua ngày khác.

Chẳng ước ao giàu sang hay danh vọng,
Nhưng địa vị anh không thể đổ đầy chỗ nào
được;

Anh đúng là cách mà chúng ta muốn có anh,
Anh Bill yêu dấu của riêng chúng ta.

Anh giảng dạy chúng ta với sự trung tín
Lời không bị pha trộn,
Không theo những cách hào nhoáng, không
chuộng lời ngợi khen,
Chỉ đi theo Chúa.

Lời anh êm dịu nhẹ nhàng,
Anh không lên giọng,

Trừ khi kêu la chống lại điều sai,
Và lúc đó anh không có sự chọn lựa nào.

Chưa bao giờ được học nhiều
Từ những đại học và trường học,
Nhưng anh biết những gì quan trọng
Và anh chắc chắn không người nào lừa phỉnh.

Vì tri thức anh được ban cho
Là từ Đấng Đồi Đồi trên cao,
Anh không có tín điều nào, ngoài Đấng Christ
của chúng ta,
Không luật pháp nào ngoài Tình yêu Tế trị.

Không có lời loan báo vĩ đại nào
Cho sự sinh ra khiêm nhường, thấp hèn của
anh,
Nhưng đối với chúng ta anh là người vĩ đại
nhất
Người sống trên đất.

Chúng ta xem điều đó còn hơn là đặc ân
Để biết anh như một người bạn,
Chúng ta yêu thương tất cả những gì anh đấu
tranh cho,
Và sẽ đứng đến cuối cùng.

Anh nói mình không phải là thầy giảng,
Anh khiêm nhường như có thể được,
Nhưng đặt anh vào bục giảng
Và điều đó không khó để nhận thấy.

Anh là vị tiên tri đã được định trước,
Hãy để cho người ta gọi bất cứ điều gì họ muốn,
Đức Chúa Trời ban cho chúng ta ân huệ vĩ đại
Khi Ngài ban cho chúng ta Anh Bill.

[“Ký tên, ‘Bầy nhỏ.’”]

⁵⁷ Cảm ơn anh, Anh Neville. Cảm ơn anh vì những ý tưởng của anh. Ai đã soạn bài thơ đó? [Anh Neville trả lời, “Tôi nghĩ mẹ anh ấy đã làm.”—Bt.] Đó là...

58 Tôi không xứng đáng về những điều ấy, để nói thế, nhưng điều đó còn có ý nghĩa nhiều đối với tôi hơn tất cả tiền bạc trên thế gian. Hiếu không? Cứ nghĩ đi, người nào đó xem anh em như đây tớ của Ngài, đây, như—như đây tớ của Đức Chúa Trời. Xin cho tôi sống đúng với điều đó, là lời cầu nguyện của tôi. Xin Chúa luôn ban phước cho anh em. Những ý tưởng của tôi sẽ luôn luôn là vì anh em. Và tôi cũng hoàn toàn yêu mến anh em.

59 Bây giờ, ồ, chúng ta thật có rất nhiều điều, chúng ta có thể dành hết ngày hôm nay và chúng ta không bao giờ sẽ đi sâu vào trong Lời, anh em thấy, thật nhiều điều tốt đẹp.

60 Tôi có một—một khái tượng từ Chúa mà tôi đã định nói về điều gì đó, và—và người nào đó đã mơ một giấc mơ, mà, ồ, tôi nghĩ nó thật nổi bật, về sự Đến của Chúa. Và tôi...

61 Bé Rebekah, con gái của tôi phía sau đó. Tôi... Dù là tôi đã đùa một chút với nó cách đây một lát. Nó đi ra, với một—một trong những chiếc mũ lớn trên đầu. Và tôi bảo, “Này, con, nó trông giống như một tổ chim,” tôi nói, “đính tất cả vào nó, và mọi thứ giống, như thế.” Tôi nói, “Đi, cất nó đi.”

62 Lúc đó, lúc đó nó quay lại nhìn tôi. Trong một vài phút nó trở ra; anh em biết, cách nó trả miếng lại với tôi, là quay trở lại. Nó đi vào với một quyển sách bỏ túi lớn, gói lại. Tôi bảo, “Thứ đó ở đâu vậy?”

63 Nó đáp, “Bố ơi,” nó nói, “con có bàn chân to, vậy con nghĩ con sẽ lấy quyển sách bỏ túi lớn để cho phù hợp với nó.” Vậy, ồ, thế đấy!

64 Nhưng nó nói nó đã hai lần mơ thấy nó và tôi đang lái xe hơi, và tôi có bảo cho nó về sự hiện đến của Chúa gần rồi; cũng giấc mơ giống vậy, lần thứ hai. Tôi đang chờ đợi giấc mơ thứ ba; có lẽ Chúa, lúc ấy, sẽ ban cho tôi nó có nghĩa gì.

65 Bây giờ, có thật nhiều điều để nói, nhưng chúng ta hãy đi ngay vào Lời lúc này.

66 Tôi hy vọng, mọi người đang cảm thấy tốt đẹp. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và nếu anh chị em không cảm thấy vậy, tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ khiến cho anh chị em cảm thấy bổ ích trước khi buổi nhóm này trôi qua, để sẽ không có một

người yếu đuối nào ở giữa vòng chúng ta sáng nay, khi buổi nhóm này xong.

67 Bây giờ, chúng ta hãy nhớ rằng Đấng Christ đã chết cho kẻ không tin kính, và đó là chúng ta. Thấy không? Đó là chúng ta. Và Ngài đã chết vì chúng ta, để Ngài có thể cứu chúng ta.

68 Bây giờ, tất cả anh chị em chung quanh có thể nghe, rõ không? Ngồi ở phía sau kia, tất cả anh chị em sau đó có nghe được không? Tiếng có đến đằng sau đó không? Được rồi. Tốt lắm.

69 Bây giờ tôi muốn đọc một ít Lời Ngài. Đầu tiên, chúng ta hãy mở đến Sách Giô-ên, và tôi muốn đọc câu thứ 1, câu 1 đến câu 4. Và rồi chương 2, đến câu...chương 2 và câu thứ 25. Và Sáng thế ký 20:7. Bây giờ, tôi thật biết ơn...

70 Bây giờ, anh chị em cảm thấy mệt mỏi và muốn đi ra ngoài, cứ đi. Hiểu không? Nhưng, đây sẽ là Sứ điệp cuối cùng của tôi với Hội thánh, vì, phần này của Hội thánh, dành cho lúc nào đó. Và chúng ta đang mong đợi một buổi nhóm chữa lành sáng nay. Và tôi—tôi muốn Sứ điệp này, nếu Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho Nó, để—để thấm sâu vào trong lòng chúng ta, hầu cho chúng ta nhận được ý nghĩa của những gì Nó muốn nói.

71 Bây giờ, chúng ta có mặt ở đây để bày tỏ, để—để nói những điều mà chúng ta tin, và chứng minh nó bằng lời Kinh Thánh, rằng Kinh Thánh nói vậy; và rồi cầu xin Chúa xoay chuyển và chứng minh nó, rằng đó là thật, đúng, làm cho nó thành hiện thực. Giống như bất cứ...

72 Anh em nói, “Đây là hạt giống hương dương.” Hãy trồng và xem nó là cái gì. Rồi, nó sinh ra hoa hương dương, điều đó không thể tranh cãi. Đó là hoa hương dương. Thấy không? Chỉ thế thôi.

73 Bây giờ, và nếu một số trong các anh em, thỉnh thoảng thay đổi chỗ ngồi; cho ai đó ngồi xuống, những người khác đứng lên và đợi trong một lát. Và tôi sẽ nói ngắn như có thể được.

74 Bây giờ, hãy nhớ, cầu nguyện cho tôi. Và cứ trung thành với hội thánh bây giờ; ở lại đây với hội thánh, với Anh Neville. Và quý vị những người đang viếng thăm, ô, bây giờ, tiếp tục đến trở lại.

75 Và bây giờ tôi có mặt trong những buổi nhóm này, cứ tiếp tục chúng mà không có bất kỳ sự kêu gọi chắc chắn nào. Nhưng, tôi

thật không thể cứ đi loanh quanh; thế giới đang hấp hối. Thấy không? Và Phao-lô đã từng có kinh nghiệm đó. Và ông đang đi xuống một xứ khác, và rồi ông đã có sự kêu gọi đến xứ Ma-xê-đoan, trên đường đi. Vậy thì, Đức Chúa Trời có thể ban cho sự kêu gọi đến xứ Ma-xê-đoan, bất kỳ lúc nào. Tôi hủy bỏ bất kỳ điều gì, khi Đức Chúa Trời đưa ra sự kêu gọi.

⁷⁶ Tôi chỉ đang làm điều tốt nhất có thể được, đi đến góc phố này, gieo giống; và đi qua ở đây, gieo một vài hạt; và qua ở đây, quăng ra, gieo một vài hạt. Tôi biết, chim chóc trên trời sẽ nhặt nhiều hạt; và một số trong những hạt đó bị nghẹt ngòi, và đại loại như vậy. Nhưng có thể có một vài hạt, trong đó, cũng lớn lên, anh em biết đấy, trên đất tốt. Vì vậy chúng ta cứ gieo hạt, là điều chính yếu.

⁷⁷ Một phần đọc rất lạ, cho một—một sứ điệp Phục sinh, Giô-ên, chương 1.

Lời của CHÚA mà phán cùng Giô-ên con trai của Phê-thu-ên.

Hỡi kẻ già cả, hãy nghe điều này, và các ngươi hết thầy,... là dân cư trong đất hãy lắng tai. Há có điều này đã xảy đến trong ngày các ngươi, hay là trong ngày tổ phụ các ngươi sao?

Hãy kể chuyện này lại...cho con cái các ngươi, và hãy để con cái các ngươi kể cho con cái chúng nó, và hãy để con cái chúng nó kể cho dòng dõi nối theo.

Cái gì sâu keo còn để lại cào cào ăn; và cái gì cào cào còn để lại sâu lột vỏ ăn; và cái gì sâu lột vỏ còn để lại châu chấu ăn.

⁷⁸ Bây giờ câu thứ 25 của chương thứ 2.

Và Ta sẽ đền bù cho các ngươi về mấy năm mà đã bị cắn phá bởi cào cào phá, sâu lột vỏ, và sâu keo, và châu chấu, của Ta...và sâu keo, là đạo binh lớn của Ta mà Ta đã sai đến giữa các ngươi.

Và các ngươi sẽ đủ ăn, và được no nê, và ngợi khen danh CHÚA Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã xử với các ngươi cách lạ lùng: rồi dân Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa.

⁷⁹ Trong Sáng thế ký, chương 20, Sáng thế ký. Chương 20 của Sáng thế ký, và câu 7. Tôi muốn đọc câu này, để làm bối cảnh... cho phân đoạn cho đề tài này mà tôi—tôi sắp giảng. Tôi sẽ bắt đầu với câu 6, để làm bối cảnh cho đề tài này.

Và Đức Chúa Trời phán với người trong cơn chiêm bao rằng, Phải, Ta biết rằng người đã làm điều này vì lòng ngay thẳng; bởi cố ấy Ta—bởi cố ấy Ta mới ngăn trở người phạm tội cùng Ta: do đó Ta đã không cho người động đến nàng.

Bây giờ vậy nên hãy giao đàn bà đó lại cho chồng nàng; vì người đó là một đấng tiên tri, và người sẽ cầu nguyện cho người, và người sẽ được sống: còn như người không giao lại, thì phải biết...rằng người sẽ chết, người, và hết thảy ai thuộc về người hẳn sẽ chết.

⁸⁰ Bây giờ, tôi rút ra từ phân đoạn này, hay từ phần đọc lời Kinh Thánh này, một kết luận cho chủ đề, gọi là, “khôi phục.”

⁸¹ Bây giờ, sau khi Anh Neville đã giảng sáng nay, sử điệp đáng nể đó, ở điều cuối cùng anh đã nói về những ý tưởng cuối cùng của anh, là, “Được khôi phục.” Và vì vậy điều đó gọi cho tôi một ý tưởng, ngay ở đó, để “khôi phục.”

⁸² Vậy thì, tôi đã chạy gấp về nhà và lấy quyển từ điển của mình, và đại loại như vậy, và một vài ghi chú Kinh Thánh, và bắt đầu sao chép một vài điều xuống. Và sau đó tôi lấy tự điển Webster, tra tìm định nghĩa đúng cho *khôi phục*. *Khôi phục*, có nghĩa là, “trở lại với người chủ trước, hay là mang trở lại tình trạng trước đó.” Và chúng ta có thể làm cho hiệu lực một lời tuyên bố, được khôi phục.

⁸³ Vậy thì, đó là những gì mà Webster nói từ *khôi phục* có nghĩa là, “Mang trở lại cho người chủ cũ, hay là mang trở lại tình trạng cũ.” Và nếu có một lời tuyên bố được thực hiện về điều gì đó, để tạo nên sự khôi phục đó, anh em có thể làm cho nó có hiệu quả, khiến cho nó trở lại chỗ đúng của nó.

Và cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho những lời chưa rõ giờ này.

⁸⁴ *Khôi phục*, có nghĩa là, “mang trở lại.” Hay là, phục hồi, một—một lời tuyên bố có thể được làm cho vững chắc, vậy thì, để mang bất kỳ điều gì trở lại người chủ hợp pháp của nó, nơi nó thuộc về. Cho nên, cách nào đó, nó đã đi khỏi người chủ hợp pháp của nó, và có thể lang thang quanh quẩn bất kỳ nơi nào. Nhưng, khôi phục, là mang nó trở lại với người thật sự làm chủ nó, hay mang nó lại với tình trạng tự nhiên của nó nơi nó đã ở vào lúc ban đầu, mang nó trở lại trong tình trạng tự nhiên của nó. Và để làm điều này, chúng ta có quyền làm cho vững mạnh, nếu có một luật pháp, để làm cho mạnh tình trạng đúng đắn của sự khôi phục này, để khôi phục.

⁸⁵ Giống như nếu một ai đó ăn trộm tài sản nào đó, và họ đang giữ tài sản trộm cắp ấy. Thế thì anh em có thể lấy luật pháp và đi đến với người này, và dùng quyền lực luật pháp, buộc người này phục hồi món tài sản này trở lại cho người chủ tự nhiên của nó, trở vào trong tình trạng đầu tiên hợp pháp của nó.

⁸⁶ Sự thúc ép! Ồ, quả là một đề tài tuyệt diệu! Tôi thích có hai ngày về đề tài đó biết bao, thúc ép!

⁸⁷ Vậy thì, Anh Neville đã giảng cho chúng ta. Tôi chỉ đang trò chuyện với anh em, dạy một bài học trường Chúa nhật để nó sẽ—nó sẽ làm cho điều đó, tôi hy vọng, làm cho nó cứ tiếp tục với những gì mà anh đã giảng.

⁸⁸ Đẩy mạnh! Thế thì, chúng ta có...có đặc ân tăng cường, trên Sa-tan, những lời công bố mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Vì, Đức Chúa Trời có một luật pháp, và Lời Ngài là luật pháp, và Đức Chúa Trời trong Lời này đã tạo nên những lời công bố vững chắc với Hội thánh. Do đó, chúng ta có quyền ép buộc những lời công bố này trên Sa-tan, và nói, “Hãy trả nó lại,” và nó phải làm điều đó. Bởi vì, chúng ta có thể nhận lấy Đại Diện của Đức Chúa Trời, là Đức Thánh Linh, quỳ gối xuống ngay, và nói, “Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Nó phải từ bỏ điều đó, chỉ thế thôi, bởi vì Đức Thánh Linh có mặt ở đó để khiến nó làm thế.

Luật pháp của xứ là để đẩy mạnh. Nó là bởi xứ, dành cho xứ.

⁸⁹ Nhưng luật pháp của Thánh Linh của Đức Chúa Trời là buộc Sa-tan từ bỏ những gì nó đã lấy từ Đức Chúa Trời một cách lừa

đổi, sai trái. Những linh hồn con người, nó đã lấy từ Đức Chúa Trời; những linh hồn của phụ nữ, trẻ con. Sự đau ốm của thân thể, nó đã đặt trên dân sự. Nơi mà, Đức Chúa Trời đã tạo nên họ theo hình ảnh của Ngài, để được giống như Ngài, và Hội thánh được ban cho các quyền đúng đắn hợp pháp, bởi Kinh Thánh, để nhận lấy Đức Thánh Linh và tăng cường điều này trên họ.

⁹⁰ Tôi tin tôi vừa trích dẫn nó, trong buổi nhóm vừa rồi ở đây. Tôi không chắc chắn. Nhưng một anh em đã từ dưới Georgia, đến Louisville, và để xe hơi của anh tại đó, và người nào đó đã lấy cắp nó. Và anh ấy bỏ quần áo của anh, y phục của vợ anh, quần áo của các con của anh trong đó. Đó là Anh Evans ở đây. Họ thường có mặt ở đây. Họ lái xe một ngàn năm trăm dặm, mỗi ngày, khi chúng ta có buổi nhóm tại đây, đi vào đây để dự buổi thờ phượng. Và anh chàng tội nghiệp đó đã có mặt tại đây chẳng còn gì cả, và cách xa nhà hơn bảy trăm dặm. Và anh đã không biết làm gì.

⁹¹ Anh quay lại thuật với cảnh sát. Nhưng chúng có một mạng lưới lớn tại Louisville; chúng lấy cắp xe hơi, và sơn lại. Và anh em có thể...không có chứng từ gì, ở đó, để bán nó được. Nhưng chúng có thể làm cho anh em một chứng từ, trong một vài phút, cho bất cứ số nào anh em muốn đặt cho nó. Và vì vậy họ đã trải qua một thời gian thật khủng khiếp.

⁹² Vì vậy chúng tôi đã quỳ gối xuống. Hiểu không? Vậy thì, Chúa Jêsus sẽ không phải làm điều ấy, vì Ngài là Lời. Bây giờ, chúng ta không phải là Lời. “Lời của Chúa đã đến với những nhà tiên tri.” Họ không phải là Lời, nhưng Lời đã đến với họ. Nhưng Chúa Jêsus là Lời. Hiểu không? Ngài đã không phải cầu nguyện. Chính Ngài, là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nhưng chúng ta là— là những tiên tri của Ngài, những đày tớ của Ngài, là những người mà Lời của Chúa đến. Thế thì, tiên tri được chứng thực bởi, bởi những gì người nói ứng nghiệm, dù đó là Lời của Chúa hay không.

⁹³ Thế thì chúng ta có một câu Kinh Thánh ở đây, mà Chúa Jêsus đã phán, “Nơi nào có hai hay nhiều người hơn nhóm lại trong Danh Ta, và nếu họ đồng một lòng, Ta sẽ ở giữa vòng họ. Và nếu họ đồng ý về chạm đến bất kỳ điều nào đó và cầu xin điều đó,

không nghi ngờ nó, họ sẽ có những gì mà họ đã cầu xin. Nó sẽ được ban cho họ.”

94 Vậy thì, đó là—đó là quy luật. Bây giờ, Đấng mà có mặt tại đây để đẩy mạnh quy luật đó là Đức Thánh Linh. Thế còn những người mà không tin vào Đức Thánh Linh, khước từ Ngài thì sao? Hiểu không? Chối!...Các bạn đang chối bỏ sự bình an và sự thương xót của chính mình. Hiểu không?

95 Lúc bấy giờ, chúng tôi đã quỳ gối, khoảng chừng năm người, có Anh Fred Sothmann và—và nhiều trong những người khác đã có mặt ở đó, bốn hay năm người. Và chúng tôi đã quỳ gối xuống, và tôi đã cầu khẩn trường hợp này trước Chúa. Và rồi tôi lấy Lời, hay lời hứa, và sai Nó đi. Đức Thánh Linh vĩ đại, như Ngài đã lấy Lời, để đáp ứng lệnh triệu tập, một khả tượng đã mở ra và tôi đã nhìn thấy một người đi về hướng Bowling Green, Kentucky, mặc áo sơ mi vàng, đang lái chiếc xe tải của anh ấy. Đức Thánh Linh giáng trên anh ta, định tội anh ta, và anh ta quay lại, khoảng nửa đường. Tôi nhìn thấy anh ta quay lại và đậu chiếc xe đó ở đường phố nào đó, ngang qua dòng sông ở đây. Tôi đứng lên và nói với các anh em, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

96 Và khi họ khởi hành, họ lên đường. Và có chiếc xe đang đỗ tại đó, bình xăng chỉ còn một nửa, chỗ bình—bình xăng còn một nửa, chỗ mà nó đã được đổ đầy, chỉ đủ, để đưa anh ta đi một nửa đường đến Bowling Green và đem anh trở lại. Giờ đây, những người ấy đang ngồi ngay tại đây sáng nay, như lời làm chứng.

97 Đó là gì? Bất tuân theo. “Hãy trả nó lại.” Hiểu không? Chính là thế. Đó là những gì nó đang nói về. “Khôi phục nó. Mang nó ngay trở lại cho người chủ hợp pháp của nó.”

98 Và nếu Sa-tan đã cướp đi của anh chị em đặc quyền là con trai hay là con gái của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, chúng ta có quyền sáng nay, để thực thi lời tuyên bố của Chúa. “Hãy mang họ trở lại.”

99 Nếu nó làm khổ anh em, và làm cho anh em bị bệnh hoạn, chúng ta có quyền trước Đức Chúa Trời để thực thi luật pháp của Chúa. “Bởi những lần roi của Ngài chúng ta được lành bệnh.” Amen. “Hãy mang người ấy trở lại. Buông người ấy ra. Người đang

đưa nó ra ngoài xa kia, của sự chết, và chúng ta tuyên bố với người. Hãy mang người trở lại.”

¹⁰⁰ Đó là sự thực thi; phục hồi trở lại tình trạng tự nhiên của nó lần nữa. Một người nam bị bệnh; em bé mới sinh bị đau; người phụ nữ bị bệnh. Thấy không? Họ đã ra khỏi tình trạng tự nhiên của họ. Thế thì chúng ta có quyền để thực thi lời tuyên bố của chúng ta. Không phải lời tuyên bố *của chúng ta*. Nó là lời tuyên bố của chúng ta bởi vì Đức Chúa Trời ban cho nó chúng ta. “Bởi những lần roi của Ngài chúng ta được chữa lành. Ngài đã bị thương vì tội lỗi của chúng ta. Bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Vậy thì chúng ta có quyền để thực thi luật pháp ấy. Và Đấng—Đấng Ban Luật Pháp, Đức Thánh Linh, chính Ngài, hiện có tại đây, Đại Diện của Đức Chúa Trời, để chứng kiến nó đã được thực hiện cách đó. A-men.

¹⁰¹ Bây giờ, cách duy nhất Ngài có thể làm việc, là khi anh em để cho Ngài làm việc. Hiểu không? Anh em phải tin điều đó. Có một luật pháp. Ô, ước gì tôi lột tả được chủ đề của mình. Có một luật pháp. Có một luật được ban cho giữa mọi thứ.

¹⁰² Anh em biết, loài cá có một quy luật. Và loài cá đó có thể đứng lên ở đây trong nước, và nó có một quy luật ở trong vòng nó. Nếu nó buông thả quy luật ở trong nó đi, nó có thể chìm ngay xuống đáy biển. Sẽ chẳng phiền nhiễu nó chút nào. Sẽ chẳng làm vỡ một tế bào nào. Anh em cố gắng làm điều đó. Luật đó không ở trong anh em. Anh em không thể làm điều đó, nhưng con cá có thể. Nó tự làm xiu xuống với không khí đó, theo cách như vậy mà nó không thể, không có gì trong nó vỡ òa ra. Và nó được tạo nên cách đó. Nó biết điều đó. Và nó có thể thực thi luật đó, để đưa mình xuống đáy biển, và rồi vượt lên trở lại. Ô!

¹⁰³ Có một quy luật trong Đấng Christ. Luật đó ở trong con người. Anh em có thể chôn nó trong phần mộ sâu nhất, hay biển cả sâu nhất, hay âm—âm phủ thấp nhất. Có một quy luật, của Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà sẽ làm cho người ấy sống lại. Thấy không?

¹⁰⁴ Loài chim có một quy luật. Vậy thì, thân thể của nó là vật chất. Nó bị giới hạn bởi đất, đậu trên đất ở đây. Nhưng nó có một quy luật ở bên trong, đó là, cách nó rải cánh của nó, nó có thể bay

vượt khỏi tầm nhìn. Điều đó chống lại với khoa học. Họ tuyên bố nó bị—nó bị giới hạn bởi đất; trọng lực phải giữ nó ở đây. Nhưng nó có thể bất chấp trọng lực, tự nhắc mình ngay ra khỏi nó và đi ra ngay trên đó, bởi vì nó đã được đặt luật ấy ở trong nó để làm việc. Và nó được cấu tạo để sở hữu luật đó.

105 Bây giờ tôi bắt đầu cảm thấy tin kính. Vậy thì, chúng ta có một quy luật, quy luật của Sự Sống ở trong chúng ta. Chúng ta không...Điều duy nhất anh chị em phải làm...Anh chị em được tạo nên, và được sinh ra, và được đặt ở đây trong Thân thể của Đấng Christ, như những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Anh chị em không phải đầu hàng trước ma quỷ. Chúng ta có một quy luật. Đó là quy luật của Đức Thánh Linh. Điều duy nhất anh chị em biết...phải làm, là biết cách buông ra và để Chúa làm việc. Anh chị em cứ mãi tranh chiến với nó, đẩy, và nó sẽ không bao giờ làm việc được. Trong khi, anh chị em cứ buông ra và để Chúa làm việc, chỉ thế thôi. Hiểu không?

106 Nếu con cá nói, “Hãy đợi, tôi sẽ hít hơi thở thật tốt đã. Tôi sẽ hít thở một ít dưỡng khí vào trong tôi, và tôi sẽ xem thử tôi có thể đi xuống được không.” Không. Nó làm điều đó, nó sẽ nổ tung. Hiểu không?

107 Chim chóc nói, “Tôi sẽ xem tôi có thể bay xuống đây nhanh thế nào, và có lẽ tôi sẽ cất cánh.” Không. Nó sẽ không làm điều đó. Nó sẽ rơi xuống. Hiểu không? Nó phải biết cách điều khiển, cách mà luật đó để có thể điều khiển nó như thế nào.

108 Và cũng một thể ấy với chúng ta. Đó không phải là những gì chúng ta tranh chiến, và lôi kéo, và—và vội vã, và—và, “Ồ, nếu tôi không có được *điều này*, nếu tôi không có được *điều đó*.” Không phải thế. Đó là để biết rằng luật của Sự Sống thì ở trong anh chị em, và anh chị em chỉ buông ra và để Chúa làm việc. Rồi Ngài đem anh chị em đến sự chữa lành của mình, đưa anh chị em vào phép báp-têm bằng Thánh Linh, hay bất kỳ điều gì Ngài đã hứa. Bất kỳ lời tuyên bố nào mà Ngài đã ban cho là thuộc về anh chị em, và bởi sự buông ra và để Chúa làm việc. Vậy thì, nếu anh chị em...

109 Nếu viên chức sắp—sắp đem gã đã lấy cắp món tài sản của anh em, sắp đưa anh ta đến tòa án, và anh em cứ lôi hấn lại, “Ồ,

tôi không biết ông ta có nên làm điều này hay không,” ông ấy sẽ không bao giờ mang hẳn đến đó được. Cứ để cho hẳn đi.

¹¹⁰ Đó là cách anh em thực hiện. Hãy để cho Sa-tan đi, tất cả những nghi ngờ và mọi thứ thoát khỏi trí anh em, rồi Đức Chúa Trời sẽ đẩy anh em lên. Tốt.

¹¹¹ Bây giờ, là thời gian lễ Phục sinh.Ồ, tôi thích lễ Phục sinh. Vâng, thưa quý vị. Nhưng có quá nhiều điều vào dịp lễ Phục sinh, ngày hôm nay, về những chú thỏ, và chú vịt, và những con gà màu hồng, và những cái mũ dễ thương, và những chiếc áo mới; và đó không phải là lễ Phục sinh. Lễ Phục sinh là sự sống lại, sự phục hồi, khôi phục lại. Nó là thì giờ khôi phục của Đức Chúa Trời. Anh em nhìn ra khắp trái đất; Đức Chúa Trời đang phục hồi. Phục hồi cái gì? Thiên nhiên. Đúng vậy. Ngài đang phục hồi những bông hoa. Ngài đang phục hồi những chiếc lá. Ngài đang phục hồi những hoa trái của đồng ruộng. Đó là gì? Đức Chúa Trời đang phục hồi. Đó là lễ Phục sinh; có nghĩa là “mang nó trở lại.”

¹¹² Đó là gì? Có một—một câu, một lời tuyên bố. Lễ Phục sinh tuyên bố, hay bông—bông—bông hoa tuyên bố, nó có quyền sống lại. Hiểu không? Và luật tự nhiên của Đức Chúa Trời lôi kéo trái đất quay quanh và tạo nên luật đó của Đức Chúa Trời, trong thiên nhiên, mang đến lễ Phục sinh, một sự sống lại. Nó thật đẹp. Sự trở lại của mặt trời, để hồi phục những gì mà mùa đông đã giết đi, trong khi nó đã có từ đất. Đức Chúa Trời sai trái đất trở lại quanh mặt trời, như chúng ta đã được bảo, từ con đường trở lại *đây*.

¹¹³ Trái đất, trái đất đã đi khỏi mặt trời, quay trở lại *đây*. Đó là cách tội nhân làm, đi cách xa C-o-n.Ồ, đây là m-ặ-t-t-r-ờ-i. Nhưng khi đất này bắt đầu trở lại...Và khi nó ra ngoài đó, sự chết là mùa đông, đập vào nó. Nó giết chết mọi vật sống nó có thể giết, ở ngoài *đây*.

¹¹⁴ Và, bây giờ, khi đất quay trở lại. Các hạt giống đang nằm trên đất. Chúng bị đông đá. Lớp vỏ đã bị tróc ra khỏi chúng. Sự...Và mọi thứ đã chết; nhưng có một sự sống nhỏ được duy trì. Và ngay khi mặt trời trở lại trong vị trí với trái đất lần nữa, thì có một lễ Phục sinh, một sự khôi phục. Những bông hoa vươn lên trở lại. Mọi thứ vươn lên. Tất cả những gì mùa đông đã giết chết, thì mặt

trời phục hồi. Tất cả những gì sự chết của mùa đông giết đi, mặt trời sự sống phục hồi.

115 Và bây giờ với dân sự cũng giống vậy. Tất cả những gì tôn giáo nghi thức, lạnh lùng trong sự lạnh lẽo của mùa đông đã giết đi ngoài đó, sự gần kề của Con Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt này, đang đến với Hội thánh của Ngài, phục hồi Nó trở lại Sự Sống một lần nữa. “Ta sẽ phục hồi, Chúa phán vậy.” Hiểu không? Đức Chúa Trời khôi phục những bông hoa của Ngài, những chiếc lá của Ngài, thiên nhiên của Ngài, hạt giống trên đất của Ngài, và do đó chúng ta biết, thế thì, rằng Đức Chúa Trời cũng sẽ phục hồi nơi cư trú của Ngài. Ngài sẽ khôi phục Ê-đen của Ngài. Ngài sẽ phục hồi mọi thứ mà sự chết đã giết đi. Đúng vậy. Bây giờ, cách duy nhất nó có thể cứ nằm chết, là để nó nằm trong chỗ không đúng. Nhưng nếu nó rơi vào trong nơi thích hợp, nó phải trở lại với Sự Sống. Vậy, Đức Chúa Trời ôi, xin để cho chúng con rơi vào trong ống dẫn đúng, đúng vậy, để được phục hồi.

116 Tất cả những gì mà mùa đông đã giết đi, thì mặt trời khôi phục. Sự trở lại của mặt trời, nó làm gì? Nó ép buộc. Hãy lắng nghe. Nó buộc sự chết. Khi mặt trời, mặt trời mùa xuân trở lại trên trái đất một lần nữa, nó thực sự buộc sự chết từ bỏ người chết của nó, để đến sự sống lại, vì (điều gì?) một sự khôi phục, một sự “khôi phục trở lại.” Cái gì làm điều đó? Mặt trời, đến. Đó là quy luật của Đức Chúa Trời.

117 Đức Chúa Trời thiết lập trái đất trong quy luật, luật hấp dẫn. Mọi thứ trong thiên nhiên làm việc theo luật của Đức Chúa Trời. Bông hoa phục vụ thời của nó. Hạt giống phục vụ thời của nó; nó đã chết trong đất. Và rồi có một sự khôi phục.

118 Và bây giờ nó đang nằm ở đó, chết. Không có một điều gì... Chúng ta có thể lấy một trong những bóng đèn này ở đây giống như đây, và bật nó lên, và nó sẽ không bao giờ có ích gì. Không có cách nào cho chúng ta làm điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời có một quy luật, rằng khi mặt trời đó đi vào trong hạt, nó buộc sự sống ấy ra khỏi hạt. Sự chết không thể giữ nó được nữa.

119 Đức Chúa Trời thiết lập tất cả những quy luật của Ngài để hầu việc Ngài, cả tự nhiên và thuộc linh, làm việc theo Lời Ngài, bất chấp những tình trạng. Tôi ưa thích điều đó. Tôi có một câu

Kinh Thánh ở đây về chỗ đó. Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời đặt tất cả những luật lệ của Ngài trong sự vận động. Hãy nghĩ về điều đó. Hãy để cho nó thấm sâu vào bây giờ, vì chúng ta sẽ có một buổi nhóm chữa lành trong một vài phút nữa. Hiểu không? Đức Chúa Trời thiết lập tất cả luật lệ của Ngài trong sự vận động, để nó phải làm việc theo Lời của Chính Ngài. Anh chị em nắm được điều đó không? Hiểu không? Lời Ngài! Luật pháp của Ngài phải làm việc theo Lời Ngài. Ngài ra lệnh cho mặt trời. Ngài ra lệnh cho mặt trăng. Ngài ra lệnh cho trái đất. Ngài ra lệnh cho thiên nhiên. Và hết thảy chúng rơi đúng hàng lối, và tất cả quy luật làm việc trong sự hài hòa với Lời được phán của Đức Chúa Trời. Và luật của Sự Sống ở trong chúng ta cũng sẽ mang chúng ta đến sự sống lại. Nó phải vậy. Không thể nào khác cho điều đó.

¹²⁰ Đó là lý do, luật Sự Sống mà đã có trong Đấng Christ. Khi Lời được phán, và nói, “Ta sẽ chẳng để cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát, Ta cũng sẽ chẳng bỏ linh hồn Người trong âm phủ,” không có đủ thời giờ, không có đủ các quý, không có đủ bất cứ điều gì, để giữ được Đấng Christ trong mồ mà đó cho đến khi (Ngài) thân thể Ngài bắt đầu thối rữa, vì quy luật của Đức Chúa Trời sẽ làm ứng nghiệm Lời. Và luật của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, làm cho ứng nghiệm (anh em hiểu điều đó không?), bất kể hoàn cảnh ra sao.

¹²¹ Gióp nói, “Dầu thân thể tôi bị những con sâu da phá hủy, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.”

¹²² Bất kể chúng ta nhỏ bé thế nào, chúng ta thấp kém thế nào, chúng ta ô uế thế nào, chúng ta không thánh sạch thế nào, chúng ta đau yếu thế nào, chúng ta khổ sở thế nào; luật Thánh Linh của Chúa, bởi Lời Ngài, khiến cho nó tuân theo Ngài, thực thi vấn đề, và nói, “Hãy trả nó lại.” A-men. Ồ, nếu chúng ta chỉ có thể nghĩ về điều đó trong một phút. Thực thi nó, bất chấp tình trạng. Cho dù tình trạng như thế nào, luật lệ của Đức Chúa Trời buộc tình trạng phù hợp với Lời Ngài. Hiểu không? Nó phải thế.

¹²³ Vậy thì, nếu một bông hoa đang nằm tại đó, và nó chết, các hạt giống bị thối rữa, chết, lớp vỏ tróc ra, điều đó không có một điều gì quan trọng với nó. Nó sống trở lại, bởi vì Đức Chúa Trời đã lập một quy luật, cho nó sống lại.

¹²⁴ Khi Gióp đã nằm trong đất (Có lẽ, khi ông đã nhìn thấy Chúa Jêsus đến, từ bốn ngàn năm trước khi Chúa Jêsus đến đây.), anh em có thể tưởng tượng một thân thể con người trông giống như thế nào, trong bốn ngàn năm, có lẽ không còn lại đủ tro để múc một đầu muông. Nhưng Gióp nói, “Bấy giờ trong xác thịt tôi sẽ xem thấy Đức Chúa Trời: Chính tôi sẽ thấy Ngài.”

¹²⁵ Và Kinh Thánh nói cho chúng ta, trong Ma-thi-ơ 27, rằng sau cái chết của Ngài, và sự chôn, và sự sống lại, rằng, “Nhiều vị thánh đồ đã ngủ trong bụi đất, đã sống lại từ trong bụi đất.” Tại sao? Chính là vị tiên tri đó, đang phán với Lời Đức Chúa Trời, và Lời đã được phán ra. Và luật của Đức Chúa Trời, bởi Thánh Linh, đã làm cho họ sống lại. Kinh Thánh nói, “Họ đã vào trong thành phố, và hiện ra với nhiều người.” Không chỉ Chúa Jêsus sống lại, nhưng các thánh đồ cũng sống lại với Ngài.

¹²⁶ Tại sao? Lật qua trong Thi thiên, có nói, “Hỡi các cửa đời đời, hãy cất đầu lên, và hãy mở cao lên. Hãy để Chúa Vinh hiển vào.” Ồ, khi Ngài chinh phục sự chết, âm phủ, mồ mả, bệnh tật, sống lại vào ngày thứ ba, “Ngài đã lên Cao, và dắt đưa những kẻ phu tù.”

¹²⁷ Đó là gì? Những người ở trong cảnh phu tù trông mong lời hứa mà chúng ta có bây giờ. Ồ, hỡi anh em! Thậm chí chưa hề có Đức Thánh Linh. “Nhưng, họ đã tin, và có lời chứng tốt. Và bởi nó họ đã bịt mồm sư tử, tắt ngọn lửa hùng, lánh khỏi lưỡi gươm, những người đàn bà đã được người nhà mình chết sống lại: không có một lời hứa nào.” Ồ, nhưng họ trông về phía trước! Dưới một cửa tế lễ chiên con mà đã không thể ly khai khỏi tội lỗi, nó chỉ có thể bao phủ tội lỗi. Nhưng họ tin rằng có Đấng đang đến. Và bởi đức tin của họ, con đường bên kia bóng tối, a-men, họ đã tuyên bố điều đó. “Và kiên định, họ lưu lạc trong những sa mạc, mặc những da chiên và da dê; bị thiếu thốn mọi đường, và bị hà hiếp, và bị ngược đãi.” Ồ!

¹²⁸ Những người đó, đang trông mong sự sống lại đó, và, qua đó, đã chết trong đức tin, với lời chứng của họ. Và vào buổi sáng Phục Sinh đó, luật đó của Đức Chúa Trời, mà đã phán Lời qua Gióp và những vị tiên tri khác, họ đã từ kẻ chết sống lại. Ồ, chào ôi! Thế đấy. Bất kể tình trạng nào!

129 Một số người đầu óc phạm tội quá, đến nỗi họ không muốn đối mặt sự phán xét nào.Ồ, nhiều người! Không khó để chết. Bất cứ người nào mất trí, điều gì khác, và làm điều gì đó khinh suất. Một số người trong họ thân thể bị đốt, bị đưa ra ngoài biển cả và ném đồng tro tới bốn biển, bốn phương trời. Điều đó không ngưng lại sự đoán xét. Anh em cứ tiếp tục, giống như vậy. Vàng, thừa quý vị. Hiểu không? Cho dù, bất kể tình trạng thế nào, anh em sẽ gặp Đức Chúa Trời, nơi nào đó. Anh em phải đến với Ngài. Anh em phải đối diện với Ngài. Hiểu không?

130 Bởi vì (Tại sao?) Ngài đã phán ra một Lời, và đặt một luật với Lời đó. Và luật là luật của Chính Ngài, Sự Sống của Chính Ngài, đấng sau Nó. Đó là lý do Ngài đã thề bởi chính Ngài; không có ai vĩ đại hơn. Hiểu không? Ngài đã, tuyên thề, vì không có một giao ước nào sẽ được khẳng định mà không có lời thề. Và cách duy nhất mà Ngài có thể làm, trước khi Ngài làm, Ngài tự nhận lấy nó, và chính Ngài trở nên Lời thề.Ồ, thừa anh em! Khi mà, Đức Chúa Trời trở nên con người và là Lời thề, làm cho chính Ngài trở nên Lời thề.

131 Và bởi sự chết của Chính Ngài, sự chôn, và sự sống lại, Ngài đã chứng minh luật lệ của Ngài là đúng. Ngài phán, “Các người hủy phá tòa nhà này đi, Ta sẽ dựng nó lại trong ba ngày.” “Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta sẽ dựng nó lên lại trong ba ngày. Ta sẽ dựng nó lên. Cứ phá nó đi, và xem điều gì xảy ra.” Vì, Ngài biết luật của Đức Chúa Trời. Ngài biết đó là gì. Ngài biết nó phải làm việc theo Lời. Ngài biết Lời Đức Chúa Trời đã được phán qua một vị tiên tri, và bảo, “Ta sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Thế là xong. Thế là xong.

132 Thế thì, luật của Đức Chúa Trời phải có kết quả bởi Lời đó. Chúng ta đang đi đến một điều vĩ đại trong một phút. Hiểu không? Hiểu không? Nơi mà, luật của Lời Chúa, Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì ở với Lời Ngài.

133 Bây giờ, nếu tòa án viết ra một lời, “Nó là điều nào đó-nào đó, một sự trừng phạt, làm *điều nọ điều kia*.” Được rồi. Vậy thì, đó là lời của tòa án, và luật của tòa án thực thi lời của tòa án.

134 Và Đức Chúa Trời phán điều gì đó, và đó là luật lệ. Và Đức Thánh Linh hiện có tại đây để thực thi luật đó, a-men, cho tín

đồ. Anh em được định trước để làm vậy, và đó phải là một tín đồ. Anh em phải có huy hiệu của “tín đồ.” Người nào đó nói, “Anh có quyền lực à?” Không. Nhưng chúng ta có thẩm quyền. Chính điều đó. Không phải quyền lực; nhưng thẩm quyền. Chúng ta không có đủ quyền lực để làm điều gì.

¹³⁵ Giống như tôi đã nói cách đây một thời gian, một cảnh sát viên tại Louisville đây, đang đứng đó. Anh ta nhỏ con hơn tôi; anh chàng nhỏ thó đó. Cái mũ của anh kéo trễ xuống tai. Và xe hơi...Ồ, bộ quân phục của anh ta rộng thùng thình. Anh bước ra đó trên đường phố. Khẩu súng lục nhỏ, giống như, đeo bên sườn, cây gậy nhỏ trong tay anh, một chiếc còi nhỏ. Bước đi ra đó, mang đôi găng tay trắng. Và chúng những—những chiếc xe hơi, một số chiếc trong chúng ba trăm năm mươi mã lực, chạy qua đường phố đó vùn vụt, giống như—giống như tia chớp, thật inh ỏi, inh ỏi. Ồ, anh chàng bé con tội nghiệp đó không thể chặn lại một... Anh ta không thể chặn được con ngựa non bỏ chạy, từ sức mạnh của mình. Chắc chắn là không. Nhưng anh đã bước ra trên đường phố, huy hiệu lớn đó loé sáng, thổi chiếc còi đó, và đưa bàn tay đó lên. Thưa anh em, các xe mô-tô mã lực, công suất ba trăm, hãm phanh kít lại, và mọi thứ khác. Đó không phải là năng lực của con người. Đó là thẩm quyền mà anh ta có. Chính là thế.

¹³⁶ Đó là Hội thánh. Có thể là một nhóm, những người được gọi là “thánh quá máu,” hay anh em muốn gọi là bất cứ cái gì, nhưng đó là thẩm quyền. Ừ-m, ừ-m. Đó là thẩm quyền ở đằng sau nó. Đó là điều xảy ra. Bất kể những tình trạng, luật lệ của Đức Chúa Trời tác động với Lời Ngài. Bây giờ, nó sẽ không làm việc với tín điều của anh em. Nó sẽ làm việc với Lời. Vâng. Nó chỉ làm việc với Lời, chỉ thế thôi, này, bất kể tình trạng ra sao.

¹³⁷ Áp-ra-ham, như chúng ta đã đọc cách đây một lát trong đề mục của chúng ta, vợ Áp-ra-ham phải được khôi phục. Tại sao? Đức Chúa Trời đã ban một lời hứa cho Áp-ra-ham, và ở đây nhà vua đã lấy nàng, cưới, làm vợ mình.

¹³⁸ Ồ, ông sẽ làm gì? Đưa Áp-ra-ham tới cái chết, trong một phút. Đó là những gì mà Áp-ra-ham đã nói. “Ta xin người, hãy nói rằng...” Sau khi ông đã thấy A-bi-mê-léc đó—đó đã bắt được ông, vua Phi-li-tin này ở đó. Ông nói, “Bây giờ, người—người, ta xin

ngươi, ngươi hãy xưng ta là anh trai ngươi. Bởi vì nếu...ngươi là người đàn bà đẹp.” Và nói, “Vậy thì, nếu người thấy ngươi đẹp, và ta sẽ—ta sẽ—ta sẽ—ta sẽ bị giết, bởi vì người sẽ lấy ngươi và cưới ngươi.” Và vì vậy A-bi-mê-léc đã bắt bà, và người của vua đã đem bà vào.

139 Bà là một người đàn bà xinh đẹp. Và, nhân đây, bà chỉ mới một trăm tuổi. Và bà—bà...Đức Chúa Trời đã thật sự cho thấy những gì Ngài sẽ làm tất cả cho tất cả chúng ta, thông qua họ. Anh em biết, tôi đã đi qua tất cả điều đó, trong đề tài của tôi và trên những băng ghi âm, và đại loại như vậy, chứng minh rằng bởi Lời Đức Chúa Trời. Điều đó chính xác. Ngài đã bảo, bởi Áp-ra-ham và Sa-ra, những gì Ngài sắp làm cho cả dòng dõi. Đúng vậy.

140 Bây giờ, bà có mặt ở đó, và vì vậy A-bi-mê-léc đã lấy bà làm vợ mình. A-bi-mê-léc, và vì vậy ông sẵn sàng hết thảy vào lúc này, để lấy bà làm vợ. Và (điều gì?) Đức Chúa Trời đã nói với Áp-ra-ham, “Bởi Sa-ra ngươi sẽ có đứa con này,” và ở đây là nhà vua trẻ lấy bà. Đây là Áp-ra-ham, khoảng một trăm-...cũng khoảng một trăm tuổi, lúc bấy giờ, ở ngoài đó.

141 Nhưng, bởi điều đó, anh em để ý điều Đức Chúa Trời phán tại đó. “Phải, Ta cũng biết lòng ngay thẳng của ngươi. Bởi cố ấy Ta mới ngăn trở ngươi phạm tội cùng Ta. Nhưng ngươi hãy giao lại đàn bà đó; vì chồng nó là một đấng tiên tri. Hãy để người cầu nguyện cho ngươi. Nếu ngươi không giao lại, thì Ta sẽ phạt ngươi hẳn sẽ chết khỏi mặt đất.” Thế đấy.

142 Điều gì? Lời Đức Chúa Trời phải đứng vững. Không có ai có thể chạm đến Sa-ra. Đức Chúa Trời đã có một lời hứa.

143 Sa-ra, một hình bóng của Hội thánh, Hội thánh thật, Hội thánh tự do, người nữ tự do với đứa Con tự do, hình bóng của Hội thánh được sanh lại với lời hứa. Hãy để họ nói bất kỳ điều gì họ muốn; gọi đó là “thánh giết gân, cuồng tén.” Họ đã cố gắng ngăn chặn Nó lại từ lễ Ngũ tuần, và họ sẽ không bao giờ làm điều đó được. Không, thưa quý vị. Vì giữ...Cứ tránh tay của anh em khỏi Nó. Chỉ thế thôi. Đức Chúa Trời sẽ nhận lấy điều đó và làm điều gì đó với Nó, thật chắc chắn như tôi đang đứng đây. Chúng ta đang đi xuống xuyên qua thời đại của nó, bây giờ, trong một vài phút. Xin Chúa giúp tôi, tôi sẽ chứng minh với anh em, chúng ta

đang ở đâu. Đúng. Anh em thì...Họ sẽ không bao giờ phá hủy nó được. Nó không thể bị phá hủy được. Đúng vậy.

144 “Đừng động đến nàng.” Tại sao? Sẽ có dòng dõi xác thịt. Dòng dõi xác thịt phải đến. Nếu nó sẽ...Nếu Sa-ra đã cưới người đàn ông khác này, dòng dõi xác thịt sẽ không bao giờ được sinh ra.

145 Vậy nếu Đức Chúa Trời bảo vệ tiến trình cho dòng dõi xác thịt, thì huống chi Ngài càng bảo vệ cho Dòng dõi Thánh, thuộc linh, dường nào nữa!

146 Hỡi Sa-tan, hãy trả họ lại. Hãy buông họ ra. Người sẽ không làm họ ngột thở ngoài đó trong những tổ chức và các thứ. Họ là những người tự do. Người phải để họ yên. Đúng thế. Hãy buông họ, Dòng dõi Thánh ra.

147 Bây giờ, Đức Chúa Trời đang nói chuyện về sự khôi phục, bây giờ, ở đây trong Giô-ên ông đang nói về. Tôi đã giảng về điểm này, một lần trước đây, và phân tích nó theo một góc độ khác. Về...Chưa bao giờ đi thông suốt nó, như tôi có ý định làm hôm nay, và sẽ không có thì giờ làm điều nên được làm. Nhưng Đức Chúa Trời đang phán tại đây, trong Giô-ên. Về...

148 Đức Chúa Trời đang phán về Cây kết trái của Ngài mà Ngài đã trồng. Đức Chúa Trời đã trồng một Cây sanh trái. Ngài đã trồng Nó vào Ngày lễ Ngũ tuần, và Ngài đã mang Cây đó đến đây vì một mục đích. Ngài muốn Nó sanh trái của Ngài, Lời, Lời của Đức Chúa Trời. Ngài muốn một Hội thánh giữ gìn Lời Ngài. Qua suốt các thời đại, Ê-va đã không giữ được Nó, những người Do-thái không giữ được Nó, luật pháp đã thất bại, tất cả đã thất bại, vậy Đức Chúa Trời đã trồng cho Ngài một Cây. Một Cây!

149 Bây giờ hãy nhớ, có hai cây trong vườn Ê-đen. Chúng ta biết điều đó. Anh em có thể gọi chúng bất kỳ là gì anh em muốn. Tôi có ý kiến của tôi. Nhưng, đầu sao, một trong chúng là cây bị làm hư hoại; nó trở nên ô uế. Còn Cây kia không bị hư hoại; Cây Sự Sống đó đến từ Đức Chúa Trời, từ Thiên đàng. Ngài phán, “Tổ phụ các người ăn ma-na, và chết. Nhưng Cây này, các người ăn, và các người sống mãi.” Và Thiên sứ đã canh gác Cây Sự Sống đó, từ vườn Ê-đen, giữ Nó trong Ê-đen. Cây Sự Sống đó ở trong Ê-đen, bây giờ, nói về mặt thuộc linh bây giờ. Để ý.

¹⁵⁰ Vậy thì, khi Cây này mà Đức Chúa Trời đã trồng, Nó đã mang chín loại trái khác nhau, chín loại khác nhau; mà có nghĩa là, chín ân tứ thuộc linh, chín trái của Thánh Linh đi với chín ân tứ thuộc linh. Đó là Cây của Đức Chúa Trời. Ngài đã trồng Nó trên đất vào Ngày lễ Ngũ tuần.

¹⁵¹ Bây giờ chúng ta hãy dừng lại. Luôn luôn rất hạn chế với thời giờ. Tôi sẽ bỏ bằng tại đây vài câu Kinh Thánh, và đi xuống Thi thiên ở đây, thứ 1. Đa-vít đã thấy Cây này, cách đây đã lâu. Và ông đã viết những bài ca vui mừng cho điều gì đó, đó là điều đầu tiên ông đã viết về. Ông đã nhìn thấy Cây này, và Nó đã được “trồng bên những dòng Nước.” Cây Này! Người ấy!

Và người ấy sẽ như cây, cây của Đức Chúa Trời, được trồng (ở đâu?) bên những con sông, những con sông, (số nhiều), dòng nước (số ít)...

¹⁵² Không phải một tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, vân vân. Không, không. Ừ-m. Chỉ là những con sông của một dòng Nước; chín ân tứ thuộc linh bởi cùng một Thánh Linh. Chín bông trái của Thánh Linh đến từ cùng một kênh.

...người ấy sẽ giống như một cây mà được trồng bên dòng nước.

¹⁵³ Khi Đa-vít đã nhìn thấy điều đó, và ông đã nói. Ông nói, “Phước cho người đó.” Và để ý, ông nói người ấy không thể chết. “Những chiếc lá của nó sẽ không tàn héo.” Không, không. Cho dù họ có làm gì đi nữa, họ sẽ không bao giờ giết được Cây đó. Tại sao? Đó là nơi người ấy được trồng. Đó là những gì nó làm. Đó là nơi người ấy được trồng. “Người ấy được trồng bên dòng Nước.” Bây giờ lưu ý. Đa-vít đã nói, “Các rễ của nó—của nó sẽ không chết.”

¹⁵⁴ Anh em biết, anh em lấy một cây, một cây cổ thụ. Tôi, khi tôi còn bé, tôi thường đi ra ngoài, và chúng tôi, những đứa trẻ chúng tôi, chúng tôi đi thường đi chơi, và có một cây cổ thụ chúng tôi thường ngồi ở dưới, một cây dẻ gai lớn già. Và những ngọn gió thổi. Và tôi tự hỏi, trông giống điều đó, thật giống trên ngọn cây, giống như nó có thể như nó thổi—thổi bay mọi thứ. Nhưng, anh em biết, mỗi lần gió thổi trên cây, nó làm lay chuyển cây, và nó

làm lay rời các rễ cây, để chúng có thể đào sâu thêm và nắm giữ chặt hơn.

¹⁵⁵ Và đó là cách, nhạo cười, chế giễu, làm trò cười một Cơ-đốc nhân. Những gì nó làm, là, sự bách hại lay chuyển Cơ-đốc nhân, càng làm cho họ cầu nguyện nhiều hơn, đào sâu xuống, nắm giữ vững chắc hơn, để họ có thể chịu đựng được bão tố.

¹⁵⁶ Bây giờ, điều gì xảy ra nếu một người được trồng trong một thứ như “bên dòng sông,” nơi những con suối, chín con suối khác nhau chảy vào nó?Ồ, chao ôi! Thật là một—thật là người đó có một sự thiết lập tuyệt vời. Và một người được trồng bên sông, những dòng Nước; một dòng Nước, một Thánh Linh, “Có những ân tứ chữa lành, cùng một Thánh Linh; những ân tứ tiên tri, cùng một Thánh Linh; tất cả cùng một Thánh Linh, nhưng nhiều sự ban cho.” Một Đấng Ban Cho.

¹⁵⁷ Lúc ấy, Đa-vít nhìn thấy người ấy, và người được trồng bên Cây này. Vậy thì, người không thể chết. Bây giờ để ý lý do tại sao. Người có Sự Sống trong những rễ cây. Những rễ cây ở đâu, hay là, sự sống của cây ở đâu? Ở trong những rễ cây. Chắc chắn. Lớn lên và sanh ra bông trái của nó. Được rồi.

¹⁵⁸ Hãy quan sát. Các rễ của người có Sự Sống trong chúng, sanh ra bông trái của Ngài đúng mùa. Bây giờ nên nhớ, Cây này sẽ không bị rụng trái của Nó sớm.

¹⁵⁹ Bây giờ, anh em lấy một cây và trồng nó cách xa dòng nước. Điều trước tiên anh em biết, anh em có được những quả táo già bé nhỏ. Tất cả chúng sần sùi và bị trùng đục. Nhưng nó sẽ rụng sớm trong vụ mùa của—của—của nó.

¹⁶⁰ Đó là vấn đề với các giáo hội ngày nay. Anh em đã đi xa khỏi Dòng Nước đó, đi xa khỏi những ân tứ của Thánh Linh. Họ chỉ được một giáo hội xác thịt. Và họ rời xa khỏi những ân tứ thuộc linh và những việc thuộc linh, và họ làm rụng bông trái của họ. Họ làm gì? Những—những tín đồ của họ sống với thế gian, hành động giống như thế gian, ăn trộm, phỉn gạt, nói láo, hút thuốc, uống rượu, đánh bạc, tổ chức những bữa tiệc nhảy nhót trong nhà thờ, để trả lương cho thầy giảng, và mọi thứ khác, những

bữa ăn suốt đêm, những buổi khiêu vũ. Thấy không? Họ làm rụng trái của mình. Nó thật giống như thế gian.

161 Và kẻ vô tín nhìn và bảo, “Chẳng có sự khác biệt gì giữa người đó và tôi.”

162 Đó là những gì đã khiến cho chủ nghĩa cộng sản dấy lên tại nước Nga. Đó là lý do họ đã đốt trụ nhà thờ Công giáo trong...

163 Dưới Mexico, khi tôi có mặt tại đó và nhìn thấy những hố vôi ấy, những nơi ấy, và những nơi mà họ đã thiêu những con trẻ đó, chỗ các bà xơ đó có những đứa trẻ sơ sinh này. Ngay cả thân thể con người, những thân thể con người phát triển đầy đủ đang nằm trong đó, trong những hố vôi. Họ làm gì? Họ làm rụng trái trước vụ mùa của họ, thấy đó, và Đức Chúa Trời rụng họ ra khỏi cây. Chỉ thế thôi. Hiểu không?

164 Nhưng một người mà được trồng, không phải bứng ra, nhưng được trồng bên dòng Nước, người sẽ sanh ra bông trái của Ngài (hãy quan sát) trong người ấy...bông trái của Ngài đúng mùa của mình. Anh em đang đọc nó không? Thi thiên 1.

Phước cho người nào mà...chẳng ngồi chỗ của kẻ nhạo báng, chẳng đứng trong đường tội nhân.

...người ấy sẽ như cây mà được trồng gần dòng nước, người ấy sẽ sanh bông trái theo thì tiết;...và mọi sự người làm đều sẽ thịnh vượng.

165 Thấy không? Để ý, “Kẻ ác chẳng như vậy đâu; và kẻ ác chẳng đứng nổi với người trong ngày đoán xét.” Thấy không?

166 Bây giờ, “Người ấy sẽ sanh bông trái của Ngài đúng mùa của người.” Hãy quan sát mỗi “của người,” đại từ nhân xưng ở đó. Đó là—đó là bông trái của Ngài, bông trái của Đức Chúa Trời, đúng mùa mà vị—vị tiên tri đang mang Nó đến. Nó sẽ ở trong mùa của vị tiên tri. Bông trái của Đức Chúa Trời, trong thì giờ của Đức Chúa Trời, bởi mùa của vị tiên tri. Hiểu không? “Người sẽ sanh bông trái của Ngài theo thì tiết của người.” Xem thử có hai chữ “của người” ở đó không. “Sanh ra bông trái của Ngài, của Đức Chúa Trời, đây, đúng mùa mà sứ giả được truyền định đến.” Người sẽ sanh ra những bông trái đó. Vậy thì hãy nhớ điều đó. Sứ giả mà mang bông trái của Đức Chúa Trời, sẽ mang nó đến đúng

mùa của Đức Chúa Trời, trong mùa của người mang đến. Hiểu không? “Người ấy sẽ sanh bông trái của Ngài theo thì tiết.” Và Nó không thể tàn héo. Tại sao? Ngài đã định trước bông trái trong đó. Không thể hủy diệt Nó, bởi vì Nó đã được định trước.

¹⁶⁷ Bây giờ, Ê-phê-sô :5, đúng hơn là, 1:5. Nói rằng, “Đồng ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ.” Điều gì đã xảy ra? Ngài phán, “Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jêsus Christ.” Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã định trước mọi thứ sẽ xảy ra ngay sau đó. Bởi sự biết trước của Ngài, Ngài đã nhìn thấy trước điều đó. Cho nên, từ ban đầu, Ngài có thể nói sự kết thúc.

¹⁶⁸ Do đó, nó là bông trái đã được định trước trong—trong rễ của Cây này. Và Cây này không thể tàn héo, bởi vì Nó đang giữ bông trái đã được định trước. Vậy thì, đó là Cây mà Giô-ên đã nói về ở đây. Hiểu không? Nó không thể chết. Những con trùng ăn dần Nó, nhưng Nó không thể chết. Trong rễ của Nó, Nó đã có Lẽ thật được định trước. Đó là Lời của Đức Chúa Trời, Cây này đã có. Và Cây này là—là Cây đó, cách duy nhất, Nó—Nó đã được đặt trong vườn Ê-đen.

¹⁶⁹ Tất cả các cây, bởi người nữ, đều chết. Hết thảy chúng ta chết, bởi người nữ đó. Bởi sự sinh ra, tất cả chúng ta đều chết. Nhưng sự chết đã đến qua một người nữ, vì sự sinh ra này đến bởi người nữ. Đúng thế. Thế rồi, *người này* phải chết, bởi vì tội lỗi.

¹⁷⁰ Nhưng sự Sanh ra, sự Sanh ra mới đến bởi Đấng Christ, không thể chết. Đó là một Cây, và cây khác. Hiểu không? Và Cây này, dẫu Nó đã bị bách hại, bị nhạo cười, kể từ ngay chính thuở ban đầu của vườn Ê-đen, Nó không thể chết. Nó đã được định trước. Nó đã bị đánh và đập bằng dùi cui, và, ồ, mọi thứ đã xảy đến cho Nó. Và điều gì đã xảy ra? Nó không thể chết. Của Ngài... người ấy sẽ không chết. Người không thể, vì người đang giữ trong mình Lời đã được định trước của Đức Chúa Trời. Nó phải sinh ra, vì bông trái của Ngài đúng mùa của chính người, mùa đã được định trước. Điều đó, cho dù thế nào...

¹⁷¹ Giô-ên đã nhìn thấy mỗi một cây trong chúng, bị gặm dần đến gốc. Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ phục hồi, Chúa phán vậy,” vì

sự định trước của Đức Chúa Trời nằm trong các rễ của Cây. Nó phải sanh ra, vì Nó đang giữ Lời Đức Chúa Trời được định trước. Ừm! Ồ, quả là một Cây tuyệt diệu! Chao ôi!

172 Cây đó, Nó bắt đầu mọc trở lại đó trong vườn Ê-đen. Chuyện gì đã xảy ra? Có một nhóm sanh ra, từ các con cái của Ca-in, vài con bọ đã đến và ăn Nó xuống đến cuống. Và Đức Chúa Trời đã lấy vụ mùa ra khỏi Nó, và đặt Nó vào trong hòm giao ước và mang Nó qua. Đúng vậy. Trên suốt con đường, nó đã xảy ra cùng một cách, trải qua những hàng ngũ phán xét; Y-sơ-ra-ên, rồi tiếp tục những thế hệ sau.

173 Và rồi tại lễ Ngũ tuần, chỗ Hội thánh dành cho Cây Nàng Dâu, Ngài—Ngài đã lập trật tự, vào ngày lễ Ngũ tuần, Cây mà đã được định trước sanh ra bông trái của Ngài đúng mùa. Bây giờ, đang tốt đẹp, các bông trái đang được nở rộ tốt tươi. Nó đã nở rộ vào Ngày lễ Ngũ tuần. Chúng ta hãy xem những gì đã xảy ra vào Ngày lễ Ngũ tuần. Chúa Jêsus phán, “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Họ đã chữa lành cho những người đau. Bây giờ, vào Ngày...chúng ta hãy xem nó đã bắt đầu như thế nào. Vào Ngày lễ Ngũ tuần, một vài ngày sau sự sống lại, năm mươi ngày sau lễ Phục sinh, có một—có một—có một Ngọn Gió mạnh mẽ thổi ào ào, đến từ Trời.

174 Bây giờ, ngày hôm nay, chúng ta làm cho nó khác đi. Mục sư đứng lên và lấy sách, nói, “Tôi sẽ ghi tên anh vào sổ.” Thấy không? Hay một cử nhân nào đó với cổ áo dựng, nói, “Hãy đến đây và nhận lấy bánh thánh. Để, rồi, anh sẽ trở thành một thuộc viên của giáo hội.” Há chẳng lạ lùng sao? Mục sư nói, “Hãy đến tham gia nhóm của chúng tôi.” Ồ, cả hai họ đều sai.

175 “Vào Ngày lễ Ngũ tuần, đến từ Trời,” (không phải từ bục giảng, trên con đường) “từ Trời, một” (Cái gì? Một thầy tế lễ? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không. Một mục sư? Không. Đó là gì vậy?) “một tiếng đến như Gió thổi ào ào, và Nó đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Các lưỡi bằng lửa đậu trên mỗi người trong họ.” Làm họ nói cà lăm, họ không thể nói chuyện, họ được đầy dẫy vinh quang. Đức Thánh Linh đầy dẫy họ. Họ đi ra ngoài trên các đường phố, nói lấp bắp. Thật sự, và hành động cứ như thế...

176 Thậm chí đám người đứng ngoài đó và bảo, “Ồ, những người này say rượu mới. Hết thấy họ bị say rượu. Hãy nhìn họ những người đàn ông và đàn bà, họ đang loạng choạng và hành động kỳ cục thế nào.”

177 Vậy thì, đó là THÁNH LINH PHÁN VẬY. Đó là lời Kinh Thánh. Đó là cách mà Hội thánh đã được tổ chức; không phải được tổ chức, nhưng được lập nên. Nhiều sự khác biệt trong hai từ. Để ý. Thế đấy.

178 Bây giờ, và anh em biết gì không, anh em những người Công giáo? Trình nữ Ma-ri được ban phước ở cùng với họ. Vâng. Vậy thì, nếu Đức Chúa Trời không để cho Ma-ri lên Trời mà không nhận lãnh Đức Thánh Linh, làm thế nào anh em sẽ đến Đó, điều gì thiếu sót về Nó? Vậy thì hãy nghĩ về điều đó. Đúng thế. Ma-ri có mặt ở giữa vòng họ. Và bà đã phải chờ đợi tại đó cho đến lúc bà mất đi tất cả sự trọng vọng và kiêu hãnh, để được đầy dẫy Thánh Linh.

179 Và ở đây họ đến, hành động giống như những người say rượu. Kinh Thánh nói họ đã như vậy. Người ta nói, “Những người này say rượu mới.”

180 Nhưng, Phi-e-rơ, người phát ngôn, người truyền đạo trong nhóm, đứng lên và nói, “Những người này không phải say rượu mới, như các người tưởng đâu, vì mới chỉ là giờ thứ ba trong ngày. Nhưng đây là những gì đã được phán bởi tiên tri Giô-ên.” Người mà tôi đang đọc hôm nay. “Đức Chúa Trời phán, và sẽ xảy đến trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt; và các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri. Và Ta sẽ tỏ ra sự lạ lùng trên trời, và những dấu lạ, trên đất. Và điều đó sẽ xảy ra, để những ai cầu khẩn Danh Chúa sẽ được cứu.”

181 Bây giờ, Phi-e-rơ đã rao giảng vào lễ Ngũ tuần, sau khi cùng một vị tiên tri mà hôm nay tôi đang giảng về: đang trồng Cây này. Và đó là nơi ông đã trồng Nó.Ồ, Nó đã được trồng tốt đẹp. Họ đã đi ra và có những ân tứ thiêng liêng. Họ đã chữa lành những người đau. Họ đã rao giảng. Họ đã bị tống vào trong ngục. Họ muốn chịu đau khổ vì cơ Lời.

¹⁸² Nếu anh em đến một quốc gia khác như là một kẻ không có chính kiến rõ ràng, anh em sẽ không thể là một người Mỹ rất tốt, nếu anh em đi qua nơi đó. Nếu anh em định đi đến Nhật Bản bây giờ, anh em lên ra phía sau trận tuyến, nói, “Hãy lắng nghe, hồi các chàng trai. Tôi vì các anh. Các anh biết gì không? Tôi bênh vực các anh, nhưng tôi ở phía bên kia.” Anh em, là kẻ phản bội, anh em nên bị bắn. Đúng vậy. Anh em là kẻ phản bội. Chắc chắn.

¹⁸³ Và thế thì điều đó cũng một cách ấy, một người mà biết Lời Đức Chúa Trời, và muốn thỏa hiệp về Nó bởi vì tổ chức nào đó bảo cho anh ta phải làm theo cách đó. Đó là kẻ phản bội. Đúng.

¹⁸⁴ Nhưng những người này không phải là những kẻ phản bội. Họ không quan tâm đến, ồ, cách hành động kỳ cục như thế nào, những cung cách của giáo hội họ như thế nào: kêu gào, và khóc lóc, và la lớn, và—và lấp bấp những ngôn ngữ mà có vẻ như họ đang trò chuyện với nhau và không thể hiểu được. Những người ngoài đó trong vòng thánh giả của những nước khác và những ngôn ngữ khác bắt đầu nghe những gì họ đang nói. Họ đã không biết họ đang nói gì; họ đang lấp bấp. Nhưng những người khác ngoài đó hiểu được nó. Và người ta nói, “Những người này chắc chắn say rượu.”

¹⁸⁵ Nhưng Phi-e-rơ nói, “Họ không phải say rượu, song họ được đầy đầy Thánh Linh.”

¹⁸⁶ Vì thế, mà, mỗi người trong họ đã đi đến sự tuân đạo, trừ ra Giăng, và ông đã bị đốt, hai mươi bốn tiếng đồng hồ trong vạt dầu, và thậm chí họ đã không thể đốt được Thánh Linh ra khỏi ông. Và sau đó ông đã chết một cái chết tự nhiên, người duy nhất, Giăng người được khải thị. Vậy thì, đúng vậy.

¹⁸⁷ Để ý bây giờ những gì đã xảy ra. Về điều này, Đức Chúa Trời đã trồng một Cây, sanh ra chín ân tứ thuộc linh, các sự ban cho của Thánh Linh Ngài. Cùng một Thánh Linh ở trong Đấng Christ đã giáng trên Hội thánh, đã có Sự sống Đời đời. Bây giờ, những ân tứ Thánh Linh đã ở trong Hội thánh, và Nó đang tăng trưởng, sanh ra bông trái, ở mọi nơi. Họ không nghĩ về chính họ. Họ đã không tổ chức cái gì. Họ chỉ đi tới và là những người anh em. Họ không có...

188 Tôi vui mừng vì điều nhỏ bé đó đã ở trên đó, “Không tín điều nào ngoài Đấng Christ, không luật pháp nào ngoài tình yêu thương, không quyển sách nào ngoài Kinh Thánh.” Đó là những gì tôi tin. Hiểu không? Và đó là cách họ đã làm. Thế gian là giáo xứ của chúng ta, đấy, ở mọi nơi.

189 Vậy, để ý, những người này khi họ đang thực hiện điều đó, hội thánh đã vinh hiển thế nào. Và Đức Chúa Trời đã ở cùng với họ, Kinh Thánh đã nói. Và Chúa Jêsus đã gặp họ trước khi Ngài thăng thiên. Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người. Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này; như Danh Ta...” Vậy thì, “Những dấu hiệu này.”

190 Bây giờ, ngày nay, loại dấu hiệu gì để gọi chúng ta là một tín đồ? Người ấy bắt tay với mục sư. Người ấy thuộc về giáo hội. Người ấy có tên mình ghi trong quyển sách bởi vì mẹ của anh đã có tên, hay cha của anh có trong quyển sách. Nhưng đó không phải là những gì Chúa Jêsus đã phán. Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này.” Đó là giáo hội, xác thịt.

191 Chúng ta đang nói về Hội thánh, thuộc linh. Chúng ta đang nói về Cây thuộc linh, không phải là cây tự nhiên. Chúng ta sắp đến với hai cây đó, sau đây một chút. Hiểu không? Một Cây thuộc linh! Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo họ treo trên Cây này. Những dấu hiệu này sẽ theo họ là những người đang có được Sự Sống của họ ra từ Cây này. Như Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ; họ sẽ nói với những tiếng mới. Nếu họ bắt rắn, hay uống những thứ chết người, nó sẽ không làm tổn hại họ. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

192 Đó là những loại dấu hiệu Ngài phán sẽ theo người tin. Ngày nay nó ở đâu? Ngài ban cho thế giới một tấm gương về dấu hiệu của người—người tin là gì. Và Ngài phán, “Thà buộc một chiếc cối đá vào cổ các ngươi, và quăng vào đáy biển, còn hơn là gây vấp phạm đến cho một người trong họ, vì các Thiên sứ của họ luôn thấy mặt Cha Ta ở trên Trời.” Các Thiên sứ!

193 Bây giờ để ý. Họ đấy. Và Cây đó đã được trồng. Nó đang thực hiện công việc vĩ đại. Chúng ta biết họ đã đi, khắp mọi nơi. Chúa...Ồ, vào Ngày lễ Ngũ tuần, ba ngàn linh hồn đã được thêm vào, đã được báp-têm, và vào trong Hội thánh. Và họ đã có sự

thông công vĩ đại như thế nào! Và, mọi người, không ai cần bất kỳ điều gì. Mọi người đều tử tế, có lòng tốt đối với nhau. Và, hết thảy họ là một gia đình lớn, với nhau. Tuyệt vời!

¹⁹⁴ Và rồi xảy đến, một loài bọ cánh cứng, có hàm răng tham lam, trông xấu xí, bé nhỏ, già nua sống trong bốn giai đoạn khác nhau, giống như Giô-ên đã thấy nó. Côn trùng bốn giai đoạn này, kẻ hủy diệt, đến phá hủy Cây xinh đẹp đó của Đức Chúa Trời. Hãy nghĩ về điều đó. Bây giờ tôi sẽ đọc ra một ít trong Giô-ên, những gì mà ông nói. Giô-ên, chương 1. Điều trước tiên...Bây giờ, có bốn con bọ cánh cứng khác nhau ở đó bấy giờ, nhưng ở đó, thật sự chỉ có một con bọ cánh cứng. Nó là một con bọ cánh cứng ở trong bốn giai đoạn khác nhau. Nào hãy xem. Bọ cánh cứng, nhỏ bé này xuất hiện, vì Hội thánh...cho Cây vĩ đại, đẹp đẽ này của Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ gọi nó là một Cây, mà là Hội thánh.

¹⁹⁵ Đầu tiên là một sâu keo. Đó là một vật nhỏ, chỉ là một côn trùng nhỏ của loài sâu. Nó đã làm gì, sâu keo đó? Nó đến để hủy diệt bông trái của Cây. Đó là điều đầu tiên.

¹⁹⁶ Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại lịch sử và xem điều đầu tiên là gì: là một—một nhóm có phẩm giá ở giữa vòng những dân thường. Và họ bảo, “Ồ, điều này thì tốt để các ông có thể chữa lành người đau, và các ông có thể làm những điều này. Điều đó tuyệt lắm. Vì vậy, các ông biết chúng ta nên làm gì không? Chúng ta nên đưa nó ra chỗ giai cấp của những người lớn hơn hiểu được nó, giai cấp tốt hơn: viên thị trưởng, các—các thẩm phán, và vân vân, và những—những—những người tai to mặt lớn của thành phố. Và hễ chừng nào tất cả các ông còn tiếp tục trong cách mình như vậy, thì họ sẽ không bao giờ đến gần các ông. Hiểu không? Họ sợ các ông.”

¹⁹⁷ [Người nào đó nói, “Họ vẫn thế.”—Bt.] Người nào đó nói rằng, “Họ vẫn thế.” Tôi đoán điều đó gần đúng. Vậy, điều đó đúng. Họ sợ Đức Thánh Linh. Xin lỗi.

¹⁹⁸ Tôi thường hát một bài hát quen thuộc:

Đó là xưa...

Anh chị em đã từng nghe bài hát *Tôn Giáo Thời Xưa* chưa? Ai đã nghe hát nài đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Tôn giáo thời xưa này,...

Tôi thường hát bài giống như thế này, cách đây nhiều năm.
Tôi nói:

Đó là Thánh Linh ngày xưa,
Mà ma quỷ sẽ không đến gần được Nó;
Đó là lý do người ta sợ Nó,
Nhưng Nó thì đủ tốt cho tôi.

Thật tốt cho tôi không muốn điều gì khác,
Vì Nó khiến cho tôi yêu anh em mình;
Và Nó mang ra những điều kín giấu,
Vậy Nó đủ tốt cho tôi. (Đúng vậy.)

Nó sẽ làm cho anh hết nói dối;
Nó sẽ cứu anh khi anh đang chết;
Nó sẽ bắt đầu cho ma quỷ bay đi,
Và Nó thật tốt cho tôi.

199 Đúng thế. Đó là lý do người ta không muốn có Nó. Vậy—vậy thì, Đó là Đức Chúa Trời.

200 Họ đã không muốn có Chúa Jêsus. Họ nói, “Người này à?” Nhà thờ, nhà thờ lớn được trọng vọng, bảo, “Người đến bảo chúng ta biết chúng ta là ai à? Chúng ta sẽ cho người hiểu, chúng ta là những Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ Q.U.S., và,” chao ôi, “tất cả điều này.” Hay là, “Này, ta là thầy tế lễ thượng phẩm. Ta là *thế này, thế đó*, hay là *thế kia*. Và người nói với ta sao? Này, người sinh ra trong tội lỗi. Người chẳng là gì ngoài đứa con hoang. Mẹ người đã là, có người, trước khi người và cha người...cha người cưới bà ấy.”

201 Ngài phán, “Ai có thể cáo buộc Ta về tội lỗi?” Hiểu không? “Ai có thể buộc tội Ta?” Đúng thế. *Tội lỗi* là “không tin Lời Đức Chúa Trời.” Nói cách khác, Ngài phán, “Hãy chỉ cho Ta điều Ta chưa làm ứng nghiệm Lời, tới chỗ—tới chỗ—tới chỗ hoàn toàn, ngay chỗ Nó được cho là ở đó. Hãy chỉ cho Ta thấy trong Kinh Thánh, chỗ những ngày của Ta. Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì các người đừng tin Ta.” Phán, “Bây giờ, các người tuyên bố là thế. Vậy thì hãy cho chúng ta thấy các người làm được điều đó.” Ồ, chao ôi!

202 “Từ đó trở đi họ đã không hỏi Ngài điều gì nữa.” Hiểu không? Họ để Ngài một mình. Giống như, ma quỷ đã xông vào Ngài. Tôi nói rằng, nó nghĩ nó sẽ nhảy vào, bất kỳ cách nào. Nhưng, nó thấy, rằng có một triệu von trong Dây Điện đó. Nó nhảy ra khỏi Dây đó, thật nhanh, anh em thấy, bởi vì nó không thể cầm được Dây đó. Và đó là một điều chắc chắn.

203 Vậy là con sâu róm nhỏ này đi quanh quẩn, để gặm đi những trái. Tôi có hai trang về “những bông trái.” Tôi chỉ muốn đọc một vài trang đó. Điều trước tiên, quả đầu tiên mà nó bứt ra, là tình yêu thương anh em. Đúng vậy. Đó là một trong những điều giết chết hội thánh ngay tại đó, khi tình yêu thương anh em...Vâng, thừa quý vị. Rồi, bông trái tiếp theo nó bứt ra khỏi Cây...Anh em còn nhớ, tình yêu thương là trái đầu tiên trên Cây. “Tình yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhơn từ, nhu mì, đức tin, sự kiên nhẫn,” đúng thế, “trong Đức Thánh Linh.” Bây giờ, chín ân tứ thuộc linh, với chín trái của Cây, và vân vân. Được rồi. Bây giờ, trước tiên, nó phải ăn trên trái của Cây.

204 Bây giờ chúng ta hãy lấy bức tranh một Cây lớn, về Cây của Đức Chúa Trời. Nó đang mang chín ân tứ thuộc linh. Họ đang chữa lành người đau. Họ đang nói tiếng lạ. Họ đang đuổi các quỷ. Họ đang làm những công việc vĩ đại, và rao giảng Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời. Không có giáo phái nào trói buộc họ; họ được tự do, đang làm công việc lớn.

205 Vì vậy, kẻ ác này đi vào, dựng lên phía trước hai sừng của hắc, giống như châu chấu, anh em biết, và hàm răng tham lam của nó. Đó là sâu keo, đầu tiên của hắc, hắc đi vào gặm tình yêu thương anh em. Hắc bảo, “Anh biết, *ông A hay B nào đó* đã làm *thế này thế kia*, tại nhà thờ *A hay B nào đó*. Tôi sẽ không tin nhóm người đó đâu.” Hiểu không? Hắc đấy, điều đầu tiên.

206 Kế tiếp, hắc muốn ăn trái của đức tin, đức tin vào Lời. “Này hãy nhìn xem. Làm thế nào anh biết đó là Lời? Nó đã được dịch thật nhiều lần!” Tên quỷ đó vẫn đang ăn. Đúng. “Lời đó đã được dịch rất nhiều lần! Người là *thế này, thế đó*, hay *thế kia*. Ồ, người là tất cả *điều này*.” Hiểu không?

207 Bây giờ, đó là một trái khác mà hắc gặm hết: lòng vui mừng của sự cứu rỗi. “Suýt! Các người làm ồn quá. Ồ, chao ôi! Chao ôi!”

208 “Ồ, làm thế nào anh có thể rao giảng, Anh Branham?” một phụ nữ đã nói với tôi, lần nọ. Không, không phải. Đó là một người đàn ông. Tôi tin anh ấy...Tôi hy vọng anh ấy có mặt tại đây. Anh ấy thuộc về giáo hội khác. Nhưng anh ấy nói với tôi, nói, “Ngày nọ, tôi đi lên để nghe anh, và thậm chí tôi đã không thể nghe được, vì nhiều người đang kêu khóc.”

Tôi nói, “Nếu họ...”

Nói, “Làm thế nào anh có thể rao giảng tại đó?”

209 Tôi nói, “Nếu họ đã không thích điều đó, tôi hẳn đã không giảng ở đó.” Đúng vậy. Tôi thường có...anh em...

210 Một trong những người bạn của tôi, Jim Poole, và tôi, chúng tôi trước đây đã có một con chó già. Chúng tôi gọi nó là Fritz. Và vì vậy con chó già này, nó có thể—có thể đi săn bất cứ thứ gì, ngoài chồn hôi. Nó sợ chồn hôi, vì nó nghĩ thấy vậy. Vì thế, tôi làm nó bắt một con chồn hôi dưới đồng bụi cây, điều duy nhất tôi phải làm là chỉ vỗ nhẹ nó, và nói, “Ngoan nào! Ngoan nào, anh bạn!” Nó sẽ đi đến bắt lấy con chồn hôi ấy, đấy, bởi vì tôi đang vỗ về nó, nói, “Ngoan nào!”

211 Thế đấy, đó thật là điều xảy ra khi chúng ta...Đó là, con chồn hôi tệ hại nhất mà tôi biết, là ma quỷ. Vì thế, khi tôi mang Lời này ra, và người nào đó nói, “A-men,” đó là, “Ngoan nào, anh bạn!” Và chúng ta—chúng ta sẽ làm—chúng ta sẽ làm cho nó phải chạy đi.

212 Vậy, chúng ta thấy rằng nó lấy đi sự vui mừng. Anh em biết, Đa-vít, một lần, đã mất đi sự vui mừng về sự cứu rỗi của mình. Ông đã không mất sự cứu rỗi của ông, nhưng ông đã mất sự vui mừng của nó. Ông cứ kêu khóc, “Lạy Chúa, xin hãy ban lại cho tôi sự vui mừng về sự cứu rỗi của tôi.” Hiểu không? Sự vui mừng!

213 Vì thế sâu róm già này bắt đầu ăn sạch trái của sự vui mừng. “Này, hãy nhìn đây. Các người làm ồn quá. Tôi bảo với các người, tất cả lời kêu gào này, việc nói ‘a-men’ này, và sự la lớn này, đều vô nghĩa. Chẳng có gì với điều đó cả.” Thấy không? Điều đầu tiên anh em biết, anh em đang ngồi ở trong một nhà xác lớn, anh em biết, ngồi đó, tất cả họ đều chết. Một số trong đó là những xác ướp hương liệu của *cái gọi là* Giáo lý, của những tín điều bươm

vào trong những mạch máu của họ nơi mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời nên tuôn chảy, nơi tín điều giáo hội cũ được bơm vào đó. Không lạ gì họ bị đông đá lạnh giá và chết. Nhiệt kế thuộc linh, chín mươi độ âm. Vâng. Người nào đó nói, “a-men,” mọi người nhướng cổ mình giống như loại ngỗng nào đó hay điều gì đó, muốn biết những gì được nói đó là gì. Thật là xấu hổ. Khi mà, Thánh Linh của Đức Chúa Trời phải là sự vui mừng, bình an, yêu thương. Nhưng con bọ hung già này bắt đầu ăn lên nó. Hắn ăn đi tất cả lòng vui mừng.

214 Và, rồi, trái kế tiếp trên Cây là sự bình an, bình an trong tâm trí, biết rằng anh em được cứu.

215 Họ bảo anh em, “Thôi được, bây giờ, nếu anh đọc thuộc lòng bài tín điều *của chúng tôi*, anh được cứu. Nếu anh gia nhập giáo hội *của tôi*, anh được cứu.” “Ồ, vậy thì,” người này nói, “anh không được cứu nếu anh đi đến đó. Anh em phải gia nhập giáo hội *của chúng tôi*, để được cứu. Anh phải nói, ‘Chào Ma-ri.’ Anh phải có tên mình trong quyển sách *này*. Anh phải có sự...” “Ồ, chào ôi! Điều đó sẽ lấy đi tất cả niềm vui. Nhưng đó không phải là Cây của Đức Chúa Trời; anh em biết mình ở đâu. Điều đó luôn luôn là, sự lai tạo.

216 Anh em biết câu chuyện của tôi về con la rồi. Nó là thứ tạp chủng. Nó không biết cả cha, lẫn mẹ của nó, là ai. Hiếu không? Nó là thứ lai giống. Nhưng, ồ, một con ngựa nòi tốt, nó biết cha và mẹ nó là ai, qua các thế hệ.

217 Và vậy thì, một Cơ-đốc nhân tốt chân thật nhà nòi cũng vậy, người đó phải có Thánh Linh, người đó biết Nó đã giáng lâm vào Ngày Lễ Ngũ tuần. Người đó biết mình đang ở đâu. Người đó có thể lần ra dòng dõi của mình qua các gia phả của mình, gia phả của người đó, với sự bắt đầu trước tiên của nó. Phi-e-rơ đã có Nó. Tiếp đến qua dân sự, hay các chủng tộc, họ đã có Nó, tiếp tục giáng xuống. Một Cơ-đốc nhân tốt nhà nòi biết Nó đến từ đâu.

218 Nói, “Ồ, tôi là tín đồ Lutheran.” “Ừm! Tôi là tín đồ Trưởng Lão.” “Ồ, anh em bị pha tạp! “Tại sao anh không? Tại sao anh không?”

219 “Ồ,” anh em nói, “anh—anh là gì?” Được sanh lại. “Được sanh lại, về điều gì?” Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

220 Đó là lý do anh em không phải là lai giống. Anh em được sinh ra một cách đúng đắn. Không phải với tín điều giáo hội nào đó, nhưng với Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sống trong anh em.

221 Bây giờ để ý. Côn trùng già nhỏ này bắt đầu ăn. Vậy, nó ăn hết cả sự bình an trong tâm trí, ò, và tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục, và ò, ăn xuống rễ. Tôi có một trang về nó ở đây, tất cả những trái, những gì nó đã làm.

222 Rồi sâu già này đã chết, và nó trở thành châu chấu. Đó là giai đoạn kế tiếp, là châu chấu. Bây giờ, châu chấu làm gì? Châu chấu ăn những cái lá. Đúng vậy. Châu chấu ăn trên những chiếc lá. Những gì mà sâu keo để lại, nó để lại những cái lá; nó ăn tất cả hoa trái của Cây. Rồi nhận cái gì vào? Châu chấu đến để ăn, ăn những gì sâu keo để lại. Vậy thì, nó đã làm gì? Sâu keo này đã làm gì? Phá hủy những chiếc lá. Phá hủy những chiếc lá để làm gì? Phá hủy sự thông công Thiên liêng. Đúng vậy.

223 “Này, ông ấy là—ông ấy là—ông ấy là tín đồ Trưởng Lão. Chúng tôi sẽ không có gì liên quan với ông ta. Ông ấy là người Na-xa-ren. Ông ấy là người Ngũ Tuần. Ông ta thì *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*. Chúng tôi sẽ không có gì liên quan với ông ta, bởi vì ông ta không thuộc về nhóm của chúng tôi. Tổ chức một buổi nhóm ở đây, để chữa lành người đau à? Hừ! Giáo hội của chúng tôi không tin điều đó.” Thấy không? Thế đấy. Hửn, châu chấu già ấy làm gì? Hửn cắt đứt tất cả sự thông công, đúng thế, lấy đi tất cả sự thông công.

224 Sự thông công là gì? Những chiếc lá làm gì? Làm cho nó nguội lạnh, nơi những con chim bay núp dưới những chiếc lá, “ừ-ừ,” làm nguội đi. Đó là cây của anh em lần nữa. “Và người ấy sẽ như Cây mà được trồng.” Thấy không? Được rồi. Nơi dân sự có thể đến và ngồi xuống dưới sự thông công của Đức Thánh Linh, bị làm nguội đi một chút. Tất cả anh em bị bắn loạn, và không biết những gì đã xảy ra; và dù anh em chết, hoặc được cứu hay không. Và anh em không biết giáo hội *này* là đúng, hay giáo hội *đó* mới đúng. Chỉ đến ở dưới Cây còn vài chiếc lá trên Nó. Ngồi xuống đó.

Để cho những ngọn Gió từ Trời thổi đến, giống như Gió ào ào đầy quyền phép, cứ, thổi qua những chiếc lá, anh em biết. Bắt đầu với... Và anh em bắt đầu nguội lạnh một chút.

225 Nói, “Ồ, tôi sẽ đi xuống và nói cho nhóm thánh giết gân đó biết những gì tôi nghĩ.”

226 Chỉ ngồi xuống một lát và anh em sẽ nguội lạnh đi. Đúng thế. Anh em không thể làm điều đó trong hội thánh của mình. Bởi vì, chuyện gì vậy? Châu chấu đã ăn nó hết rồi, chắc chắn, ăn hết lá của nó. Bây giờ, đó là, chỉ như ngồi ngoài đó dưới mặt trời. Vì thế, anh em, chẳng có—chẳng có sự mát mẻ nào ở đó. Được rồi. Bây giờ, vậy nên đó là...

227 Nhưng anh em biết những gì chúng ta được cho là làm. Kinh Thánh nói, rằng, “Hội Thánh được định trước, những con trai được định trước của Đức Chúa Trời,” (họ làm gì?) “ngồi trong các nơi trên Trời.” Đó là gì? Sự mát mẻ, thoải mái, cảm thấy như ở nhà. A-men.

228 Chỗ mà mọi người đang mặt bộ lễ phục, và—và người kế tiếp theo cách này, và—và người nào đó trong họ nhìn xuống, nói, “Hừm! Nhìn xem. Cô ta không bao giờ nhuộm tóc. Nó thì, cô ta trông không khủng khiếp sao? Thậm chí cô ta không có bộ áo lễ Phục sinh.” Vậy thì, rồi, nó, là gì đấy, cứ như vậy, anh em biết. Có bao giờ, mặc dầu... Vâng. “Về trang nghiêm lễ Phục sinh,” điều đó xem chừng đúng, đấy. Ngồi sau đó, và sẽ, “Hừm!” Hiếu không? “Thậm chí không có một áo lễ Phục sinh...Ồ, ồ, hãy nhìn anh ta, cũng bộ đồ vét anh ta đã mặt năm ngoái!Ồ, anh biết gì về điều đó không?” Anh em không cảm thấy thích hợp, ở đó.

229 Ngày nọ, tôi nói chuyện với một phụ nữ. Phụ nữ nghèo, bà thuộc về giáo hội lớn, có tiếng tăm ở... Bà ấy nói... Bà ấy đang hấp hối, với bệnh ung thư. Đi xuống cầu nguyện cho bà. Anh Roy Roberson ở đây, một trong những chấp sự, đã đưa tôi xuống đó. Và người đàn bà đáng thương bị ung thư, đang ngồi đó sắp chết. Và bà ấy nói...

Tôi hỏi, “Bà có phải... Bà là Cơ-đốc nhân không?”

230 Bà đáp, “Thưa ông, tôi—tôi không biết nói gì.” Nói, “Tôi đi một nhà thờ nào đó.” Và nói... Rồi bà bắt đầu khóc.

Tôi nói, “Chuyện gì vậy?”

²³¹ Bà đáp, “Tôi thật sự không thể ăn mặc thích hợp.” Nói, “Họ xem thường tôi.” Hừ!Ồ, thế đấy. Hiểu không? Anh em—anh em không cảm thấy thoải mái. Hiểu không?

²³² Nhưng Kinh Thánh nói rằng chúng ta “nhóm nhau lại trong các nơi trên Trời.”Ồ, chao ôi! Điều gì? Tất cả đều giống nhau. Tại sao, tôi sẽ nói cho anh chị em điều này sẽ là gì. Nó sẽ tạo nên một...Nó sẽ làm nên một bộ áo quần liền và một bộ lễ phục họ khoác tay nhau và gọi nhau là anh em. Chắc chắn sẽ vậy. Nó sẽ tạo nên một bộ quần áo vải xưa quàng tay họ quanh một bộ sa tanh, tơ lụa và bảo, “Chị ơi, chị cảm thấy thế nào sáng nay? Ngợi khen Chúa!” Đúng vậy. Sẽ là vậy. Đó là sự vui mừng, bình an, tình yêu thương, đức tin trong Lời, sự bền đỗ, dịu dàng, nhẫn nại. Ngồi trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, mát mẻ một lúc. Hiểu không? Đó là điều những chiếc lá đã làm.

²³³ Nhưng châu chấu già đã làm những gì, hẩn đi vòng quanh, ăn hết những chiếc lá, nói, “Ông thuộc về chúng tôi nếu không thì ông không thuộc về bất kỳ người nào.” Vậy là hẩn đã lấy đi tất cả sự mát mẻ của Thánh Linh. Thấy không? Hẩn tự làm cho thích hợp với một tín điều. Đúng thế. Bây giờ chúng ta phải tiếp tục. Chúng ta có thể ở lại thời gian lâu về châu chấu già đó.

²³⁴ Nhưng giai đoạn thứ ba của nó là sâu lột vỏ. Ưm! Đó là một cái tên xấu xa, để bắt đầu với, sâu lột vỏ. Sâu lột vỏ làm gì? Nó đi vào trong vỏ cây. Đó là vành đai sự sống, ở đó. Vâng, thưa quý vị. Nó đi vào trong vỏ cây và nó phá hủy lớp vỏ của cây. Sự che đậy!

Tôn giáo là gì? Sự che đậy. Đó là những gì từ *tôn giáo* có ý nghĩa, “một sự che đậy.”

²³⁵ Vì vậy, con sâu lột vỏ này, sau khi nó đã len vào giữa hội chúng, kiếm hết thấy những người có phẩm giá; rồi nó lấy đi tất cả sự thông công khỏi họ, trong hình dạng của châu chấu; và bây giờ nó đi vòng quanh và lấy chính tôn giáo của họ và làm ra tín điều từ nó, đúng, lập nên những lời không chính thống. Tự hẩn hình thành một tôn giáo, và kiếm được một đám người lại với nhau và đặt ra một tín điều ở đó. Hẩn lấy chính tôn giáo, lột nó

khỏi Cây của Đức Chúa Trời, chính cái vỏ mà mang nhựa sống chảy trong Nó, lấy nó đi. Sâu lột vỏ! Anh chị em có thấy côn trùng đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó hoàn toàn chính xác. Sâu lột vỏ, đó là Rô-ma trong hội thánh đầu tiên đó.

236 Điều trước tiên, nhóm Ngũ Tuần; không phải những tổ chức Ngũ Tuần. Không, thưa quý vị. Bất kỳ điều gì lập thành tổ chức là chết. Tôi sẽ chứng minh điều đó trong một phút nữa, bằng Kinh Thánh. Hiểu không? Nhưng khi nó là một...Nhưng, kinh nghiệm Ngũ Tuần, điều đó dành cho ai? Đó là cho Công giáo. Ai khác? Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất kỳ người nào muốn có nó. Nhưng anh em muốn, phải muốn có điều đó. Anh em đừng tham gia vào Nó.

237 Tôi đã ở trong gia đình Branham trong năm mươi ba năm, và tôi không bao giờ gia nhập gia đình. Tại sao? Ngay từ đầu, tôi là Branham. Tôi đã được sanh ra là Branham.

238 Đó là cách chúng ta là những người tin theo Đấng Christ. Không phải vì chúng ta tham gia vào điều gì đó; đó là một tổ chức. Chúng ta được sanh ra, là những Cơ-đốc nhân, bởi được tái sinh bằng Đức Thánh Linh. Bây giờ lưu ý.

239 Bây giờ, sâu lột vỏ này bắt đầu tự khoan vào trong vỏ cây. Hấn làm gì? Hấn bắt đầu lấy tôn giáo của nó, vỏ che của nó, Giáo lý của nó ra khỏi nó. Tôn giáo là một giáo lý, một sự che phủ mà phủ che bất kỳ điều gì. Đó là lý do tôn giáo của chúng ta là bởi Huyết, Huyết. Sự Sống thì ở trong Huyết mà bao phủ Lời. Và Sự Sống thì...Nó ở trong Huyết. Huyết là tôn giáo, và Sự Sống ở trong Huyết là những gì mang lại các kết quả.Ồ, anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không?

240 Nó không được bao phủ bằng những chiếc lá vả. A-đam và Ê-va đã thử điều đó một lần. Ca-in đã làm giống như vậy. Anh em có để ý điều đó không? Ca-in cũng đã mang đến một vài sự sống thực vật. Thấy không? Nhưng nó không có tác dụng. Nó đã không có kết quả với A-đam và Ê-va. Và nó sẽ không có kết quả được ngày hôm nay. Khi Đức Chúa Trời từ chối nó vào thuở ban đầu, nó đã bị từ chối Đời đời. Những tín điều và những tư tưởng do con người tạo nên sẽ không bao giờ tiếp nhận nó được.

241 Đó chính là Lời Đức Chúa Trời, phải làm điều đó. Và Lời là bởi Huyết, sự hi sinh của Đấng Christ. Đúng thế.

242 “Dân sự,” như người anh em đã nói sáng nay, “đang kéo những mảnh bể ra.” Ô, anh em biết, có mười chín loại đình khác nhau trong đất nước hôm nay, mà những tổ chức khác nhau đang nắm giữ, và có thể tuyên bố, “Nó là chiếc đình nguyên thủy, đã ở trong tay của Ngài.” Nếu là vậy, thì đã sao? Tôi không muốn liên quan gì với nó cả. Tất nhiên.

243 Đức Chúa Trời không bao giờ để lại điều gì làm dấu hiệu và di vật. Ngài đã sai Đức Thánh Linh, Đấng đang sống, không thể bị hủy diệt. Cái đình làm điều gì tốt cho tôi không? Cây thập tự nguyên thủy mà Ngài đã bị treo trên, có ích gì cho tôi không? Không chút nào. Không phải là biết cái đình, biết cây thập tự, nhưng mà, “Biết Ngài là Sự Sống.” Hiểu không?

244 Bây giờ, vậy chúng ta đang nắm giữ những cái đình, chúng ta đang nắm giữ những di vật, và chúng ta đang nắm giữ những nơi chốn. Và ngày nay người ta đi lên đi xuống, trong thành phố Giê-ru-sa-lem, và—và tất cả đi đi lại lại trong những chỗ khác nhau, và nắm giữ lấy các di vật và các thứ. Điều đó chẳng có liên quan gì với nó cả, chẳng điều gì cả. Vật đó bị bỏ đi, bị rửa nát, và qua đi.

245 Tôi đi vào một nhà thờ ở—ở Rô-ma. Nơi đó họ—họ, tất cả những linh mục này mà chết, người ta đặt họ trong một ngôi vườn, ở dưới đó, và để cho thịt rã ra khỏi xương. Và—và rồi họ lấy những cái xương ra và làm những thiết bị ánh sáng, và đặt những sọ người xung quanh. Và người ta đi vào đó, chà xát lên những cái sọ, để nhận lãnh những ơn phước, cho đến nỗi những cái sọ trắng và mòn đi. Khi anh em đi vào Giáo đường Thánh Phi-e-rơ ở đó, họ tuyên bố, một bàn chân của Phi-e-rơ ở đó, một bức tượng, đã được hôn mòn, chín hay mười lần khác nhau; họ phải đúc một chân khác thay vào nó. Thật vô lý như thế! Những sự mê tín, tất cả chỉ có thế, các tín điều của giáo lý do con người tạo nên.

246 Đức Chúa Trời đã ban Thánh Linh, Sự Sống của Đức Chúa Trời, ở trong anh em, không phải trong một bức tượng. Anh em là người mà Đức Chúa Trời muốn sống trong; không phải là một

bức tượng, nhưng trong anh em. Người ta gọi, “những bức tượng thánh.” Không có những bức tượng thánh nào cả. Anh em là bức tượng thánh của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói vậy. Đúng vậy. “Một thân thể mà Ngài đã chuẩn bị cho Ta.”

247 Vậy thì, gã này bắt đầu việc hủy diệt. Hủy diệt cái gì? Sâu lột vỏ đi vào trong vỏ cây. Hãy xem nó đã làm những gì. Bắt đầu phá hủy vỏ cây. Nó đã làm gì? Nó tạo nên một giáo hội xác thịt thay vì Hội thánh thuộc linh. Vâng, thừa quý vị. Nó lấy đi cái thật và cho vào cái giả. Bây giờ, nên nhớ. Chiếc lá...

248 Bông trái, sâu lột vỏ ăn. Lá, châu chấu ăn. Bây giờ, vỏ cây, sự che đậy, tôn giáo, Giáo lý; Giáo lý, sâu keo ăn.

249 Tín lý đầu tiên đó bên ngoài Kinh Thánh, đến từ đâu? Quý vị những nhà sử học, quý vị biết nó đã đến từ đâu. Từ Rô-ma, chính xác là nơi nó đã bắt đầu, ở đó họ đã bắt đầu chấp nhận những giáo điều.

250 Đó là cách mà Irenaeus, Thánh Martin, Polycarp, tất cả họ... sau cái chết của Giăng. Vì sự truyền đạt lại Lời Đức Chúa Trời, ông đã ở ngoài đảo Bát-mô. Họ đã đốt ông trong mỡ trong hai mươi bốn tiếng, mang ông trở lại, và ông vẫn còn viết Kinh Thánh. Đức Chúa Trời đã quyết định rằng Kinh Thánh này sẽ được viết ra. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể bớt Nó hay thêm vào Nó. Nó phải đặt đúng cách Nó tồn tại, Lời.

251 Để ý khi họ quay trở lại, khi những vị thánh này của Đức Chúa Trời đang cố gắng nắm chặt Lời đó, Rô-ma đi ngay vào, và chấp nhận các giáo điều, thay vào đó. Bây giờ chúng ta hãy xem những gì mà nó đã làm, một số những tín lý sai lạc của nó, những gì nó đã làm.

252 Phép báp-têm bằng nước. Chỗ mà họ đã được ủy thác...Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, dưới ảnh hưởng của Đức Thánh Linh, Lời Đức Chúa Trời, “Hãy ăn năn, ai nấy trong anh em, phải nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình.”

253 Rô-ma đã làm gì với điều đó? Thay đổi vào, và bảo, “Chịu báp-têm trong danh của ‘Cha, Con, Thánh Linh,’” tạo nên một tín điều, không phải là sự Dạy dỗ của Kinh Thánh. Hẳn đã làm

gì? Đó là sâu lột vỏ đó, đang ăn. “Rảy nước,” thay vì dầm mình, “nhân danh Cha...”

²⁵⁴ “Cha, Con, Thánh Linh” không phải là cái tên. Không có điều như thế. “Cha” không phải là tên, “Con” không phải là một tên, và “Thánh Linh” không phải là một tên.

²⁵⁵ Khi Chúa Jêsus phán, “Hãy báp-têm họ trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh,” là, “Đức Chúa Jêsus Christ.” Một cách chính xác như những gì mà Phi-e-rơ và họ đã làm, và tất cả, mọi người trong Kinh Thánh, đã có mặt tại đó. Không có người nào...

²⁵⁶ Tôi thách thức bất kỳ người nào mang cho tôi một chút trong Kinh Thánh, hay một mẫu của lịch sử, chỗ mà người nào đã từng được báp-têm theo cách nào khác hơn là như Danh “Jêsus Christ,” cho đến khi giáo hội Công giáo Rô-ma. Hãy làm điều đó. Và nên nhớ, cuộn băng này đi khắp thế giới. Ừ-m. Tôi đã giữ hội chúng của những mục sư truyền đạo, với hàng trăm người trong họ, và các giám mục và mọi thứ, nói, “Hãy đứng trên chân anh em, hay hãy đến đây với Kinh Thánh của anh em, hay giữ sự bình an của anh em mãi mãi.” Họ đã giữ được sự bình an mình cho đến lúc họ đi dạo sau lưng anh em, và rồi họ bắt đầu nói về anh em; không phải là chính sự cả gan để đứng đối mặt với anh em, sự đứng đắn thông thường để đứng lên và nói thẳng vào mặt anh em. Họ sợ làm chuyện đó. Họ biết nó sai. Nhưng đó là những gì mà sâu lột vỏ đã bắt đầu ăn, đấy, ăn dần đi Điều thật đó.

²⁵⁷ Bây giờ, anh em nói, “Nó không quan trọng. Đúng thế. Tôi được báp-têm bất kỳ cách nào đều được cả.” Phải không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.]

²⁵⁸ Phao-lô đã nói, Công Vụ 19, khi, “Người, Phao-lô, đi qua miền thượng duyên hải Ê-phê-sô.” Kinh Thánh nói, “Người đã tìm được những môn đồ nào đó.” Họ là những người đi theo. A-bô-lô, một thầy giảng Báp-tít, dưới ảnh hưởng Giảng Báp-tít, đang giảng dạy Lời cho họ. Và họ đang có sự vui mừng lớn. Và Phao-lô chỉ đi qua thăm họ, và ông hỏi, “Các anh em đã nhận được Đức Thánh Linh kể từ khi các anh em tin chưa?”

“Ồ,” họ nói, “Ồ, tôi là tín đồ.”

259 “Nhưng đó không phải là những gì tôi đang hỏi. Các anh em có nhận được Đức Thánh Linh kể từ khi các anh em tin chưa?”

Họ nói, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

260 Ông nói, “Thế thì anh em đã được phép báp-têm bởi cái gì?” Thấy không? Nói cách khác, “Các anh em đã chịu phép báp-têm như thế nào?”

Họ đáp, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm.”

Nói, “Như thế nào?”

261 Người ấy nói, “Theo Giảng,” người đó nói, “cũng chính người đó đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus. Điều đó há chẳng được sao?”

262 Phao-lô nói, “Không. Không phải bây giờ. Không.” Ông nói, “Anh em phải được làm phép báp-têm, lại lần nữa.” Và Phao-lô đã làm báp-têm cho họ, làm lại, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Đã đặt tay ông trên họ, và Đức Thánh Linh đến trên họ.

263 Và Phao-lô nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời,” mặc kệ thầy giảng nào đó; “nếu một Thiên sứ,” mặc kệ sâu lột vỏ này, ừ-m; “nếu một Thiên sứ từ Trời rao giảng bất cứ điều gì khác hơn điều *Này*, cho anh em, hãy để cho người bị rửa sả.” Đúng vậy.

264 Vì vậy anh em thấy những gì nó là, sâu lột vỏ đến ăn. Nó ăn đi phép báp-têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus Christ.

265 Điều kế tiếp mà sâu lột vỏ này làm, nó lấy đi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Bởi vì, hễ chừng nào anh em sắp có Đức Thánh Linh đó, Nó sẽ tỏa ánh sáng trên Lời đó, chừng nào anh em làm điều đó. Vì thế họ phải—phải làm nó khác hẳn.

266 Bây giờ, cứ suy nghĩ có bao nhiêu tín đồ Lutheran, Tin Lành, bao nhiêu người Công giáo được xác thực, sáng nay, những gì họ gọi, nhận tiệc thánh đầu tiên. Và họ gọi đó là “Bí tích Thánh thể,” một từ La-tinh, mà có nghĩa là, “Đức Thánh Linh.” Anh em đã từng nhìn thấy một người Công giáo đi qua nhà thờ và làm dấu thánh giá như *thế* không? [Anh Branham minh họa—Bt.] Tại sao? “Đó là thần trong giáo hội ấy.” Thần là gì? “Mẩu bánh mì nhỏ đó.” Mẩu bánh mì nhỏ đó, hình tròn, được làm giống như thần mặt trời mà họ tôn thờ, đang nằm trên bàn thờ nơi mà chuột và những con gián tha đi, suốt đêm. Đó không phải là Đức

Chúa Trời của tôi. Tôi sẽ nói cho anh em biết điều đó bây giờ. “Tiệc thánh đầu tiên, đã chứng thực đối với hội thánh.” Chẳng có ý nghĩa gì cả.

²⁶⁷ Nhưng đó là những gì họ đã làm. Đó là những gì sâu lột vỏ đã làm. Nó đã lấy đi Thánh Linh và cho họ một mẫu bánh, bánh nào đó mà linh mục, hay bà xơ nào đó đã làm, hay thứ gì đó. Đó là những gì họ đã làm. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy đi, hỏi bây giờ. Hãy đi, tìm lại trong lịch sử, và xem nó có đúng không. Và anh em để điều đó nhét xuống cổ họng của mình sao? Không chỉ những người Công giáo, nhưng anh em Tin Lành nữa, nhiều người trong anh em, cũng giống như vậy. Được rồi. Đó là những gì họ đã làm. Được rồi.

²⁶⁸ Và rồi người Tin Lành, thay vì có Thánh Linh, anh em biết họ làm gì? Họ đến và gia nhập, bắt tay. Chẳng có một người nào lên đường và bắt tay, khi Ngày lễ Ngũ tuần đến. “Nhưng từ Trời có tiếng Gió ào ào mạnh mẽ, đổ đầy ngôi nhà nơi họ đang ngồi,” đúng thế, giáng xuống qua những chiếc lá trên cây, tuôn đổ trên vỏ cây. Đúng thế.

²⁶⁹ Bây giờ, bây giờ, thay vì sự Sanh ra mới mà Chúa Jêsus đã phán, một người phải được sanh lại, họ chấp nhận việc gia nhập giáo hội của họ, “Hãy đến và gia nhập.” Thay vì Lời, sâu lột vỏ cho họ một tín điều. Anh em chẳng thấy sao? Hãy nhìn những gì họ đang làm đây. Hẳn đang đưa ra xác thịt thay vì thuộc linh. Anh chị em có thể thấy điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁷⁰ Bây giờ hãy xem. Bây giờ, chúng ta, chúng ta—chúng ta ở cùng hàng ngũ Công giáo tại đây, nhưng anh em có biết điều đó cũng đã đi ngay qua những người Tin Lành nữa không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta có những sự bày tỏ Đức Thánh Linh ở đâu trong những giáo hội Tin Lành ngày nay? Chúng ta có phản ứng Ngũ Tuần giữa vòng những người Tin Lành ở đâu? Chúng ta không có. Anh em có điều đó trong phái Lutheran không? [“Không.”] Nếu anh em có, tôi muốn đi đến với nó. Tôi muốn đi qua đó và cứ ăn và có một thì giờ tuyệt vời. Phái Trưởng Lão? Tôi tự hỏi nó ở—ở đâu—ở đâu? Thấy không? Anh em đã nhận vào điều gì đó xác thịt.

271 Tôi sắp ra đi, và anh em biết điều đó. Thấy không? Đừng bao giờ anh em để Điều này ra khỏi lòng anh em.

272 Đừng lấy cái xác thịt. Đó là cái chết. Con người xác thịt này là cái chết. Bất cứ điều gì nó làm, là cái chết. Nó là đối tượng và ở đây để chết. “Chính là Thánh Linh làm cho sống,” đấy, Thánh Linh ban cho Sự Sống, làm sống động nó. Đó là Thánh Linh.

273 Như vậy anh em thấy, họ đã lấy...Hãy xem những gì họ đã làm. Đã nhận phép báp-têm bằng nước, từ “Jésus Christ,” sang “Cha, Con, Thánh Linh,” một tước hiệu, mà không có Tên nào cả.

274 Vậy thì, anh em nói, “Nó có tạo nên điều gì khác đâu?” Được rồi. Bây giờ, nếu anh em định cho...

275 Người nào đó sẽ cho anh em tấm séc lương của anh em, thứ Bảy, người—người—người mà trả tiền cho anh em. Thay vì ghi tên của người ấy vào đó, chỉ nói, “Từ—từ ‘Ông chủ.’” Đó là những gì tờ séc nói...Tờ séc của anh em, chỉ, “Chi trả theo lệnh của John Doe, một trăm năm mươi đô-la, cho công việc tuần này. Từ, ‘Ông chủ.’” Đưa vào, ngân hàng, và xem nó trả lại như thế nào. Vâng. Vâng. Vâng, thưa quý vị. Chắc chắn nó sẽ bị trả lại. Chắc chắn.

276 Nếu không có điều gì khác biệt, tại sao Phao-lô đã ra mạng lệnh cho những người tin theo Đấng Christ, ngợi khen Đức Chúa Trời và có thật nhiều niềm vui, và có những điều vĩ đại đi lên trên đó, tại sao ông bảo họ, “Anh em phải trở lại và chịu phép báp-têm, lần nữa, trong Danh Chúa Jêsus Christ”? Thấy không? Nhận lấy Lời, nói, cứ ở lại với Nó. Đừng nói điều gì khác. Chỉ nói những gì Nó nói. Hiểu không? Đó là những gì bởi đó chúng ta sẽ bị phán xét.

277 Bây giờ hãy xem. Đó là những gì họ đã làm. Thay vì sự Sanh ra mới, họ có sự tham gia. Thay vì nói Lời, họ có tín điều. Hãy chỉ cho tôi thấy trong Kinh Thánh chỗ họ từng nói “Chào Ma-ri.” Hãy chỉ cho tôi thấy trong Kinh Thánh nơi nào anh em Tin Lành đã từng trích dẫn Tín điều các Sứ đồ. Nói cho tôi Tín điều các Sứ đồ là gì, trong Kinh Thánh, “Sự thông công của những vị thánh.” Họ đã chống lại nó. Hãy nói cho tôi trong Kinh Thánh nơi nào họ đã từng làm phép báp-tem như danh “Cha, Con, và Thánh Linh.” Nó không có ở đó. Vậy mà anh em làm. Hả?

278 Bây giờ, bây giờ, thay vì sự thông công và tình huynh đệ giữa vòng các anh em, họ đưa ra một phẩm trật, giáo hoàng. Và anh em có một giám mục, bảo cho anh em những gì anh em có thể làm và những gì anh em không thể làm. Và anh em Ngũ Tuần có một trưởng lão địa hạt bảo cho anh em ai anh em có thể có. Nhưng Hội thánh có Đấng Christ. Hiểu không?

279 Đó là nơi anh em đến. Hiểu không? Họ đưa ra cho anh em những giáo điều và những việc do con người tạo nên, thay vì, bỏ Nó đi. Sâu lột vỏ đó đã làm gì? Lấy Nó ra ngay khỏi Cây, và đưa cho anh em *điều này*. “Tôi sẽ lấy điều đó ra khỏi Cây, và tôi sẽ cho anh *điều này*, thay vào. Tôi sẽ lấy *Điều đó* đi, và cho anh *điều này*.” Thấy anh em đi đến đâu không?

Anh em nói, “Ồ, Anh Branham!”

280 Mọi người ở đâu, mọi giáo hội Kháng Cách, đã đến từ đâu? Công giáo. Đó là những gì Khải huyền 13, hay Khải huyền 17, đã nói nó sẽ làm. Nói, “Nó là dâm phụ, và nó là *mẹ của các gái điếm*,” giống như nhau. Vì thế không...Cái nời không thể gọi cái ấm màu đen, anh em biết đấy, vậy đừng. Điều đó chỉ...Đừng làm nó. Vì thế, điều đó, điều đó đúng.

281 Tình huynh đệ; lấy đi tình huynh đệ. Khi mà, chúng ta nên là những người anh em, với nhau. Thì nó lại chia rẽ chúng ta và làm cho chúng ta khác nhau. Được rồi.

282 Bây giờ hãy xem. Đây là một điều tốt. Tôi sẽ lấy điều này, và rồi tôi sẽ dùng lại, trên những điều khác. Hãy xem.

283 Kinh Thánh bảo cho chúng ta, khi chúng ta làm điều sai, chúng ta nên thanh tẩy linh hồn mình bằng Đức Thánh Linh. Hãy hạ mình, hãy để cho Đức Thánh Linh khải thị cho chúng ta rằng những gì anh em đang làm sai, và hãy ở lại đó trước Ngài cho đến khi anh em chết đi, thanh tẩy linh hồn chúng ta.

284 Bây giờ, họ quay lại, và cho anh em một ngục luyện tội. Sau khi anh em chết, thì linh mục làm được nhiều tiền, cầu nguyện cho anh em ra khỏi ngục luyện tội.Ồ, thật là vô nghĩa! Đó là những gì sâu lột vỏ đã làm. Chắc chắn. “Cầu nguyện cho anh ra khỏi ngục luyện tội. Tốn kém *rất nhiều* trăm đô-la để làm cho linh hồn này được cầu nguyện ra khỏi ngục luyện tội.” Tôi muốn anh

em tìm ra “ngục luyện tội” trong Kinh Thánh, bất kỳ điều gì giống như thế. Không có một việc như thế trong Kinh Thánh. Không, thưa quý vị. Nhưng họ đưa ra một ngục luyện tội, đấy, họ, sau khi anh chị em chết.Ồ, vâng, tôi biết.

²⁸⁵ Họ—họ—họ nói, “Chắc chắn!” Anh chị em nghe họ nói, “Ồ, Thánh Boniface nói *như vậy như vậy*.” Tôi không quan tâm những gì Thánh Boniface đã nói. “Ồ, ông A hay B gì đó chẳng đã nói bà ấy, đã cầu nguyện cho người chồng của bà, nữ tu vĩ đại đó, *Thánh A hay B gì đó?*” Tôi không quan tâm những gì bà ta đã làm.

²⁸⁶ Đó là lời không có thẩm quyền. Nó chống lại những sứ đồ đã có nhận thẩm quyền. Đức Chúa Trời ban cho những sứ đồ đó, để thiết lập Hội thánh trong trật tự, và Nó đã được xây dựng trên sự Dạy dỗ của những sứ đồ, không phải trên Thánh Boniface hay thánh nào đó. Nó trái nghịch với Lời. Tôi không quan tâm những gì Thánh Boniface đã nói, và những vị thánh khác nói, những vị thánh khác, và Thánh Susie, và Thánh Maria, tất cả họ nói. Nó vô nghĩa. Nó không hơn gì lời nói dối nào khác. Nếu nó nghịch lại Lời Đức Chúa Trời, nó là lời nói dối. Tôi không tin vào những lời không có thẩm quyền.

²⁸⁷ Đó là lý do tôi không tin vào những tín điều Kháng Cách này và các thứ. Nó là Công giáo đến—đến tận cốt lõi. Nó là những giáo điều. Làm thế nào anh em có thể gọi là những người Công giáo, và làm trò cười họ mang những giáo điều, khi anh em có đầy đầy nó, chính anh em? Không có thật nhiều ở đây, nhưng điều này ở trên băng ghi âm, anh em hiểu, đấy, đi khắp thế giới. Để ý. Làm thế nào anh em có thể gọi họ sai trật, khi anh em lấy những tín điều do con người làm ra mà nghịch lại Kinh Thánh, giáo điều, cũng giống như họ đã làm? Tại sao? Anh em ở trong tổ chức mà đó là con gái của đại dâm phụ ấy. Dâm phụ là gì? Người đàn bà nào đó sống không đúng với chồng mình. Tuyên bố là hội thánh Đấng Christ, mà lại đưa ra tín lý sai lạc, thứ của riêng mình, thay vì nhận lấy Lời Thánh của Đức Chúa Trời.

²⁸⁸ Cũng giống như Ê-va đã làm, đã lắng nghe—nghe ma quỷ, và gây ra tất cả sự chết chóc và buồn phiền mà từng giáng vào trái

đất. Đến thông qua Ê-va, vì nàng đã phạm tội tà dâm thuộc linh chống lại Đức Chúa Trời, bởi không tin Lời Ngài.

289 Và đó là chính xác những gì các giáo hội đang làm ngày hôm nay, phạm tội tà dâm thuộc linh chống lại Lời Đức Chúa Trời. Và thậm chí họ sẽ không chịu tiếp anh em trong nhà thờ nếu anh em không đồng ý với tín lý của họ.

290 Ồ, họ ký những bức thư cho tôi, “Nếu ông chịu tin vào *điều này*, và nếu ông chịu nói *điều này* là đúng, và ông sẽ...”

291 Tôi bảo, “Tôi sẽ không đến đâu.” Không, thưa quý vị. Tôi sẽ rao giảng chỉ những gì mà Kinh Thánh này nói, hay không gì cả. Hiểu không? Đúng vậy.

292 Hãy ở lại trên Lời đó. Đó là những gì mà chúng ta phải làm, thưa anh em. Hãy ở tại đó. Bây giờ chúng ta đang đi vào những ngày sau rốt, và chúng ta biết điều đó. Thì giờ là đây.

293 Thật chúng ta có thể nói! Ồ, họ nói *điều này*, *điều đó*, và *điều nọ*. Nhưng bất kỳ điều gì mà không có thẩm quyền, thì đừng tin. Tôi không quan tâm ai nói điều đó, nếu bất cứ người nào.

Ở đây, một chị đã đến với tôi, cách đây không lâu. Và nói...

294 Một—một nhóm người nào đó, các mục sư truyền đạo, mà tôi đã giảng về phép báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, nơi có khoảng hơn ba trăm, mục sư truyền đạo...Nhiều người đang ngồi tại đây đã có mặt tại buổi nhóm ấy, nơi mà cả hội đồng của Hội Mục sư Truyền đạo Chicago đã gặp tôi. Chúa đã ban cho tôi một khả tượng, bảo cho tôi nơi họ ở và những gì sẽ xảy ra. Và tôi đã quay lại ngay trên đó, và bảo họ. Chúng ta có cuốn băng ở đây nếu anh em muốn nghe điều đó. Hiểu không? Và tôi...Tất cả các giám mục, và các tiến sĩ, và các hồng y, và tất cả họ, ngồi tại đó.

295 Tôi nói, “Có người nào trong các ông mà có thể định tội điều đó, hãy lấy Kinh Thánh của các ông và đến đây.” Tôi nói, “Các ông quá yên lặng về điều gì vậy?” Và chẳng có ai nói gì. Và tại sao? Thấy đó, họ sợ hãi Lời đó. Tôi nói, “Thế thì, nếu các ông không thể, tại sao các ông lại chỉ trích tôi? Cứ giữ sự hòa bình của các ông. Hãy đi ra, làm điều gì đó. Và nếu các ông không thể có cơ sở điều đó với Lời, thế thì hãy giữ im lặng.”

296 Vậy, sau đó, cũng nhóm người ấy đã gởi xuống một quý bà, nói, “Anh Branham, nếu Thiên sứ của Chúa đã bảo anh như vậy.” Anh em biết đấy, Thiên sứ của Chúa, bức hình của Ngài—của Ngài ở đó, anh em thấy. “Nếu Thiên sứ của Chúa bảo cho anh Điều đó, ồ, chúng tôi tin Nó.”

297 Tôi bảo, “Bất cứ ai, một nhóm mục sư truyền đạo mà hẳn là yếu đuối, ‘Nếu Thiên sứ của Chúa đã nói.’ Nếu Thiên sứ đó nói điều gì đó nghịch lại Lời này, đó sẽ không phải là Thiên sứ của Chúa.”

298 Thiên sứ của Chúa sẽ chứng thực Lời. Đó là chính xác những gì Ngài luôn làm qua mọi thời đại. Ngài vẫn làm giống như vậy. Ngài ở lại với Lời. Và bất kỳ mục sư truyền đạo nào được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh sẽ ở lại bởi cùng Lời ấy, vì Kinh Thánh nói rằng cả Kinh Thánh đã được viết bởi Đức Thánh Linh.

299 Và làm sao anh em có thể có Đức Thánh Linh mà lại chối bỏ những gì Kinh Thánh nói? Chính linh ở trong anh em, làm chứng rằng nó không đúng. Hiểu không? Sâu lột vỏ đã đang ăn, chỉ thế thôi, ừ-m, ăn đứt những điều chân thật của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Lời không thẩm quyền nghịch lại sự Dạy dỗ các sứ đồ. Ồ, chao ôi!

300 Đây là sự Dạy dỗ sứ đồ. Đây là Kinh Thánh. Đây là Đức Thánh Linh. Mọi Lời trong Nó đều đúng. Anh em cứ tin và tiếp nhận Nó, và đừng xem nhẹ nó, mà hãy xem mọi Lời hứa được ứng nghiệm, sự bày tỏ của Đức Chúa Trời hiện diện ngay bây giờ.

301 Nếu Ngài đã không giống Đức Chúa Trời bây giờ như khi Ngài đã ở cùng dân Y-sơ-ra-ên bằng ngang qua Biển Đỏ, thì Ngài sẽ không là Đức Chúa Trời. Ngài không là cùng Đức Chúa Trời đã giáng xuống vào lễ Ngũ tuần như Ngài có mặt ngay tại đây, hôm nay, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Thế thì, không có sự sống lại nào, nếu Ngài không phải, nếu Ngài...Ồ, ích lợi gì Đức Chúa Trời thuộc về lịch sử với anh em, nếu Ngài không là Đức Chúa Trời không hề thay đổi hôm nay? Thấy không? Có gì tốt để gởi đi những thầy giảng đến những viện thần học, và áp họ ra giống như những con gà trong lò ấp, và đi loanh quanh giống như thế, nếu không có một người như Đức Chúa Trời?

302 Anh em đang làm gì, bỏt đi Lời Đức Chúa Trời? Thẩm quyền của anh em ở đâu? Anh em bảo, “Giáo hội.” Giáo hội, có chín trăm sáu mươi chín các tổ chức khác nhau của họ. Tổ chức nào trong đó đúng? Không ai biết điều gì để làm. Anh em bị lúng túng. Đúng vậy. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ không đoán xét dân sự bởi giáo hội.

303 Ngài sẽ đoán xét họ bởi Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Kinh Thánh nói, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Ngài phán xét hội thánh và dân sự bằng Lời, đúng thế, Lời hằng sống, đã sống lại.

304 Thế thì nếu Lời hằng sống, đã sống lại đó nói bất kỳ điều gì nghịch lại Lời này ở đây, thế thì đó không phải là lời sống lại, đã sống lại. Bởi vì, Đây, Nó sẽ làm chứng về Lẽ thật này. Ngài không thể nói điều gì đó ở đây, và điều gì đó khác ở đây.

305 Tôi có thể nói điều gì đó ở đây, và điều gì khác ở đó, bởi vì tôi là con người. Anh em có thể cũng thế. Anh em có thể có thêm tri thức và sự hiểu biết.

306 Nhưng, Đức Chúa Trời thì không; Ngài là vô hạn. Hiểu không? Ngài có...Quyết định đầu tiên, điều trước tiên của Ngài mà Ngài nói, phải đứng vững Đời đời. Nó không thay đổi. Ngài không thể nói thế này ở đây, và điều gì đó ở đây. Ngài phải nói giống nhau mọi lúc, để là Đức Chúa Trời.

307 Vậy nếu Thánh Linh ở trên anh em, là thuộc về Đức Chúa Trời, nó sẽ làm chứng Lời này là Lẽ thật, mọi Lời của Nó. Và Nó thì hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Vâng, thưa quý vị. Được rồi.

Bây giờ, chúng ta hãy vội lên và đi đến giai đoạn kế tiếp của con bọ nhỏ này.

308 Thoạt tiên, nó là sâu róm. Nó đã ăn cái gì khỏi Cây Đức Chúa Trời? [Người nào đó nói, “Bông trái.”—Bt.] Bông trái.

309 Giai đoạn kế tiếp nó đi vào; nó chết trong giai đoạn đó, và đến vào giai đoạn khác. Bây giờ nó làm gì? Nó đến trong thời đại này như châu chấu. Nó ăn hết lá. Đó là thói quen của châu chấu.

³¹⁰ Bây giờ, điều kế tiếp nó đã làm là gì? Nó quay trở lại trong giai đoạn khác, như sâu lột vỏ, và nó đi vào trong vỏ cây.

³¹¹ Bây giờ, ở đây nó đến như một châu chấu...như một sâu bướm, giai đoạn thứ tư của nó, bây giờ như một sâu bướm. Sâu bướm là gì? Nó là vật hút; hút Sự Sống, Thánh Linh, Sự Sống. Đó là những gì nó làm, đi xuống ngay, giữa lớp lõi cây, và hút. Sâu bướm, nó đây này. Chúng ta sẽ gọi nó là gì? Giáo phái. Đó là cái tên đích đáng của kẻ đó. Tại sao? Hẳn là kẻ hủy diệt; hút đi Sự Sống.

³¹² Mỗi lần Đức Chúa Trời ban đến một hành động giữa vòng dân sự của Ngài, mỗi lần, và họ đều lập thành hệ phái, họ chết ngay tại đó. Tôi muốn người nào đó mà biết lịch sử hội thánh, để có thể định tội điều đó. Hãy chỉ cho tôi thấy một lần một tổ chức đã từng lập tổ chức, mà nó không chết ngay tại đó. Sâu lột vỏ nắm lấy nó, lấy đi tôn giáo của nó. Và rồi kẻ hút đến và lấy đi... đã hút lấy Sự Sống ngay ra khỏi Cây.

³¹³ Loại Sự Sống gì ở trong Nó? Đức Thánh Linh. Nó có thể làm gì? Nó không thể giữ Đức Thánh Linh ở đó mà vẫn có những giáo điều. Đức Thánh Linh không chịu đựng điều đó. Vậy nó lấy Thánh, Sự Sống ra khỏi Cây, và ban cho một giáo điều, tạo nên một giáo phái. “Chúng tôi không quan tâm Điều Này nói gì. Giáo phái của chúng tôi nói *thế này*.” Thế đấy. Hãy nhớ, sau khi nó vào lập giáo phái, nó luôn luôn chết, và không bao giờ sống lại.

³¹⁴ Tổ chức đầu tiên là Công giáo; nó đã chết ngay lập tức. Dĩ nhiên, ban đầu, nó đã là một giáo điều.

³¹⁵ Từ đó xuất hiện cuộc cải cách đầu tiên, là Luther, đã được tổ chức và chết.

Kế tiếp đến Wesley; lập tổ chức, chết.

Kế tiếp đến Ngũ Tuần; lập tổ chức và chết.

³¹⁶ Trưởng Lão, Lutheran, tất cả những hệ phái khác này, và—và Na-xa-ren, Hành hương Thánh, và tất cả những tổ chức này theo sau giống như thế, mọi hệ phái đã chết. Hãy nhìn họ. Tại sao? Họ tổ chức, và điều đó giết chết họ. Họ làm gì? Họ nhận lấy những giáo điều này.

317 Anh em phái Na-xa-ren, một giáo hội kế tiếp, tuyệt vời với sự—sự xuất hiện của Ngũ Tuần. Đó là gì? Anh em tin vào sự thánh hóa, nhưng khi nó giáng xuống với các ân tứ của Thánh Linh, nói tiếng lạ và những quyền phép vĩ đại của Đức Chúa Trời, anh em gọi Nó là “các quỷ,” và anh em chết ở đó. Đúng vậy. Nó đang ở đâu hôm nay? Chết rồi. Ồ, nó có thêm những thành viên, nhưng nó ở đâu? Nó là một xác chết.

318 Tôi đã thấy nó, đem nọ, đúng thế, toàn bộ sự việc. Mục sư của họ, đang nằm ở trên, đang hôn xác chết, làm tình với nó. Nói, “Họ không còn thì giờ nữa, dù thế nào đi nữa. Chỉ thế này thôi.” Vì thế, tôi sẽ đưa nó đến với anh em, ngày nào đó, trên băng ghi âm. Hiểu không? Được rồi.

319 Đức Chúa Trời đã trồng Cây của Ngài, để sanh ra trái thuộc linh, các trái của Thánh Linh. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng con người đã làm gì? Con người luôn luôn cố gắng tạo Nó thành một dạng nhân tạo. Anh ta đã làm, lùi lại ở đó; bây giờ cũng thế. Bây giờ, đây, chúng ta hãy đi thật nhanh lên nào, và nhanh lên. Con người đã luôn luôn cố gắng lấy Hội thánh thuộc linh và làm thành một hình thức nhân tạo.

320 Luther đã có một Hội thánh thuộc linh. Chuyện gì đã xảy ra? Ngay khi Luther mất, họ đã tạo nên một hình thức, nhân tạo.

321 Wesley đã làm gì? John Wesley, một vĩ nhân của Đức Chúa Trời! Ai nói John Wesley không phải là người của Đức Chúa Trời? Ông đã làm gì? Ngay khi ông và John và Charles chết, họ đã tổ chức nó. Khi làm thế, nó chết. Chính xác.

322 Qua mọi thời đại, mọi lúc, trên mỗi người cũng giống vậy. Họ khoác lên bề ngoài giả tạo, những công việc thiện lành, hội chúng lớn nhất, những con người thông minh nhất. “Những người có tiếng tăm của thành phố muốn gia nhập với chúng ta.”

323 Đó cũng chính xác là những gì đang xảy ra với anh em nhóm Ngũ Tuần. Hoàn toàn chính xác. Anh—anh em hạ xuống những rào chắn. Anh em cách xa khỏi Thánh Linh. Anh em muốn có những tòa nhà lớn, và trang trí lộng lẫy, và mọi thứ giống như thế, và anh em có những mục sư truyền đạo được trọng vọng. Anh em đã làm gì? Các mẹ của anh em đã gọi những người con

tra đi đến một số những viện thần học này ngoài đây, để trở thành các mục sư. Họ đã đi dạy dỗ những gì? Thần học và tất cả những thứ con người tạo nên. Và nó đang ở đâu hôm nay? Họ trở lại, một nhóm những Ricky và Elvis. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ngày nay anh em có cái gì? Một nhóm người hào nhoáng, “Bề ngoài tin kính.”

³²⁴ Kinh Thánh nói, “Trong những ngày sau rốt họ có bề ngoài tin kính, nhưng sẽ chối bỏ Quyền phép đó, Sự Sống đó.” Tại sao? Sâu bướm hút Nó ra. Đúng. Tổ chức lấy Nó đi. Ti-mô-thê Nhất chương 3, Phao-lô đã nói, “Hãy biết điều này, trong ngày sau rốt, sẽ có những thời kỳ khó khăn. Người ta đều ích kỷ, lên mình kiêu ngạo, khoe khoang, xác xược, không vâng lời, vô ơn, không thánh khiết, không có tình cảm tự nhiên, không tiết độ, thù người lành, lường thầy phản bạn, hay nóng giận, bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó.” Sâu bướm hút nó ra. Sâu lột vỏ nhập vào nó, cách đây thời gian dài. Chúng ta sẽ mang anh em đến Cây bị hạ xuống đó, toàn bộ, chỉ trong một chút, ý Chúa.

³²⁵ “Chỗ rộng lớn nhất.” Ồ, chắc chắn. “Ồ, anh em biết, giáo hội của chúng tôi đã tích lũy được thật nhiều năm ngoài.” Ồ, chắc chắn.

³²⁶ Công giáo đánh bại anh em bằng một triệu dặm. Chắc chắn rồi. Nó thậm chí đã có quá nhiều ở nước Nga cho đến lúc nó tuôn ra hết và đặt, thiết lập chủ nghĩa cộng sản. Họ đã làm điều giống vậy ở Mexico. Và họ có thể làm khắp thế giới, chỗ nó có mặt. Đúng vậy.

³²⁷ Anh em đừng bao giờ sợ chủ nghĩa cộng sản. Chủ nghĩa cộng sản là một hoạt động vô thần. Nhưng anh em nghe một vài thầy giảng, đứng trên bục giảng, lên án, “Chủ nghĩa cộng sản! Chủ nghĩa cộng sản!” Tôi cũng không tin vào nó. Nhưng không... Và lại bảo hội thánh của họ, “Ồ, hết thảy chúng ta sắp bị nuốt chửng. Cả thế giới sắp trở thành người cộng sản.” Điều đó là hoàn toàn nghịch lại Lời Đức Chúa Trời. Không có chỗ nào trong Kinh Thánh nói rằng điều đó sẽ diễn ra cách ấy.

³²⁸ Nhưng Kinh Thánh nói rằng Công giáo Rô-ma, giáo hội Công giáo, sẽ nuốt chửng thế giới. Hãy lấy Đa-ni-ên và tìm thấy. Cái đầu

bằng vàng, Vua Nê-bu-cát-nết-sa, vương quốc Ba-by-lôn; Mê-đi và Ba-tư thừa kế ông; Đế chế Hy Lạp theo sau đó; và Rô-ma đã đi đến kết thúc. Mười ngón chân chúng hoạt động trong mọi vương quốc dưới đất. Anh em không...

329 Có một bức màn sắt. Có một bức màn tre. Có một bức màn sắc tía. Thừa anh em, anh em, anh em đừng sợ cái nào trong chúng cả, nhưng hãy quan sát bức màn sắc tía đó.

330 Nó đang ngồi ngay tại đây trên ngai, ngày nay, trong quốc gia này. Hãy nhớ, giống như A-háp đã làm, và Giê-sa-bên ở sau lưng ông. Đó là...Kinh Thánh gọi giáo hội Công giáo là “Giê-sa-bên; dâm phụ.” Và A-háp không phải là người xấu. Tôi không nói rằng Ông Kennedy không phải là người tốt. Tôi không biết gì về ông ấy. Ông là con người. Đó là tất cả mà tôi biết. Ông là Tổng thống. Tôi tin ông sẽ làm một vị Tổng thống tốt. Không phải là ông; mà chính là hệ thống sau lưng ông. Hãy đợi cho đến lúc nó bò vào trong nội các, và mọi nơi mà nó có thể, rồi xem những gì sẽ xảy ra. Hãy nhìn những gì nó đã làm ở những quốc gia khác. Hãy nhìn những gì nó đã luôn luôn làm.

331 Và Kinh Thánh há chẳng nói, trong Khải huyền 13? Quốc gia này là số mười ba. Nó có mười ba vạch trên lá cờ và mười ba ngôi sao trên lá cờ. Mười ba vạch trên lá cờ. Mười ba, mọi thứ trong đó đều mười ba; mười ba thuộc địa, mười ba mọi thứ. Và điều đó được tìm thấy trong Khải huyền chương 13.

332 Và Kinh Thánh đã nói, rằng, “Nó xuất hiện giống như một chiên con nhỏ,” tự do tôn giáo; “hai chiếc sừng nhỏ,” dân sự và giáo sĩ. Và sau một thời gian, họ hợp nhất lại, “Và nó nói giống như con rồng, và làm mọi điều mà con rồng đã làm trước nó.” Và Kinh Thánh nói, “Họ đã tạo nên một hình tượng với con thú,” sự liên hiệp của giáo hội, chỉ là những gì họ có ngay bây giờ, tại đây ở Thành phố New York. Và ở đó có nhà xác to lớn ở trên đó! Và hết thầy anh em Giám Lý, Báp-tít, và Ngũ Tuần, và mọi người trong anh em, tiết kiệm...những người trong giáo hội thống nhất thế giới ở ngoài đây, đang cố gắng làm như thế, và bán quyền thừa kế của mình, để gia nhập với đám Ba-by-lôn đó. Vấn đề gì với anh em vậy? Chắc chắn. Bán những quyền trường nam của

anh em, giống như Ê-sau đã làm, vì một bát súp. Đó là tất cả anh em sẽ nhận được. Chỉ thế thôi.

333 “Hình thành hình tượng con thú.” Chính xác. Anh em đừng sợ chủ nghĩa cộng sản. Anh em nên sợ đạo Công giáo. “Ồ,” họ nói, “nó sẽ đến trong những người nịnh hót, như là một chiên con. Nhưng,” nói, “hãy quan sát nó.” Đằng sau nó, nó là chó sói. Nó là kẻ lén vào. Anh em hãy xem chừng nó. Vâng, thưa quý vị. Bởi vì, nó nghịch lại Lời. Những gì Lời nói phải ứng nghiệm.

334 Chủ nghĩa cộng sản chẳng làm được điều gì nhưng chỉ đang diễn ngay trong đôi bàn tay của Đức Chúa Trời. Điều đó chính xác. Và tại sao họ phải làm điều đó? Đức Chúa Trời phải cho phép chủ nghĩa cộng sản, để nó sẽ làm những điều này, Lời Ngài, ứng nghiệm. Chắc chắn. Đó là...Anh em có nhận ra điều đó không? Anh em có bao giờ nghĩ về điều đó không? Đức Chúa Trời phải làm cho Lời Ngài ứng nghiệm.

335 Hãy xem. Chỗ mà có bốn trăm vị tiên tri đứng đó, trước, A-háp và Giô-sa-phát, ngày nọ. Giô-sa-phát, một người công nghĩa. Ông nói, “Nhưng, trước khi chúng ta đi lên Ra-mốt Ghi-lê-át,” nói, “chúng ta có nên cầu vấn Chúa không?”

336 A-háp bảo, “Vâng. Chắc chắn rồi.” Hiểu không? Anh em biết, Giê-sa-bên ở sau lưng tất cả điều đó. Ông nói, “Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ...Ta có bốn trăm tiên tri ở đây. Chúng ta sẽ mang họ lên.”

337 Tất cả những người tốt đẹp. Mang họ lên. Tất cả họ đã nói tiên tri, bảo, “Hãy đi lên. Chúa ở cùng vua.”

338 Điều ấy nghe có vẻ không đúng, với con người tin kính này. Nhà vua Y-sơ-ra-ên, hay vua của Y-sơ-ra-ên đi lên đó...Nó có vẻ không đúng lắm với ông. Ông hỏi, “Há chẳng có ai khác sao?”

339 “Bốn trăm thầy giảng, rồi đồng một giọng, nói, ‘Hãy đi lên. Chúa đã phán với chúng tôi và bảo, ‘Hãy đi lên.’”

Vua hỏi, “Nhưng chắc có một người nữa ở nơi nào đó.”

340 Vua ấy đáp, “Tôi có một người, nhưng tôi ghét lão ta.” Chắc chắn, chắc chắn rồi. Đúng thế. Nói, “Lão ta luôn luôn chửi bới tôi. Lão luôn nói những điều xấu chống lại tôi.” Làm thế nào người có thể làm điều gì khác, khi Lời Đức Chúa Trời nghịch lại ông?

341 Vậy họ được sai đi và đón Mi-chê. Mi-chê bảo, “Cứ đi lên. Vâng. Đúng thế. Nhưng ta thấy Y-sơ-ra-ên tản lạc, giống như chiên không có người chăn.”

342 Lúc ấy ông ấy đi ra, ờ, thầy giảng lớn đó, giám mục đó, đã bước qua, và vả vào miệng người. Bảo, “Thần của Đức Chúa Trời đi đâu khi Nó đã ra khỏi ta?”

343 Rồi ông đáp, “Thật sự đã không ở trong ông, ngay từ đầu.” Vậy nên—vậy nên ông nói, “Ông sẽ thấy, một trong những ngày này.” Người nói—người nói—người nói...

344 A-háp bảo, “Hãy bỏ tù người này. Lấy bánh khổ nạn và—và nước khổ nạn mà nuôi nó.” Nói, “Khi ta trở về bình an, ta sẽ xử lý người này.”

345 Ông đáp, “Nếu vua trở về bình an, thì Lời của Đức Chúa Trời đã không cậy tôi phán.” Tại sao? Tại sao? Ông đã sống đúng với Lời, sống đúng với Lời.

346 Bất cứ lời tiên tri nào không ở lại đúng với Lời đó...Điều đó chính xác. Đó là lý do ngày hôm nay tôi nói; cho dù nó trông tốt đẹp thế nào đi nữa, bao nhiêu thầy giảng nói *thế này, thế nọ, hay thế kia*, “Chủ nghĩa cộng sản sẽ chiếm lấy thế giới và quẳng nó xuống.” Anh em đừng bao giờ cố gắng tranh chiến với chủ nghĩa cộng sản. Hãy chiến đấu chống đạo Công giáo. Vì, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Là Chúa đã phán đạo Công giáo sẽ cai trị, không phải chủ nghĩa cộng sản. Nó chỉ là bù nhìn.

347 Nhưng, anh em thấy, người phải làm điều đó. Chúa đã bảo Mi-chê, “Ta phải sai A-háp ra ngoài đó. Bảo những thầy giảng nói điều đó, sai A-háp ra ngoài đó, để làm cho những lời của Ê-li ứng nghiệm.”

348 Đức Chúa Trời phải để cho chủ nghĩa cộng sản dấy lên. Họ làm gì? Họ điều hành tất cả các nhà xác này ở đây lại với nhau, và làm một sự liên hiệp của các giáo hội, để kết hợp lại, tạo thành hình tượng con thú, đúng những gì mà Lời Ngài đã nói sẽ xảy ra. Anh em đừng lo về điều đó. Anh em quan sát điều đang thành hình dưới nó. Đúng thế. Ừm!

349 Tôi...đoán tôi đang làm anh em mệt mỏi, nhưng...[Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Nhưng điều đó đúng. Tôi không biết

khi nào tôi có thể giảng cho anh em lần nữa. Có thể tôi không bao giờ. Chúng ta không biết. Chúng ta có thể không bao giờ gặp lại, nhưng tôi muốn anh em biết những gì là Lẽ thật.

³⁵⁰ Hãy xem Lời này. Nó là Lẽ thật; không phải tôi. Lời này, Đây là Nó. Nếu lời tôi nghịch lại *Đây*, thì anh em đừng tin tôi. Anh em tin Điều đó. Rồi, nếu anh em nói, “Ồ, tôi có Điều đó, và anh em đang giảng nghịch lại Nó,” thế thì anh em có bốn phạm đến với tôi. Đúng. Bốn phạm của anh em là đến với tôi. Hiểu không? Cứ đến, và chúng ta hãy xem Lời là gì, nào.

³⁵¹ Bây giờ, bởi vậy, chúng ta thấy rằng ấy là...chính là chủ nghĩa cộng sản họp lại cùng nhau. Chúa phán, “Gog và Magog, ở đó, sẽ họp lại với nhau,” chắc chắn, “để tiến hành trận đánh.” Điều đó đúng hoàn toàn, bởi vì nó sẽ mang những lực lượng này lại với nhau. Nó phải đến. Kinh Thánh nói nó sẽ vậy.

Đức Chúa Trời đã trồng Cây này, để sanh ra trái thuộc linh của Ngài.

³⁵² Và con người luôn luôn cố tạo nên nó một dạng nhân tạo, “Có bề ngoài tin kính.” Những tòa nhà lớn nhất trong thành phố, chắc chắn, hàng triệu đô-la!Ồ, chao ôi! Và người ta giảng Chúa Jêsus sấp tấp lăm, và chỉ sáu đến tám triệu đô-la cho tòa nhà ở nơi nào đó. Và, các giáo sĩ, tôi biết những giáo sĩ trên cánh đồng truyền giáo, mà đang rao giảng Phúc Âm, không có giày mang, ăn một tuần hai bữa. Anh em có thể thấy tại sao, thưa anh em, chúng ta...Có vấn đề gì với dân sự? Tôi thực sự không tin họ tin Ngài đang đến. Những lời của—của—của—của anh em nói...Ồ, đời sống của—của anh em nói lớn hơn những lời của anh em. Anh em...Hiểu không? Và Ngài thì...

³⁵³ Những nhà truyền giáo trẻ đó, họ đến buổi nhóm của tôi giống như thế, không giày để mang; chiếc quần cũ quần quanh người, như *thế*; sống ngoài đó với những con chấy, và trùng a-míp, và rận, và tất cả các loại bệnh tật, và mọi thứ khác ngoài đó; bàn tay bị ăn, và bị trùng a-míp ăn và mọi thứ khác. Đứng đó, nói, “Anh có phải là Anh Branham không?”

Tôi đáp, “Vâng.”

Anh nói, “Ồ, ban phước cho anh! Tôi luôn luôn cầu nguyện cho anh.”

354 Tôi nghĩ, “Ồ Đức Chúa Trời ôi, xin để người đó cầu nguyện cho con. Vâng. Đó là người ấy. Đó là người ấy.”

355 “Tôi...Tôi—tôi—tôi đã đọc những bài báo của anh, Anh Branham à. Anh chắc chắn đang nói Lẽ thật. Chúng tôi ở ngay với anh.”Ồ, thưa anh em, đó là—đó là chàng trai ấy. Đó là anh ấy; anh chàng tội nghiệp.

Nghe người nào đó nói, “Anh biết đó là ai không?”

“Ồ,” nói, “anh ta không thuộc về tổ chức của chúng tôi.”

“Vậy sao? Anh ấy là ai?”

“Ồ, anh ta không ở với chúng tôi.”

“Ồ, anh ta là ai?”

“Ồ, anh ta là một—anh ta là một người độc lập.”

“Ồ, vậy sao? Ừ-m.Ồ, anh ta làm gì?”

“Ồ, anh ta có công việc nhỏ ngoài đó. Anh—anh ta sẽ không gia nhập với chúng ta.”

“Ồ, tôi muốn biết về anh ta.”

356 Anh em biết, khi tôi còn là cậu bé, đi tìm những quả táo trong vườn táo, tôi luôn luôn tìm cây có tất cả những khúc ngắn ở dưới nó, anh em biết đấy. Có những khúc ngắn thật tốt và cứng, đó là nơi có những quả táo tốt.

Họ nói, “Ồ, anh ta chỉ là một thánh giết gân.”

357 Anh em biết, anh em luôn luôn đặt hình nộm ở cây tốt. Ma quỷ cũng làm giống như vậy, để làm anh em sợ ra khỏi Nó. Anh em đừng lo. Hãy cứ đi sau hình nộm đó.

358 Tôi quan sát một con chuột chũi ngày nọ, đang ăn những đậu bơ tôi đang trồng. Mỗi lần tôi trồng một luống đậu bơ, con vật nhỏ đó đi ra, ăn hết chúng. Tôi nghĩ, “Mình sẽ làm cho nó sợ đến chết.” Vậy là tôi lấy một mớ giấy. Và tôi thực sự là một họa sĩ; anh em nên xem tôi. Tôi vẽ những gì tôi nghĩ là một bức tranh đáng sợ.Ồ, nó cũng đáng sợ, nếu tôi vẽ. Và tôi đặt nó vào trong cái túi,

và đặt thêm vài hạt đậu bơ trong đó, và treo nó lên một cái cây. Và khi gió thổi, nó sẽ rung giống như *thế*.

359 Anh em biết, con chuột chũi bé nhỏ từ trong hang bò ra. Và nó chạy xuống xuyên qua đó, ăn những hạt đậu bơ, rồi nó chạy lên ngay ngược lại cái túi này. Nó lùi lại. Nó nhìn vào đó, nhìn lướt qua nó giống như *thế*. Và nó kêu, “phù,” nhẩy vào nó, và, ồ, cái túi vẫn đứng im. Nó nhìn lại vào cái túi một lần nữa, anh em biết, và nhìn lướt hết cái túi, một lần nữa. Nó nhìn lui lại và thấy những hạt đậu chạy xuống cái luống. Và chúng thật ngon, anh em biết đấy. Vậy nó nhìn, cái hình nộm trong cách của nó. Vậy nó đi đến, và cứ gần hơn một chút, như *thế*. [Anh Branham vỗ nhẹ cái gì đó—Bt.] Thử nhát nó, và nó sẽ không cử động. Đừng lo; nó không hoạt động. Đó là cách tắt cả những hình nộm đều vậy. Vì thế nó—vì thế nó chỉ...

360 Những gì nó đã làm, nó lấy cái chân bé nhỏ của mình và hất vào cái túi đó, và kêu lên rột, rột. Nó nhẩy lui lại nhìn vào cái túi, giống như thế. Nó lại hất cái túi lại lần nữa, rột, rột. Tất cả là vậy, chỉ là tiếng rột rột. Giống như con cú vọ của người Ai-len, cứ om sòm và dựng bộ lông lên, và chẳng phải là cú vọ, anh em biết đấy. Vì vậy nó cứ hất vào cái túi giống như *thế*, và nó kêu rột rột bốn hay năm lần như thế. Anh em biết nó đã làm gì không? Đi vòng quanh ngay sau lưng cái túi và tiếp tục ăn đậu bơ của tôi. Nó biết về vật đó còn rành, hơn là tôi biết nữa. Thấy không? Đó là gì? Anh em thấy, nó không để cho hình nộm chặn nó lại. Có điều gì đó ngon lành đằng sau hình nộm.

361 Khi họ nói, “Ồ, họ là những thánh giết gân,” cứ đi vòng đằng sau sự nhát sợ đó và cứ tiếp tục vào. Hiểu không? Cứ tiếp tục và tin điều đó. Hiểu không? Có thể, cũng có một ít Đức Thánh Linh ở đó, anh em thấy. Anh em không thể nói được. Hiểu không? Được rồi.

362 Ồ, giáo phái đó...chúng ta hãy nhìn con sâu bướm giáo phái này làm việc. Hội thánh xác thịt; Hội thánh thuộc linh. Hãy xem sâu bướm già này bây giờ, cách nó lập giáo phái. Nó đã ăn hết vỏ cây rồi, và ăn hết các hoa trái của cây, và, ồ, thưa anh em, tất cả hết rồi. Tất cả những ân tứ của Thánh Linh hết rồi; không còn sự chữa lành Thiêng liêng, không còn nói tiếng lạ, không

còn nói tiên tri, không gì cả, đừng tin vào—tin vào các tiên tri. Họ không tin vào những điều này. Họ không biết. Mọi thứ, con người làm ra! Mọi thứ họ có là do con người làm ra, nhân tạo. Hiểu không? Được rồi. Hội thánh xác thật, có một hội thánh xác thật. Đó là hội thánh được làm nên bởi con người. Hội thánh thuộc linh...

³⁶³ Anh em biết, Kinh Thánh nói điều đó không? Vâng, thưa quý vị. Hội thánh xác thật; và Hội thánh thuộc linh. Và Kinh Thánh nói, “Hãy đuổi ra người nữ nô lệ và con của nàng đi.” (A-ga) “vì nàng sẽ không phải là người thừa kế với người nữ tự do và con của nàng.” Hiểu không?

³⁶⁴ Vậy, hội thánh xác thật, mà sẽ thừa kế (Điều gì?) các bó lúa, bó lại thành đồng, để bị đốt đi. “Và nàng sẽ không hưởng cơ nghiệp, được thừa kế, với người nữ tự do.” Nếu người nữ nô lệ ở trong vòng nô lệ với những con cái tổ chức của mình, nàng sẽ không là người thừa kế với người nữ tự do, vì con cái của người nữ tự do sẽ ở trong sự Cất lên. Và con cái của người nữ nô lệ sẽ chịu sự Phán xét, đày, bị đuổi ra. Đúng thế. Con cái thuộc linh được tự do. Vâng, thưa quý vị.

³⁶⁵ Sâu bướm, những Ê-sau giáo phái. Bây giờ, Ê-sau. Đó là Ê-sau và Gia-cốp, cả hai là anh em sinh đôi, cả hai họ đều là sùng đạo. Ê-sau là con người xác thật. Ông là một người tốt. Ông không nói, ồ, bây giờ... Ông không đi ra và trộm cắp, say sưa, hay bất kỳ điều gì ngoài đó. Ông là người tin kính. Nhưng ông nghĩ, “Ồ, hể chừng nào mình tin kính, có điều gì khác biệt đâu?”

³⁶⁶ Nhưng, Gia-cốp người em, ông đã không quan tâm ông phải đạt được điều đó như thế nào, quyền trưởng nam đó là những gì ông muốn. Cho dầu ông có được nó như thế nào đi nữa, thật sự ông phải có được Nó! Nếu ông phải quỳ xuống tại bàn thờ, và kêu khóc và gào thét, và chảy nước mũi. Xin lỗi. Hay là, anh em biết, khóc sưng mắt lên. Tôi không muốn nói thế. Và vì vậy... Xin lỗi. Vì vậy, sắp mình trước bàn thờ và kêu khóc cho đến khi ông có được Nó, ồ, ông đã có được Nó. Hiểu không? Ông không quan tâm ông phải có được Nó như thế nào, thật sự ông phải có được Nó.

367 Một số người trong họ nói, “Tôi...Anh Branham, những người ở dưới đó, kêu gào ở bàn thờ đó, và kêu khóc, và kêu khóc. Tôi không muốn có Nó cách ấy.”Ồ, quý vị sẽ không có Nó được đâu.

368 Một người anh em cao niên da màu, đen sẫm, dưới miền Nam, lần nọ, luôn luôn hạnh phúc. Và ông, ông chủ của anh hỏi, “Điều gì—điều gì làm cho anh luôn luôn hạnh phúc như vậy, anh bạn?”

Anh đáp, “Tôi có niềm tin làm cảm xúc trong lòng.”

Nói, “Chẳng có chuyện như vậy.”

369 Anh nói, “Ông đã phạm một sai lầm. ‘Theo như ông biết, không có chuyện như vậy.’ Anh biết khác hẳn. Anh nói, ‘Theo như ông biết.’ Ông nên nói nó theo cách đó.”

Một ngày kia, ông chủ nói, “Tôi muốn có một ít niềm tin cảm xúc trong lòng đó.”

Anh hỏi, “Ông muốn có nó khi nào?”

Ông đáp, “Bây giờ.”

Anh nói, “Tốt, chúng ta hãy đi nhận lấy nó.”

370 Họ đi ra. Ông nói, “Đây là bọc chứa cỗ khô. Nó tốt lắm.” Và nói, “Vâng, vợ tôi không muốn nghe tôi, và bất kỳ điều gì ngoài đây,” nói. Đó là cách mà người ta muốn Nó, anh em biết đấy; trao Nó cho họ, trên cái đĩa. Nói, “Chúng ta sẽ quỳ xuống đây.”

Người anh em lớn tuổi bảo, “Ông không nhận lấy nó ở đây được.”

371Ồ, thưa quý vị, ông đi đến chỗ chuồng ngựa. Ông nói, “Chúng ta nhận lấy Nó ở đây chứ?”

Anh đáp, “Không.”

Ông nói, “Chúng ta sẽ đi đến lều chứa bắp.”

Anh đáp, “Không.”

Ông hỏi, “Anh có được Nó ở đâu?”

372 Anh nói, “Hãy theo tôi.” Anh kéo ống quần của anh lên, bước vào trong chuồng heo, thật nhanh hết sức, nhúng trong bùn, bảo, “Hãy đến ngay đây. Đây là nơi ông nhận được Nó.”

Ông nói, “Tôi không muốn đến đó đâu.”

Anh nói, “Ông chủ, ông chưa muốn có Nó. Ông không muốn có Nó.”

373 Anh em biết, Na-a-man cũng đã nghĩ điều đó. Na-a-man, Na-a-man nói, “Bây giờ, tôi muốn tống khứ bệnh phong của tôi.”

374 Ê-li bảo, “Ông đi xuống đó tới sông Giô-đanh đầy bùn, nơi nó đổ hết nước vào Địa Trung Hải đó.” Và nói, “Nó thật nhiều bùn như nó có thể. Hãy dầm mình xuống dưới đó bảy lần.”

375 “Ồ,” Na-a-man bảo, “ôi, chao ôi! Há chẳng có những dòng nước tốt hơn, bao quanh Đa-mách và trên đó sao?Ồ, chúng thật đẹp và trong trẻo trên đó.” Chao ôi, chúng ta thấy ở đây đêm nọ, trên phim, ở đây, anh em biết đấy. Nói, “Ồ,” nói, “tại sao, tại sao, chúng tôi không muốn đi xuống đó. Ta không thể đi xuống đó. Và người biết ta là ai không? Ta là đội trưởng cận vệ. Ta là đại tướng của binh đoàn.”

376 “Ồ, nếu ông muốn tống khứ bệnh phong của mình, hãy đi xuống nơi đó. Nhưng nếu ông muốn giữ nó, hãy đi lên đó. Ông nói, ‘Ngâm mình.’”

377 Và tôi có thể nhìn thấy ông bước ra trong dòng nước đó. Anh em có thể tưởng tượng được không?Ồ, nó làm tổn thương uy tín của ông. Anh em biết, tôi có thể nhìn thấy ông, bước rón rén giống như thế này; bịt mũi lại, anh em biết.

378 Đó là cách một số người cố gắng đến với Đấng Christ. “Tôi muốn được chữa lành. Tôi muốn, anh em biết, lên Thiên đàng, nhưng, ồ, chao ôi, chuyện gì xảy ra nếu những người còn lại của họ nhìn xem tôi.” Ừ-m. Quý vị kẻ giả hình. Quý vị sẽ không bao giờ nhận được Nó, dù sao đi nữa. Đúng thế. Hiểu không? Quý vị sẽ không có được Nó, dù sao đi nữa. Đừng lo lắng. Quý vị chưa muốn nhận Điều đó. Đúng thế. Quý vị không muốn đủ để nhận Nó. Điều đó chính xác. Khi anh em sẵn sàng để nhận Nó, anh em sẽ nhận được Nó, tốt lắm. Đức Chúa Trời sẽ ban Nó cho anh em khi anh em sẵn sàng. Được rồi.

379 Bây giờ, tất cả, sâu bướm giáo phái, đã ăn hết mọi thứ. Để ý mỗi côn trùng, mỗi con trong những côn trùng này, khi nó đang làm việc trên Cây, nó tạo nên một con đường cho con khác theo sau nó.Ồ, nó là một gã tinh ranh. Vâng, thưa quý vị. Thấy không?

Nó lấy mất đi những bông trái, đấy, Thánh Linh, vì vậy (Điều gì?) nó có thể lấy sự thông công đi, đấy, những chiếc lá.

380 Vậy bên kia đến và nó kiếm sống riêng cho mình, tước những chiếc lá đi. Tại sao nó đã làm điều đó? Nó lấy đi những chiếc lá để sẽ không còn sự mát mẻ và tươi mới nữa, để những người khác có thể thấy được, để nó có thể đi vào trong vỏ cây. Hiểu không?

381 Nó đi vào trong vỏ cây, và len lỏi vào trong thớ, và lấy đi sự Dạy dỗ, chính điều mà cung cấp Sự Sống ra khỏi họ, đấy.

382 Và rồi, ngay khi nó đã có những cái lỗ khoan vào trong đó rồi, nó đã có, kể kể tiếp đến, đến theo sâu bướm già hút sự sống đó, mà đã nhận lấy giáo phái, và hút hết cả và lập nó thành tổ chức để anh em không thể nhận được Nó.

383 Và Sự Sống đã làm gì? Đi ngay xuống vào trong các rễ. Điều đó hoàn toàn chính xác. Nó chạy xuống ngay trong các rễ. Tốt lắm.

384 Bây giờ, cũng còn trùng đó lách vào tim, cho đến khi nó đến được Sự Sống. Nó tiếp tục đi xuyên qua bông trái, qua những chiếc lá, xuyên qua vỏ cây, cho đến khi nó đi ngay vào tim, vành đai Sự sống. Đúng thế.

385 Bây giờ trước tiên, chúng ta hãy nhìn kẻ hủy diệt làm việc. Tôi nghĩ, tôi sẽ phải bỏ bằng một vài câu ở đây; không, tôi không bỏ. Việc—việc trước tiên gã này đã làm, ngay khi gã đi vào tâm của Cây. Chúng ta hãy quan sát nó, trở lại trong giai đoạn đầu tiên của nó, trước khi nó cũng đã từng bắt đầu quá tốt. Chúng ta hãy xem nó. Bây giờ chúng ta hãy xem nó làm việc. Điều đầu tiên mà nó định tội, là nó phá hủy Cây sanh trái thật quý báu, đầu tiên mà Đức Chúa Trời có trên đất.

386 Bây giờ, nếu như anh em có thể cùng chịu đựng với tôi chỉ thêm một vài phút nữa. Tôi muốn anh em—tôi muốn anh em hiểu được điều này bây giờ. Đừng... Đây là Sứ điệp Phục Sinh của anh em, đến ngay bây giờ. Ừ-m, ừ-m, ừ-m.

387 Điều đầu tiên nó đã làm, nó hủy diệt Cây đầu tiên, quý báu sanh trái của Đức Chúa Trời, là Đấng Christ. Ngài là Cây đó từ vườn Ê-đen. Đúng thế. Cây sanh trái đầu tiên, gã đã phá hủy Nó. Cây đầu tiên mà Đức Chúa Trời đã trồng tại đây trên đất, là Đấng Christ. Nó phá hủy Cây mà sanh trái của Ngài. Bây giờ, họ đã có

tất cả các loại tổ chức, và nó có điều đó trong tay mình. Nhưng khi nó đến với một Cây mà sanh hoa trái thật sự, con bọ hung Rô-ma ấy vào trong Đó, đấy, đã phá hủy Cây.

388 Cây à? Vâng. Chúa Jê-sus phán, “Nếu Ta làm...” Trong Tin lành Giảng, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, hay không có các bông trái của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Ngài đang sanh trái của Đức Chúa Trời. Loại trái gì Ngài đã sanh ra? Loại trái gì?

389 Chúng ta hãy quan sát Ngài trong một vài phút. Chúng ta đã đi qua điều đó nhiều lần. Chúng ta hãy lấy một sự sơ khảo nhỏ, cho dân sự đang ngồi tại đây, chờ đợi một phút, để được cầu nguyện cho.

390 Điều đầu tiên họ biết, mà người đó sẽ, nhận ra Ngài là Đấng Mê-si là gì? Khi Phi-e-rơ lần đầu tiên đến với Ngài, và Anh-rê đã đem ông đến, và Ngài đã nhìn Phi-e-rơ và bảo, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na.” Ông đã biết ngay lúc đó, theo lời Kinh Thánh, rằng đó là Đấng Mê-si. Ở đó đã có...

391 Anh em biết có nhiều người đã dấy lên trước đó, theo lịch sử, và tự xưng họ Đấng Mê-si không? Nhưng không một ai trong họ đã có thể làm được *điều này*. Ừ-m. Bởi vì, “Đấng Mê-si,” Môi-se đã nói (Lời Đức Chúa Trời, không thể sai trật, đã được phán qua Môi-se.), ông nói, “Đấng Mê-si của các ngươi sẽ là một Tiên Tri giống như ta.”

392 Và vì thế khi người xa lạ này bước đến trước Chúa Jê-sus, và Chúa Jê-sus phán, “Kìa, tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na,” Phi-e-rơ đã biết ngay lúc đó Ngài là Ai. Ông biết đó là Ngài.

393 Khi Na-tha-na-ên đi và kiếm Phi-líp, hay là...đúng hơn là, Phi-líp đi, kiếm Na-tha-na-ên, và đưa ông đến đó. Và Na-tha-na-ên, một vĩ nhân, đấy, một vĩ nhân, một người sùng đạo. Và—và Phi-líp đã bảo cho ông về điều đó, trên suốt con đường, những gì mà Ngài đã làm cho Si-môn. Và khi Na-tha-na-ên bước vào trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus đã nói gì? Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có sự gì dối trá.”

Ông thưa, “Thưa Thầy, Thầy đã biết tôi khi nào?”

394 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây vả, Ta đã thấy người.”

395 Ông nói, “Thưa Thầy! Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời; Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Thấy không?

396 Tại sao? Đó là bông trái. “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta...” Ngài biết chính những ý tưởng có trong lòng họ.

397 Có lần, một phụ nữ rờ đến áo Ngài, và rồi đi ra và ngồi xuống trong hội chúng. Chúa Jê-sus nhìn quanh và phán, “Ai đã rờ đến Ta?” Hết thấy họ đều chối. Ngài nhìn quanh, và thấy bà. Bà bị huyết lậu. Ngài phán, “Đức tin người đã cứu người.” Ồ, chao ôi!

Người đàn bà Sa-ma-ri đó...

398 Nào hãy nhớ, Ngài đã không bao giờ đến với các dân Ngoại, giống như thế. Không, thưa quý vị. Ngài đã bảo cho những môn đồ của Ngài đừng đi đến với họ. Đó là chúng ta. Đây là thời đại của chúng ta. Ngài đã đi vào trong hình dạng Đức Thánh Linh, đối với chúng ta, như Ngài đã phán Ngài sẽ vậy.

399 Nhưng khi Ngài đến với họ, điều gì đã xảy ra? Khi Ngài đi đến với người đàn bà Sa-ma-ri, người đàn bà đã nói...Ngài phán với bà, “Hãy cho Ta uống.”

400 Và bà nói, “Thật không theo phong tục với Ngài, là người Do-thái, mà lại hỏi xin tôi, là người Sa-ma-ri.”

401 Có sự phân biệt bởi những màu da của họ và đại loại như thế. Ngay lúc đó, Ngài đã cho họ biết không có sự khác biệt nào cả, tất cả đều đến từ một cây. Hết thấy chúng ta đều là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Hết thấy chúng ta, đấy. Và Ngài phán...

402 Bà nói, “Ồ, chúng tôi thờ phượng. Tổ phụ của chúng tôi, Gia-cốp...” Đấy, đó cũng chính là tổ phụ của người Do-thái nữa. Thấy không? “Tổ phụ của chúng tôi, Gia-cốp, đã đào cái giếng này, còn Ngài nói Ngài lớn hơn người ư?”

403 Và Ngài phán, “Nước mà Ta ban cho người là Sự Sống đời đời.” Hiểu không? Ngài phán...

“Chúng tôi, ồ, chúng tôi thờ phượng trên núi này, và Ngài ở Giê-ru-sa-lem.”

Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người đến đây. Điều này sẽ giải quyết điều đó.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

404 Phán, “Người nói đúng.” Phán, “Người đã có năm đời chồng; còn người mà người có bây giờ thì không phải là chồng người.”

405 Bà nói, “Thưa Ngài, Ngài biết, đã bốn trăm năm trôi qua mà chúng tôi chưa có một vị tiên tri, nhưng Ngài chắc hẳn là một tiên tri. Làm thế nào Ngài biết rằng tôi có năm đời chồng?” Bà nói, “Bây giờ, chúng tôi biết rằng...Đã đến lúc Đấng Mê-si có mặt tại đây, mà được gọi là, ‘Đấng Christ.’ Và khi Ngài đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này.” Ồ, đó là những trái của Ngài.

Ngài phán, “Ta là Đấng đó.”

406 Bà đã bỏ lại chiếc bình, chiếc bình nước cũ của tổ chức. Bà chạy vào thành phố. Cho dù giếng Gia-cốp, có tốt đến đâu, bà đã tìm ra được một Suối mới. Bà đi vào trong thành phố, nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã bảo cho tôi những gì tôi đã làm: há chẳng phải Đây chính là Đấng Mê-si sao? Há chẳng phải Đây là trái đó sao? Chẳng phải Đây là bằng chứng rằng Đó là Đấng Mê-si sao?”

407 Người Do-thái đã không thể hiểu được Điều đó. Họ bảo, “Người ấy là kẻ bói toán, Bê-ên-xê-bun.”

408 Chúa Jêsus phán, “Ta tha thứ cho các người, các người. Nhưng, ngày nào đó, Đức Thánh Linh sẽ đến làm giống như vậy; và, các người nói chống nghịch Điều đó, thì chẳng hề được tha thứ cho các người.” Hiểu không?

409 Vậy thì, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, hãy tin...thì đừng tin Ta.” Nhưng Cây kết trái đó đang sanh ra quả.

410 Bây giờ điều gì? Ngài đã nói gì? Thế thì Ngài đã thiết lập kiểu—kiểu Hội thánh gì? Bây giờ, quý vị Công giáo mà muốn nói rằng Chúa Jêsus thiết lập một hội thánh, kiểu Hội thánh gì mà Ngài đã thiết lập?

411 Ngài đã bao giờ đề cập đến một giáo phái, một tín điều không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Ngài luôn chống đối lại điều đó. Phán, “Các người những bức tường tô trắng. Các người là những xương người chết.” Ngài đã gọi họ mọi thứ mà Ngài có

thể gọi. Đúng vậy. Ngài chống lại điều đó. Đó là trái của Đức Chúa Trời. Bây giờ, anh em có thể làm tính hai và hai, là bốn, nếu anh em muốn. Được rồi. Ngài chống lại việc, tổ chức, chống lại những lý thuyết của họ. Gọi họ là, “Hỡi những kẻ giả hình, những con rắn trong cỏ,” và bảo họ là “các quý.” Ngài phán, “Các người bởi cha mình là ma quý, và các người làm những công việc của nó. Kẻ nào trong các tổ phụ các người mà đã không bắt bớ những đấng tiên tri mà Ta đã sai đến trước Ta?” Hiểu không? Phán, “Rồi các người xây những mộ cho họ.” Phán, “Các người đưa các đấng tiên tri mà mình đã giết vào trong đó.”Ồ, thưa anh em, Ngài không chút chùn tay với họ. Đúng thế.

412 Đó là trái của Đức Chúa Trời. Đó là gì? Hãy ở lại sống với Lời Đức Chúa Trời, làm cho Lời Đức Chúa Trời bày tỏ.

413 Nói cách khác, Ngài phán, “Kinh Thánh đã nói Ta Đấng Mê-si sẽ làm điều gì khi Ta đến? Vậy thì, nếu Ta không sinh ra trái đó của Lời đó, thế thì Ta không phải là Đấng Mê-si. Nhưng nếu Ta sanh ra trái của Lời đó mà được cho là Đấng Mê-si phải làm, thế thì Ta là Đấng ấy.” A-men. “Vậy thì, ai trong các người có thể buộc tội Ta?” Ngài phán. Thế đấy. “Tổ chức nào trong các tổ chức của các người làm điều giống thế này không?” Thế đấy. “Đấng Mê-si được cho làm điều này. Đấng Mê-si được cho là một đấng tiên tri. Bây giờ chúng ta hãy xem một vài người trong tất cả các người,” Ngài phán, “với tất cả ý tưởng cao ngạo, hãy để chúng ta xem các người làm điều đó.” Bây giờ, họ im lặng. Được rồi. Đó là gì? Ngài kết trái của Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh ở trong Ngài. Ngài sanh ra trái của Đức Chúa Trời. Ngài là gì? Ngài...

414 Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Tôi sẽ đi thật nhanh như có thể được, để tôi sẽ không trì hoãn bữa tối Phục sinh của anh em. Hãy xem. Nhưng, bữa ăn tối Phục sinh của—của anh em sẽ là sự sống lại. Hiểu không?

415 Nhưng điều gì? Ngài là Cây Tiên Tri hoàn hảo của Đức Chúa Trời, Cây gương mẫu, Cây Chàng Rể. A-men. Vinh quang thay! Tôi sắp nói điều gì đó, ngay tức khắc: Nếu Ngài là Cây Chàng Rể (Anh chị em tin điều đó không? Từ vườn Ê-đen?) [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] thế thì, Cây Chàng Rể, mà không có Nữ giới, không kết quả được, vì vậy Ngài phải có một Cây Nàng Dâu. Nàng phải

được sinh ra bởi cùng chất liệu, Lời đã trở nên xác thịt từ Cây. Hy vọng anh chị em hiểu được điều đó. Chính là cùng Sự Sống, Chàng Rể, trong Cây nữ này, như Nó ở trong Nàng Dâu. “Các công việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm.” Đúng thế không? [“A-men.”] Ngài là Chàng Rể, hãy nhớ.

416 Anh em nói, “Điều đó không dựa trên Kinh Thánh.”Ồ, nó là vậy. Tôi đã nắm được điều đó bây giờ. Hiểu không? Chúng ta sắp sửa có một buổi nhóm chữa lành trong một phút. Tôi hiểu điều đó. Ngài là vậy.

417 Anh em muốn có bằng chứng của điều đó không? Ngài phán, “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh.” Tin lành Giảng nói điều đó: “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh; các người kết quả.” Hiểu không? Và cây nam và cây nữ sản sinh phấn hoa, cho nhau, đơm hoa kết trái. Và nhánh và gốc nho làm giống như vậy. Hiểu không? Hoàn toàn chính xác. Vậy thì, Ngài đã phán vậy.

418 Cây đầu tiên này là Cây Tiên Tri, một Cây hoàn hảo, Đức Chúa Trời của những tiên tri. Ngài là Cây chính. Ngài là sự hưng thịnh hoàn hảo của Đức Chúa Trời...Cây Tiên Tri. Tại sao? Ngài là Lời. Vậy thì, những người khác là những tiểu tiên tri. “Lời đã đến với các đấng tiên tri.” Nhưng chính Ngài, là Lời, trong hình thể của một Đấng Tiên Tri. A-men.

419 Bây giờ chúng ta đang đến chỗ nào đó. Nào hãy lắng nghe thật kỹ. Và đừng bỏ lỡ điều này bây giờ. Nó thật là tốt, tôi vừa mới viết nó xuống đây. Ừ-m. A-men.

420 [Có tiếng còi xe hơi—Bt.] Người nào đó đang la hét bên ngoài, bấm còi, ở ngoài đó. Ừ-m, thật sự, ồ, tôi hy vọng anh em đang có một thì giờ tốt đẹp ngoài đó. Chúng ta thì, ở trong đây. Được rồi.

421 Vậy thì, Ngài là Cây Tiên Tri của Đức Chúa Trời. Tại sao? Ngài đã rao giảng tất cả Lời hoàn hảo của Đức Chúa Trời, vì Ngài là Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Ngài là Cây Tiên Tri hoàn hảo mà đã rao giảng Lời Tiên Tri hoàn hảo, đã sanh ra trái Tiên Tri hoàn hảo bởi Lời Đức Chúa Trời hoàn hảo.Ồ, thưa anh em, nói về một Cây! Một Cây, Ngài là Cây Sự Sống đó mà Thiên sứ đã giữ A-đam và Ê-va cách xa khỏi, với các Chê-ru-bim đang canh giữ, xa khỏi Cây đó. Bây giờ cũng Chê-ru-bim ấy đang cố gắng làm cho họ

chạy đến với Nó, vì có một con đường được tạo nên cho họ. Hiểu không? Bây giờ họ đang kéo trở lại; ồ, loài người. Hừm!

Vậy thì, đã giáng mọi Lời, Ngài đã không cắt tại đây hay đó.

422 Khi Sa-tan đến với Ngài, thần học gia vĩ đại đó, và nói, “Có lời chép rằng...”

Chúa Jêsus phán, “Đúng, và cũng có lời chép...” Ừ-m.

“Nhưng có lời chép...”

Và Ngài phán, “Và cũng có lời chép...”

423 Cây Tiên Tri Hoàn Hảo rao giảng Lời của Đấng Tiên Tri hoàn hảo, với những dấu hiệu Đấng Tiên Tri hoàn hảo, những kết quả Tiên Tri hoàn hảo, những trái hoàn hảo của Thánh Linh.

424 Và vì sự nhạo báng...Tôi—tôi sẽ đi qua chỗ này thật nhanh bây giờ. Bởi vì, vì sự nhạo báng, họ đã treo Ngài trên...Ngài là Lời, anh em biết đấy. Họ đã treo Ngài, Cây Lời; Cây Lời, đã treo Ngài lên một cây Rô-ma do con người làm ra. Hừ! Thưa anh em, tôi hy vọng điều đó đã trúng đích. Ngài, là Cây thuộc linh hoàn hảo của Đức Chúa Trời, họ đã treo Ngài lên một cây Rô-ma do con người dựng nên. A-men.

425 Bây giờ cũng vậy. Họ đang cố gắng lấy Cây hoàn hảo của Đức Chúa Trời, là Lời, và pha trộn Nó, và treo Nó lên bên kia trên loại tín điều nào đó. Sự chết và Sự Sống sẽ không pha trộn được. Chúa Jêsus đã không bao giờ dự một tang lễ; Ngài làm cho người chết sống lại. Tại sao? Sự chết và Sự Sống không thể ở chung với nhau. Chúng chống nghịch, lại nhau. Ngài chẳng giáng cho những tang lễ nào. Ngài chỉ làm cho họ sống lại. A-men. Vâng. Tại sao? Sự Sống; và sự chết.

426 Nào hãy xem. Họ treo Ngài trên một cây. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Đáng rửa sả thay cho những kẻ bị treo trên cây gỗ.” Đúng thế không? [“A-men.”] Kinh Thánh nói, “Đáng rửa sả thay kẻ bị treo trên cây do con người làm ra.”

427 Vậy nếu, hôm nay, anh em đang cố gắng treo lên cây nào đó do con người làm ra, hãy buông nó ra. Và cũng đừng để nó treo anh em, ở đó. Bởi vì, đó là nơi dành cho người chết, tổ chức nào đó do con người lập nên Luther, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, đúng vậy, cây nào đó do con người tạo ra. Đừng bị treo ở đó. Cũng

đừng để nó treo anh em, ở đó. Họ sẽ treo anh em ở đó nếu họ có thể, cho đến lúc tất cả Sự Sống đi ra khỏi anh em, cho đến lúc anh em nhận ra tín lý của họ. Đúng vậy.

428 Nhưng đó là nơi họ đã treo Cây hoàn hảo này. Cây kết trái hoàn hảo của Đức Chúa Trời bị treo trên một cây Rô-ma do con người tạo ra. Chính là vậy. Quả là một lời rửa sả trên bất kỳ cây nhân tạo nào. Gì vậy? Tổng khứ Ngài ra khỏi tầm mắt họ, sau khi Ngài đã sanh ra tất cả những hoa trái.

429 Theo lịch sử kể lại, sau đó Ma-ri Ma-đơ-len, đã chạy trước họ và nói, “Ngài đã làm gì? Ngài đã làm điều ác gì?” Nàng đã chặn đoàn diễu hành lại, bảo, “Ngài đã làm gì gian ác? Ngài chẳng làm điều gì khác ngoài rao giảng Tin lành cho người nghèo khổ sao? Ngài đã làm gì ngoài việc chữa lành người đau, khiến những người chết sống lại? Và chính những dấu hiệu của Đức Chúa Trời hằng sống đang ở trong Ngài. Làm thế nào các người có thể định tội Ngài được?”

430 Và họ đã vả vào miệng nàng, và bảo, “Người lắng nghe người đàn bà tiếng xấu đó thay vì thầy tế lễ của người,” thế đấy, “giám mục các người sao?” Ừ-m. Thế đấy. Ngay nay cũng vậy. Đúng thế. Ừ-m. Vâng.

431 Bây giờ, khi Ngài đã làm tất cả điều này, và chứng minh chính Ngài, Ngài là thế nào, và đưa đến điều đó cho họ và phán, “Nếu Ta không phải là Ngài, thế thì các người là ai?” Ừ-m, ừ-m. “Nếu các người có thể định tội Ta, nếu Ta có sai chỗ nào trong Lời, các người hãy chỉ cho Ta. Bây giờ hãy để Ta tỏ cho các người thấy các người sai ở đâu.” Hiểu không? *Tội lỗi* là “sự không tin.” Chúng ta biết điều đó.

432 Bấy giờ, tổng khứ Ngài khuất mắt họ! Họ ghét Ngài thậm tệ, bởi vì Ngài đã đập đổ tổ chức của họ. Để tổng Ngài cho khuất mắt, họ đã chôn Ngài. Và đã lăn một tảng đá giáo phái to lớn ở trên cửa, để chắc chắn Ngài không sống lại được. Thấy không? Ồ, chao ôi!

433 Hãy nghĩ về Cây hoàn hảo đó! Đa-vít đã nhìn lại và thấy Nó. Ông nói, “Đang đứng bên dòng Nước. Người ấy sẽ sanh lá của Ngài theo thì tiết. Và bông trái của Ngài, nó sẽ không bị rụng. Nó,

nó sẽ chẳng tàn héo. Mọi sự Ngài làm đều sẽ thịnh vượng.” Ngài là Con của sự thịnh vượng.

434 Giô-sép là hình bóng của Ngài. Ngài là Tiền hình bóng của Giô-sép. Mọi nơi Giô-sép đi, đều được thịnh vượng.

435 Cũng giống vậy với Chúa Jêsus, Lời Ngài. “Lời Ta sẽ thịnh vượng, và Nó sẽ không trở về với Ta vô ích. Nó sẽ hoàn tất những gì mà Ta có mục đích cho Nó.” Hiểu không? Ngài là Lời. Lời đã được sai đến thế gian, bởi Đức Chúa Trời, và Nó sẽ làm cho trọn một cách chính xác những gì Đức Chúa Trời đã sai Nó đến cho.

436 Bây giờ, lắng nghe kỹ nào. Điều này sẽ làm phong phú, phần hay nhất của nó. Bây giờ để ý.

437 Ở đây Ngài đến, bây giờ, và họ...vì đó chính là những công việc của Đức Chúa Trời, khi Ngài đứng và hỏi họ. Ngài phán, “Nếu Ta không làm những công việc mà Đức Chúa Trời bảo Ta nên làm, thế thì Ta không phải là Ngài; đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm, thì các người hãy tin bởi các công việc. Nếu các người không thể tin Ta, là Người đang làm điều này, thế thì hãy tin những công việc Ta làm. Chúng làm chứng về Ta vậy. Chúng có ý nghĩa hơn tiếng Ta có thể nói.” Đúng thế.

Và cùng một việc như vậy sẽ áp dụng bất kỳ lúc nào. Vàng, thưa quý vị. Chắc chắn sẽ.

438 Bây giờ để ý. “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng...đừng tin Ta, đừng tin Ta. Thế thì, nếu Ta làm những công việc, hãy tin Ta.”

439 Thế thì họ đã làm những gì? Đã lấy Cây quý báu đó, đốn ngã Nó, treo Nó trên một cây do con người tạo ra. Đúng vậy, chặt đứt Sự Sống ra khỏi Nó, và treo trên một cây nhân tạo, để nhạo báng.

440 Thế thì, họ không thích nó. Quá nhiều người đang đứng tại đó, kêu khóc về Nó, vậy họ đã cất mạng sống Ngài đi. Họ nói, “Chúng ta sẽ làm cho giáo phái chúng ta thật chặt chẽ đến nỗi họ sẽ không bao giờ đem được những kẻ cuồng tín thánh vào đây.” Vậy họ đã đưa Ngài trở lại trong hố của Giô-sép A-ri-ma-thê, và họ đã lăn một tảng đá to lớn. Phải dùng một toán quân để lăn nó đến đó.

441 Anh em đã từng thấy—thấy, đêm nọ, trong bức tranh, con đường lớn mà họ đã lăn hòn đá lên không? Những tảng đá nặng nhiều tấn.

442 Lăn tảng đá tổ chức lớn của họ lên đó, để Ngài không thể sống lại được nữa. Nhưng điều đó có giữ Ngài lại được không? Không.

443 “Nhưng Ta sẽ khôi phục, Chúa phán.” Chúng ta hãy đề cập đến phân đoạn đó bây giờ, và đi sâu vào nó. “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán. Ta sẽ khôi phục Người trong ba ngày. Ta sẽ khiến Người sống lại.” Họ đã không thể giấu được Ngài trong tảng đá đó. Họ không thể giấu Ngài khỏi tầm mắt của họ. Họ đã không thể phủi Ngài khỏi tay họ. “Ta sẽ khôi phục Người, Chúa phán.” Và trong ba ngày Ngài sống lại, hồi phục trở lại.

444 Sau lễ Phục sinh, Ngài sống lại, Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian, và Ta sẽ đi cùng với các ngươi. Như Cha hằng sống đã sai Ta, và Ngài ở trong Ta thế nào, Ta cũng sai các ngươi và sẽ ở trong các ngươi vậy. Ta ở cùng các ngươi, cho đến tận thế. Các công việc, cùng một việc mà Ta đã làm, để chứng minh Ta là ai, các ngươi sẽ làm những việc giống như vậy để chứng minh các ngươi là ai.” Tôi thích điều đó.

445 “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin,” không phải là người giả vờ tin, nhưng những người tin. Hiểu không? “Những việc này Ta làm, các ngươi sẽ làm nó và chứng thực rằng các ngươi là người tin. Cũng giống như những công việc mà Ta đã làm, bởi vì Cha hằng sống sống trong Ta. Không phải là Ta làm các công việc; chính là Cha Ta. Và sẽ không phải là các ngươi đang làm các công việc; ấy là Ta ở trong các ngươi, đang làm các công việc.” Hiểu không? “Vậy thì, các ngươi hãy đi khắp thế gian.”

446 Nói cách khác, “Các ngươi sẽ hình thành những gì đã biết, với Ta, như một Nàng Dâu.” Hiểu không? Được rồi. “Ta sẽ đi với các ngươi. Và Ta... Các ngươi sẽ là một phần của Ta. Các ngươi sẽ là Nàng Dâu của Ta. Sự Sống của Ta sẽ ở trong Thân thể các ngươi. Thật giống như vợ chồng là một, các ngươi và Ta sẽ là Một. Vào ngày đó các ngươi sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta, và Ta ở trong các ngươi, và các ngươi ở trong Ta.” Ừm! Tôi thật ưa thích điều đó. Sa-tan thật sự rất nổi giận với điều đó. Thấy sự Hiệp nhất của Đức Chúa Trời không? Tất cả những gì Đức Chúa

Trời đã có, Ngài tuôn đổ vào trong Đấng Christ; và tất cả những gì Đấng Christ có, Ngài tuôn đổ vào trong Hội thánh. Thế đấy. Làm cho hết thấy họ nên Một.

⁴⁴⁷ Bây giờ hãy xem. Vậy thì, Nàng Dâu là Cây Sự Sống. Nói cách khác, giống như chồng và vợ là một, Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài là Một: cùng một người, cùng một Thánh Linh, cùng những công việc, cùng những dấu hiệu, mọi điều khác. “Vì những công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Bao lâu? “Khắp thế giới.” Nhiều bao nhiêu? “Đến với mọi người.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Ồ, bây giờ hãy lắng nghe kỹ, sắp khai hỏa.

⁴⁴⁸ Sâu bướm Rô-ma bắt đầu ăn trên Cây Nàng Dâu đó cho đến lúc nó gặm thẳng Nó đến rễ. Cũng cây Rô-ma đó mà...Loại cây nào đã chặt Đấng Christ xuống? [Hội chúng đáp, “Rô-ma.”—Bt.] Loại cây nào đã chặt Nàng Dâu của Đấng Christ xuống? [“Rô-ma.”] Bằng cách nào? Bởi thay thế điều gì đó bên cạnh Lời. Vậy, anh em thấy đó, giáo hội Tin Lành mà không nhận lấy Lời Đức Chúa Trời là con gái của giáo hội Rô-ma. Đức Chúa Trời không hề, vào bất cứ lúc nào, đã tổ chức một giáo hội. Giáo hội Công giáo Rô-ma là tổ chức đầu tiên. Và mỗi người trong họ là các con gái, với nó, tổ chức đó.

⁴⁴⁹ Họ chết với nó. Kinh Thánh nói, rằng, “Ngài sẽ thiêu đốt những con cái của nó bằng lửa.” Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Kinh Thánh nói vậy.Ồ, Kinh Thánh nói rằng lúa mì và cỏ lùng sẽ mọc cùng nhau cho đến ngày sau rốt, lúc đó Ngài sẽ bó cỏ lùng lại (đúng không?), trước tiên, rồi đốt chúng đi. [“A-men.”] Và lúa mì sẽ được chứa vào kho. Đúng thế không? [“A-men.”] Cỏ lùng đang tự bó chúng với nhau trong tổ chức, Liên hiệp các Giáo hội, để thiêu đốt nguyên tử. Hoàn toàn chính xác. Nhưng Hội thánh sẵn sàng ra đi vào kho, thật chắc chắn, trong sự Cất lên, vì người nữ tự do sẽ không là người thừa kế với người nữ nô lệ. Ồo, Anh Anthony!

Ồ, chúng ta đang trông đợi ngày Ngàn năm vui
mừng đó đến,
Khi Chúa ơn phước của chúng ta sẽ đến và cất
Nàng Dâu đang chờ đợi của Ngài đi;

Ồ! Linh hồn tôi đây đây sự vui mừng sẽ được
 cất lên khi tôi lao nhọc, tỉnh thức và cầu
 nguyện,
 Vì Chúa chúng ta sẽ trở lại thế gian lần nữa.

450 Halêlugia! Vâng, thưa quý vị. Ồ, Ngài sẽ đốt cỏ lùng. Và lúa mì, Ngài sẽ đem vào kho.

451 Sâu bướm Rô-ma bắt đầu ăn trên Cây đó, vào những ngày của Phao-lô. Ông nói, “Còn tôi chắc rằng,” lời Kinh Thánh ở đây, “rằng, sau khi tôi đi, sẽ có nhiều kẻ xen vào trong vòng anh em, thưa anh em, giống như đội lốt chiên, mà sói bên trong, và ráng sức đổ dành nhiều người theo họ. Vì linh của kẻ nghịch lại Đấng Christ, mà anh em đã nghe sẽ vào trong thế gian, bây giờ đã ở trong thế gian rồi, đang làm việc trong những con cái của” (cái gì?) “bạn nghịch.” Nghịch với (cái gì?) Lời. Thế đấy. Tổ chức bắt đầu khởi sự.

452 Anh chị em hiểu tôi muốn nói gì không, thưa anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tất cả hiểu điều đó, hãy nói, “A-men.” [“A-men.”]

453 Bắt đầu ăn! Nó đã làm gì? Sâu ăn lá bắt đầu, sâu keo già đó. Mà...Giô-ên đã nhìn thấy điều đó.

Bây giờ hãy lắng nghe. Chúng ta đang đến gần chỗ kết thúc.

454 Giô-ên đã thấy điều đó. Và ông nói, “Những gì sâu keo để lại, cào cào ăn; những gì cào cào ăn, thì sâu lột vỏ ăn; những gì sâu lột vỏ để lại, ồ, sâu bướm ăn.” Đó là những gì ông nói. Và điều đó chính xác. Đó là Cây của Đức Chúa Trời. Cây, nó chặt Nó xuống, sâu lột vỏ đó. Được rồi.

455 Sâu keo Rô-ma bắt đầu ăn trên Cây Nàng Dầu đó và gặm Lời suốt đến những rễ. Chặt hết Lời trở lại, mọi thứ! Chặt Cây ra khỏi, giống như nó đã làm với Chúa Jêsus Christ, Chàng Rể. Chặt Nàng Dầu xuống ngay, và bắt đầu đi vào ngay trong những tín điều và những giáo phái. Cùng con bọ già đó! Nhưng điều gì? Ồ, vinh hiển thay! Nhưng trong những rễ của Nó là Hạt giống đã được định trước, Hạt giống Hoàng Gia của Áp-ra-ham. Nó không thể chết. Lời ở trong những rễ với lời hứa, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán vậy.” Điều gì? “Tất cả các năm mà đã bị sâu bướm cắt đứt,

tất cả những gì mà châu chấu đã ăn, tất cả thứ còn lại mà bọ hung đã ăn hết, Ta sẽ khôi phục Nó lại, Chúa phán vậy.”

⁴⁵⁶ Bây giờ so sánh điều này với Chúa nhật vừa rồi, và Chúa nhật trước đó, những Sứ điệp này bây giờ. Hãy lắng nghe kỹ giờ này, khi anh em đi đến kết thúc. Hãy xem.

⁴⁵⁷ “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán vậy, tất cả những gì sâu bọ đã ăn. Ta sẽ mang từng mẩu của Nó trở lại ngay.”

⁴⁵⁸ Bây giờ hãy ngồi im lặng như có thể được, trong một vài phút, và lắng nghe kỹ. Hãy sẵn sàng. Và cầu nguyện với tất cả lòng mình, để Đức Chúa Trời khải thị Nó cho anh em.

⁴⁵⁹ Vậy, lời hứa của Đức Chúa Trời bắt đầu khôi phục, vì Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ khôi phục Nó. Cũng giống như Ngài đã làm sống lại Cây Nàng Dâu đó...Cây Chàng Rể, Ngài sẽ làm Cây Nàng Dâu sống lại, vì sẽ có một Cây ngay bên kia, chắc chắn. Bây giờ điều gì? Được rồi. Vậy lời hứa của Đức Chúa Trời bắt đầu, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán, tất cả những gì cào cào, sâu bướm đã ăn.”

Giống như thuở ban đầu, khi Ngài xây Hội thánh đầu tiên đó.

⁴⁶⁰ Tôi sắp đi vào một số sự Dạy dỗ bây giờ. Nếu anh em không muốn tin Nó, được rồi. Nhưng anh em cứ...Tốt hơn anh em tra xem Nó, trước đã. Hiểu không? Để ý.

Ngài trông Cây đó, trong nơi đầu tiên như thế nào? Ồ, chao ôi!

⁴⁶¹ Điều này khiến cho tôi thật thú vị. Tôi biết lúc mình đang đứng tại đây giống như thế này, không có vẻ giống một mục sư lắm, nhưng tôi—tôi—tôi—tôi thích những gì tôi đang nói về. Đây, hiểu tôi muốn nói gì không?

⁴⁶² Và bây giờ để ý. Giống như lần đầu, khi Ngài khởi đầu Hội thánh đầu tiên đó sâu bướm Rô-ma đã ăn hết, và sâu keo, và vân vân, Ngài đã khởi đầu với sự xưng công bình bởi đức tin. Giảng Báp-tít.

⁴⁶³ Trong Tin lành Giảng, chương 13, hay, chương thứ 17, câu 17, Chúa Jêsus phán, “Lạy Cha, xin lấy Lẽ thật, khiến họ nên thánh: Lời Cha là Lẽ thật.” Công việc thứ hai là sự nên thánh, đối với Hội thánh. Sau sự xưng công bình là sự nên thánh.

⁴⁶⁴ Và sau khi họ đã được thánh hóa, Ngài bảo họ chờ đợi trong thành Giê-ru-sa-lem, Lu-ca 24:49, cho đến lúc họ được đầy quyền năng từ trên Cao. Và ở đó Ngài đã ban sự sinh ra cho Cây, Đức Thánh Linh, Ngũ Tuần; sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

⁴⁶⁵ Và rồi Đấng Christ đến ngự trong Nó, sanh ra những trái. Amen. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Giăng đã rao giảng sự xưng công bình.

⁴⁶⁶ Bây giờ hãy xem. Trong sự...Điều đó lập nên sự sinh ra xác thịt. Khi một người phụ nữ sinh ra một em bé (Hãy lắng nghe điều này.), điều gì xảy ra trước tiên với người đàn bà, điều gì vỡ ra? Là, đầu tiên, là nước. “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ,” sự xưng công bình. Điều gì là điều thứ hai xảy đến với người đàn bà? Huyết. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Huyết; sự nên thánh. Sau đó cái gì kế tiếp? Sự sống. Nước, huyết, linh.

⁴⁶⁷ Tin lành Giăng, hay đúng hơn là Giăng Nhất 5:7, 7:5, thì đúng hơn, tôi tin là vậy. Nói:

*...có ba điều làm chứng trên trời, Cha, Lời (mà là Con),
và Đức Thánh Linh:...ba này là một.*

*Và có ba điều làm chứng trên đất, nước, huyết, và
Thánh Linh; và chúng không phải là một, nhưng hiệp
trong một.*

⁴⁶⁸ Anh em không thể có Cha mà không có Con; anh em không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh. Nhưng anh em có thể được xưng công bình mà không được nên thánh; anh em có thể được nên thánh mà không có Đức Thánh Linh.

⁴⁶⁹ Còn điều đó thế nào, anh em Na-xa-ren? Họ đã được thánh hóa bởi Đức Chúa Jêsus Christ, một năm rưỡi trước khi Đức Thánh Linh đến. Đúng thế không? Họ được Đức Chúa Jêsus Christ thánh hóa.

⁴⁷⁰ Bây giờ, khi Ngài sanh ra Cây Nàng Dâu đầu tiên mà cào cào và những sâu keo đã ăn dần, Ngài đang hồi phục Cây thứ hai, nuôi dưỡng Nó lớn lên từ những chiếc rễ đã được định trước không thể chết. Chúng đang đứng bên dòng nước. Nó đang sống

trong dòng nước này. Nó không thể tự bày tỏ chính Nó, nhưng dấu sao, Nó ở đó.

⁴⁷¹ Bây giờ nó đang bắt đầu, để ý, cũng loại côn trùng đó; khi Ngài khôi phục trở lại vật như vậy bởi cùng một cách.

⁴⁷² Đầu tiên, khi Cây đó bắt đầu ra khỏi Công giáo, là Martin Luther, người đã rao giảng sự xưng công bình. Thiên sứ thứ hai là John Wesley, người rao giảng sự nên thánh. Luther giảng sự xưng công bình, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Wesley giảng sự nên thánh, công việc chỉ định thứ hai của ân điển. Và rồi đến Đức Thánh Linh. Cũng giống như Ngài đã xây nên Cây, lần đầu, tại đây Ngài đang khôi phục lại, theo cùng một cách, lần thứ hai. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu điều đó không?

⁴⁷³ Để ý. Cùng côn trùng đó, kẻ bắt lương đó, cùng côn trùng đó mà đã bắt đầu và giết hại Cây thuở ban đầu, đã bắt đầu ngay trở lại tại các nhánh của Lutheran đó, nhưng (điều gì?) nó không thể giết được Nó. Nó không thể giết được Nó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ khôi phục.” Côn trùng ấy đã bắt đầu trên Luther, để giết tất cả những nhánh Lutheran. Nó đến ngay với Wesley, và giết tất cả những nhánh Wesley. Nhưng phần chính yếu của Cây tiếp tục sinh sôi.

⁴⁷⁴ Bây giờ để ý. Vào thời xưa, khi Cây bị giết, Nó đã bị giết, đi thẳng ngay vào những rễ khi nó đã giết Cây ngay tại đó. Nhưng lần này, bởi vì Lời đã được định trước, không có bất kỳ điều gì sẽ ngăn chặn được Nó. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ khôi phục. Cho dù họ có tổ chức nhiều như thế nào, họ có làm điều này, điều nọ, hay điều kia, Ta sẽ khôi phục Nó.” Thế là xong. Tất cả những tiếng cười nhạo, làm trò, giễu cợt, gọi là “những kẻ cuồng tín thánh, vô nghĩa,” mọi thứ các bạn muốn. Đức Chúa Trời vẫn phán, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán vậy.” Thật chắc chắn như Ngài đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ trong hầm mộ, sau ba ngày, dưới ba chức, hay hay ba phần, Ngài sẽ làm sống lại Hội thánh với sự đầy trọn và quyền năng của Nó lần nữa. “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán vậy.”

⁴⁷⁵ Điều gì đã xảy ra? Sâu bướm già đó đã bắt đầu ăn và có cùng loại ảnh hưởng như nó đã làm, nhưng (hắn đã làm gì?) hắn chỉ kiếm những nhánh Lutheran. Hắn không bao giờ có Thánh Linh

đăng sau đó, mà Luther đã có, vì Nó vẫn tiếp tục sống. Rồi, tiếp đến Wesley. Và sau khi Wesley chết, nhà tiên tri lớn đó, sau khi Wesley đã chết, (họ đã làm gì?), họ đã tổ chức, và hết thảy các nhánh đã chết, nhưng (Ngài đã làm gì?) Hội thánh tiếp tục sống, tiếp đến Ngũ Tuần. Khi họ tổ chức (điều gì đã xảy ra?), những nhánh chết, nhưng (điều gì?) Hội thánh vẫn tiếp tục hoạt động.

⁴⁷⁶ Điều gì? Ngũ Tuần cũng đã làm giống như vậy, cùng chiến thuật cũ, mà tín điều giáo phái đã lấy đi Nó trong chỗ ban đầu, để hủy diệt Cây trong—Cây Nàng Dâu, trong nơi đầu tiên, là cùng chiến thuật cũ mà ma quỷ đã dùng trên Cây thứ hai này, nhưng (điều gì?) Đức Chúa Trời đã định trước Nó. Nó phải tiếp tục, bất kể điều gì. Nếu nó hết thảy...Nếu nó đã không thể, thì khi Luther tổ chức, sẽ giải quyết nó ngay tại đó; hết thảy trở lại hoạt động giống như tổ chức khác; nó là giáo hội Công giáo thứ hai, giáo hội Công giáo Rô-ma. Hiểu không?

⁴⁷⁷ Nhưng, Đức Chúa Trời đã quyết định. Ngài đã làm Lời Ngài được giảng ra. Luật pháp của Ngài sẽ thấy rằng Nó ứng nghiệm. Cho dù Nó có phải dầm sương giá thế nào đi nữa, Nó sẽ sống, dù thế nào đi nữa. Chúng ta có thể có những cơn cảm lạnh và sự khác biệt giáo phái, cùng mọi thứ, nhưng Cây đó sẽ sống thật chắc chắn như có một Đức Chúa Trời hằng sống làm cho Nó sống. Vâng, thưa quý vị. Ngài phán, “Ta sẽ khôi phục.”

⁴⁷⁸ Tôi biết chúng ta có mùa xuân muộn màng nào đó, mùa Phục sinh đang đến trễ. “Chúa đang trì hoãn sự Đến của Ngài,” họ nói, và mọi thứ giống như thế. Và những cơn gió lạnh đã giết đi nhiều nhánh hệ phái trong họ, nhưng nó không thể giết Sự Sống đó mà đã được định trước.

⁴⁷⁹ “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đâu.” “Tất cả những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình; và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển rồi.” Halêlugia! Lời đã được viết trong Sách, Sách Sự Sống của Chiên Con, và không thể chết.

⁴⁸⁰ Tất cả—tất cả những con bọ mà địa ngục có thể thả ra trên Nàng sẽ không bao giờ ngăn chặn Nàng lại được. Không chủ nghĩa cộng sản, đạo Công giáo, không bất cứ điều gì khác sẽ ngăn

chặn được Nó. “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán.” Tất cả những cây nhân tạo của Rô-ma sẽ không bao giờ treo Nó ở đó. Tất cả những hầm mộ sẽ không bao giờ giữ Nó tại đó. Tất cả những tảng đá hệ phái lớn đang đặt tại cửa sẽ không bao giờ giữ Nó trong đó. “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán. Sẽ có một lễ Phục sinh. Ta sẽ mang ra cùng Hội thánh đó trong cùng quyền phép của Nó. Ta sẽ mang Nàng Dâu đó ra giống như Nàng đã có ở đó, với cùng những dấu hiệu, cùng những bông trái, những điều giống như vậy mà họ đã làm. Ta sẽ mang Nàng trở lại. Ta sẽ khôi phục, Chúa phán,” (điều gì?) “khôi phục tất cả những gì mà các giáo phái đã ăn đi, khôi phục tất cả những gì tổ chức đã ăn đi. Ta sẽ khôi phục, tất cả điều đó, Chúa phán.”

481 Bây giờ, anh em nói, “Thế còn những người đã đi, vào trong hệ phái thì sao?”

482 Đức Chúa Trời là Nhà Trồng Trọt giỏi. Ngài tĩa Cây, chỉ thế thôi, cắt hết những nhánh chết. Ngài sẽ làm gì? Đốt chúng, ngay ở đó. Chính xác. Đức Chúa Trời là Người Trồng của—của Cây này. Ngài chăm sóc Nó. Ngài trông nom Di sản của Ngài. Ngài...Di sản của Ngài là gì? Lời của Chính Ngài. Ngài chăm nom Lời Ngài, để khẳng định Nó; bảo vệ Lời; nhìn thấy nơi Ngài có thể đến. Ngài sẽ khôi phục. Vì vậy khi những giáo hội này bắt đầu tổ chức, và các thứ như thế, Ngài cứ tĩa chúng đi, và Hội thánh tiếp tục.

483 Khi—khi người Lutheran bảo, “Chúng tôi sẽ trở thành một tổ chức. Chúng tôi sẽ lớn như Công giáo.” Được rồi. Ngài cứ tĩa nhánh. Và Wesley nhận lấy Nó ngay, dấy lên một vị tiên tri khác. Rồi, ngay khi Wesley đã làm điều đó...Ồ, Wesley đã chết, vị tiên tri vĩ đại ấy. Họ đã làm gì? Tổ chức nó. Rồi đến Ngũ Tuần. Ngay khi nó chết, Ngài tĩa nó đi. Nó đang sống lại ngay trên đó. Hiểu không? Ngài sẽ khôi phục.

484 Những bông trái mọc lên ở đâu? Nó không bắt đầu ở dưới đáy đây. Nó bắt đầu trên ngọn. Mặt trời rơi vào Cây đầu tiên ở đâu? Ah, vinh hiển thay! Trong Ánh Sáng chiều tối, trên ngọn Cây. A-men. Không phải dưới những nhánh chót cùng, nhưng trên ngọn Cây nơi mà hoa trái chín.

A-men.

Anh em có yêu Ngài không? A-men!

Anh em sẽ hầu việc Ngài không? A-men!

Anh em có tin Ngài không? A-men!

Tôi chắc chắn tin Ngài, với tất cả lòng mình.

⁴⁸⁵ Vậy thì, đó là gì? Ngài sẽ tỉa những nhánh nho chết già cỗi khi Nó mọc lên, tất cả những giàn nho tổ chức đó, cho đến lúc Nó lớn lên ngay ngọn Cây. Đó là nơi Ngài sẽ có được trái của Ngài. Bây giờ để ý. Đức Chúa Trời tỉa Nó. Được rồi. Chúng bị chết, và sẽ không đi vào trong sự—sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, sẽ không đến trong sự phục sinh đầu tiên. Nhưng ở cùng với...Gốc Nho của tổ chức ban đầu...Gốc Nho của Đức Chúa Trời. Họ sẽ đi vào nhóm tổ chức, nhưng họ sẽ không đến với trái của Gốc Nho.

⁴⁸⁶ Bây giờ hãy xem. Đức Chúa Trời không bao giờ đặt ra một tổ chức. Giáo hội đặt những phần tháp vào, một tổ chức, và Đức Chúa Trời cắt nó đi, cắt khỏi vành đai sự sống của nó. Nó sanh ra trái thuộc về tổ chức.

⁴⁸⁷ Nhưng nếu Cây Nho đó nảy ra một nhánh mà ra từ Gốc Nho, Nó sẽ sanh ra cùng trái như Cây đó đã sanh. Vì thế, anh em thấy, điều trước tiên là vậy. Và Rô-ma đã gởi những con bọ cánh cứng của họ qua đó và ăn Nó đi, nhưng Đức Chúa Trời sẽ trồng Một Cây thật cao để nó không thể chạm Nó được. Nó sẽ phát triển trên ngọn. A-men. Tôi...Chúng ta hãy đi tiếp. Cây đi từ nơi này sang nơi khác, từ một tổ chức này đến một tổ chức khác. Từ Luther, Nó đi đến Wesley; từ Wesley, đến Ngũ Tuần; từ Ngũ Tuần, Nó đi đến Lôi.

⁴⁸⁸ Đó là Lễ Phục Sinh lần nữa cho những tín đồ thật về Lôi không bao giờ sai trật của Ngài. Đó là Lễ Phục Sinh. Đó là sự sống lại. Đức Chúa Trời kiếm được dân sự ở mọi nơi. Đó là Lễ Phục Sinh dành cho họ. Tại sao? Họ đã sống lại, a-men, sống lại từ những tín điều và giáo phái đó. Vươn lên xuyên thẳng qua chúng. Đó là Lễ Phục Sinh một lần nữa. Hạt Giống Hoàng Gia đã được giấu kín trong các rễ, Lôi, đã được giấu phía sau ở tại đây trong Lôi này, trong nhiều năm, và nhiều năm, và nhiều năm rồi, và ngay bây giờ bắt đầu được bày tỏ. Đó là thì giờ Lễ Phục Sinh. Đã được định trước từ khi sáng thế, Hội thánh này bắt đầu đứng vững. Để ý cách mà Đức Chúa Trời đã định trước, thuở ban đầu như thế nào. Tôi đã có...

Ồ, tôi sẽ nói điều đó, dù sao đi nữa. Được rồi.

489 Để ý tại đây, rằng, để khôi phục Cây hoàn hảo đầu tiên trong ba ngày sau sự chết của Nó. Sau cái chết của Cây đầu tiên, Ngài đã khôi phục nó trong ba ngày. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khôi phục nó lại! Bây giờ Cây Nàng Dâu cũng sẽ được khôi phục trong ba thời đại, ba giai đoạn, đúng hơn là vậy. Ba giai đoạn, Nó sẽ được khôi phục. Bây giờ hãy xem. Cái gì? Sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; một, hai, ba.

490 Bây giờ để ý. Sau ba ngày, Cây đầu tiên được khôi phục như lúc ban đầu, có cùng những dấu kỳ, cùng những phép lạ. Chúa Jêsus quay trở lại, cũng cùng Chúa Jêsus đó, đang thực hiện điều giống như vậy. Vào cuối ngày thứ ba, các dấu hiệu xuất hiện, không phải là cuối của ngày đầu tiên.Ồ, anh em ơi! Tôi hy vọng anh em đang hiểu được điều đó. Vào ngày thứ ba là khi sự bày tỏ thực sự của Đấng Christ được cho biết, vào *cuối* ngày thứ ba. Hiểu không? Để ý. Anh em hiểu được điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

491 Không phải là vào ngày đầu tiên, hình thể chết; ngày thứ hai, có lời đồn đại, đấy, hay là, ngày thứ hai, nó vẫn chết; Luther, Wesley. Bắt đầu của ngày thứ ba, có tiếng đồn xung quanh. Không có gì vào ngày đầu tiên, Luther; không có gì vào ngày thứ hai. Và trong ngày thứ ba, thời đại của Đức Thánh Linh, có một lời đồn, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.”

492 Nhưng vào *cuối* ngày thứ ba, đó là khi Ngài tự bày tỏ chính Ngài, đi đến ngay giữa vòng họ, đến giữa vòng dân sự của Ngài và phán, “Hãy nhìn xem Ta. Ta là Đấng đó.”

493 Những hình thức chết cứ tiếp tục cho đến lúc họ đến với lễ Ngũ tuần, rồi bắt đầu lời đồn đại, rằng, “Ngài đã sống lại.”

494 Bây giờ, ở đây trong ngày sau rốt, Ngài có mặt ngay với chúng ta ở đây, hành động ngay giữa chúng ta. Vào *cuối* ngày thứ ba, Ngài đã xuất hiện và tỏ cho tất cả họ thấy dấu hiệu sống lại của Ngài, rằng Ngài đang sống, hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi, những bông trái đang sống của sự Hiện diện Ngài.

Những bông trái đang sống của sự Hiện diện của Ngài! Anh chị em đang hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được bày tỏ vào chính tận cùng của ngày, khi Ngài xuất hiện với tất cả họ, Hội thánh của Ngài. A-men. Tại sao? Hết thấy họ đã họp lại với nhau, ồ, a-men, vào cuối ngày thứ ba.

⁴⁹⁵ “Những Ánh Sáng chiều tối,” Kinh Thánh nói, “sẽ chiếu sáng trong những ngày sau rốt.” Ánh Sáng chiều tối cũng là Ánh Sáng ở phương Tây, đó cũng là Ánh Sáng ở phương Đông. Và cũng là Ánh Sáng tỏa sáng ở phương Đông, sanh ra Hội thánh đầu tiên mà những người Rô-ma đã đốn hạ bằng—bằng sự thờ phượng ngoại giáo của họ và đại loại như vậy, trong Ánh Sáng chiều tối cũng vẫn là Ánh Sáng đó. Bây giờ để ý, cùng Ánh Sáng đó!

⁴⁹⁶ Và Ánh Sáng chiều tối phát ra ngoài vì cái gì? Ánh Sáng chiều tối để làm gì? Để khôi phục. Chà! Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ánh Sáng chiều tối là vì cùng một mục đích mà Ánh Sáng buổi sáng dành cho, để khôi phục những gì đã bị chặt xuống bởi những Thời kỳ Tối tăm, qua Rô-ma. Đức Chúa Trời sẽ khôi phục, bởi chiếu ra Ánh Sáng chiều tối (điều gì?), khôi phục lại toàn bộ Lời Chúa, sự bày tỏ trọn vẹn của Đấng Christ trong Hội thánh của Ngài. Mọi sự mà Ngài đã làm, thật chính xác cách Ngài đã làm, sẽ có một lần nữa trong Ánh Sáng chiều tối. Hiểu tôi muốn nói gì không? Ồ, há điều đó chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”] Và để biết chúng ta đang sống ngay ở đây để nhìn thấy Nó bây giờ, Ánh Sáng chiều tối, chính xác theo lời tiên tri. Ánh Sáng chiều tối tỏa ra để khôi phục cái gì? Khôi phục những gì mà những con bọ đã ăn.

⁴⁹⁷ Nó bắt đầu tăng trưởng, và rồi nó đã làm gì? Nó lập thành giáo phái, vì vậy Đức Chúa Trời tĩa chúng đi, bó chúng lại, bó chúng ra ngoài, để chúng cứ tiếp tục và tổ chức. Sau đó cây kế tiếp lại sinh ra; Ngài bó chúng lại, để chúng ra ngoài. Cây cứ tiếp tục. Rồi Ngài bó chúng lại, để chúng ra ngoài, phán, “Bây giờ, một trong những ngày này chúng sẽ bị đốt.” Bó chúng lại trong tổ chức của chúng.

⁴⁹⁸ Nhưng rồi điều gì? Ngay trên ngọn Cây là nơi trái chín trước tiên, đúng thế, ngay trên ngọn Cây. Vậy chính trên ngọn Cây, tại đây, thấy Ánh Sáng chiều tối.

499 Bây giờ, Nô-ê có ba căn phòng trong con tàu của ông. Một phòng dành cho những vật bò sát. Hiểu không? Phòng thứ hai cho những chim chóc. Nhưng phòng trên cùng là nơi có ánh sáng. Ánh sáng tỏa ra, đầu tiên, nó không bao giờ đến trên tầng thứ nhất, tầng thứ nhì, nhưng trên tầng cao nhất.

500 Cây không sanh ra trái đầu tiên của nó ở dưới cùng, thứ hai, giống như thế. Hết thảy nó được tủa, trong tổ chức.

501 Nhưng nó ở trên phần trên cùng, nơi mà, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán. Ta sẽ sai Ánh Sáng chiều tối đến. Nó sẽ mang trở lại, mang lại Lời, làm cho Nó bày tỏ. Ta sẽ khôi phục tất cả những gì mà Ta đã hứa. Tất cả những gì Ta đã hứa, cùng Đức Thánh Linh đó sẽ mang lại, sanh ra cùng những dấu hiệu. Ta sẽ có một Lễ Phục Sinh, một sự sống lại cho Nàng Dâu, cũng giống như Ta đã dành cho Chàng Rể.” Hiểu không? Những Ánh Sáng chiều tối đến tỏa sáng, giống như vào buổi sáng, cùng những dấu hiệu, cùng những sự việc. Cùng Ánh Sáng đó sẽ sanh ra bông trái giống như họ đã có ở đó, nếu Nó đang tỏa sáng trên cùng một Cây. A-men. Chứng minh Lời Ngài bây giờ được ứng nghiệm, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán.”

502 Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Bây giờ, đã có...Hãy lắng nghe nào. Đừng bỏ lỡ Điều này bây giờ. Có bốn sứ giả sự chết.

503 Hay là, anh em muốn chúng ta kết thúc hơn? Anh em muốn—muốn chúng ta đi về sớm hơn không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.]

504 Lắng nghe thật kỹ giờ này. Hãy xem. Có bốn. Bốn sứ giả sự chết đã giết chết Cây đó. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là gì? Cào cào, châu chấu, sâu keo, sâu lột vỏ. Đúng thế không? [“A-men.”] Bốn sứ giả của ma quỷ Rô-ma, các giáo điều, đã giết Cây đó. Một kẻ ăn trái của Nó; một kẻ ăn vỏ cây của Nó...hay ăn lá cây của Nó; một kẻ lấy vỏ cây của Nó; một kẻ lấy đi Sự Sống. Đúng thế không? [“A-men.”] Bốn sứ giả của những giáo điều đã giết Cây, tất cả ngoài những rễ.

505 Và nếu bốn sứ giả của sự chết đã giết Cây, thì bốn sứ giả của Sự Sống khôi phục Cây đó. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Vì Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ

khôi phục Nó.” Ngài sẽ khôi phục Nó. Như thế nào? Bởi bốn sứ giả sự chết, đã giết Nó, thì bốn sứ giả Sự Sống sẽ khôi phục Nó. Đầu tiên là gì? Martin Luther, sự xưng công bình. Thứ hai là gì? John Wesley, bởi sự thánh hóa. Thứ ba là gì? Ngũ Tuần, với sự khôi phục các ân tứ, Đức Thánh Linh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thứ tư là gì? Lời. Cái gì? Lời. Có bốn vị tiên tri lớn.

⁵⁰⁶ Một trong họ, Martin Luther, ông bắt đầu chiếu một Ánh Sáng. Đó là Ánh Sáng nhỏ, chỉ là một sức mạnh rất nhỏ, của sự xưng công bình.

Rồi tiếp đến Wesley, mạnh mẽ hơn, sự nên thánh.

⁵⁰⁷ Sau Wesley, đến người mạnh hơn ông, Ngũ Tuần, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, trong một vị tiên tri lớn khác. Hiểu không?

⁵⁰⁸ Nhưng trong những ngày sau rốt, của Ma-la-chi 4, Ê-li đến với chính Lời. “Lời của Chúa đã đến với đấng tiên tri.” Trong Ánh Sáng chiều tối, là sự sanh ra, để phục hồi và mang trở lại. Cái gì? “Đem lòng của con cái trở lại với Đức tin của Đức Chúa Trời.” Ánh Sáng thứ Tư!

⁵⁰⁹ Bốn hung thủ đã lấy đi Nó. Bốn sứ giả hủy diệt Nó. Bốn sứ giả của sự chết lấy Nó đi, trong những giáo điều.

Bốn sứ giả của sự công bình phục hồi Nàng trở lại.

⁵¹⁰ “Hỡi con người, hãy nói tiên tri. Những hài cốt này có thể sống chăng?” Ước gì chúng ta có thì giờ. Tôi đã viết xuống ở đây, nhưng tôi phải bỏ qua điều đó. “Hãy nói tiên tri. Những hài cốt này có thể sống chăng?” Bốn giai đoạn sanh ra Hội thánh đó là gì? Bốn giai đoạn hài cốt khô sống lại của Ê-xê-chi-ên là gì? Nhưng Sự Sống chỉ đến, không phải khi gân thịt mọc trên những xương ấy có da bọc lại, nhưng khi ngọn gió thổi trên chúng. Đó là khi mang trở lại Sứ điệp Sự Sống thứ tư đó.

⁵¹¹ “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán.” Halêlugia! Vinh quang thay! Ngợi khen Đức Chúa Trời. Ánh Sáng thứ tư đến, mà sẽ sanh ra những dấu hiệu giống như vậy. Hãy xem. Sự xưng công bình đã mang lại lớp thịt.

Sự nên thánh đã mang lại lớp vỏ cây, giáo lý của sự thánh khiết.

512 Cái gì mang lá trở lại? Ngũ Tuần. Nó là gì? Những người Ngũ Tuần, những chiếc lá, vỗ tay họ, vui vẻ, mừng rỡ, Ngũ Tuần.

513 Cái gì? Thứ tư là Lời, chính Nó. Lời đã trở nên xác thịt, những trái của bằng chứng dấu hiệu sống lại mà Đấng Christ cuối cùng đã có, sau khi sự xưng công bình đã được trồng, sự nên thánh đã được trồng, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Các tổ chức đã chết đi. Và Đấng Christ một lần nữa chính mình Ngài làm trung tâm giống như nắp kim tự tháp. Đường lối đầu tiên, sự xưng công bình; sự nên thánh; phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; rồi sự đến của cái Nấp.

514 Đó là gì? Nhóm của Đức Thánh Linh đó được gom lại để họ có thể thích hợp với cùng loại chức vụ Ngài đã có khi Ngài ra đi, để, khi Ngài trở lại, nó sẽ nắm bắt toàn bộ sự việc trong sự Cất lên, nơi họ được xưng công bình, được nên thánh, và được báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Kim tự tháp đó sẽ đứng lên một lần nữa. Nhà của Đức Chúa Trời sẽ sống lại. Cây Sự Sống đang tăng trưởng trở lại.

Các quốc gia đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,

Những dấu hiệu mà những nhà tiên tri đã báo trước;

Những ngày của dân Ngoại được đếm, với những nỗi kinh hoàng nặng trĩu;

“Ồ hỡi dân tan lạc, hãy trở về, với đất nước của chính mình.”

Ngày cứu chuộc đã gần,

Lòng người tan chảy vì sợ hãi;

Hãy đầy đầy Thánh Linh, khêu đèn lên và làm cho sạch,

Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc đã gần kề.

Các tiên tri giả đang nói dối, họ đang chối bỏ

Lẽ thật của Đức Chúa Trời,

Rằng Chúa Cứu Thế Jêsus đó là Đức Chúa Trời của chúng ta. (A-men.)

Nhưng chúng ta sẽ bước đi nơi các sứ đồ đã giẫm lên.

Vì ngày cứu chuộc đã gần kề,
 Lòng người đầy kinh sợ (bom nguyên tử và mọi
 thứ khác);
 Nhưng hãy đầy dẫy Thánh Linh, khêu đèn lên
 và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc đã gần kề.

515 A-men. Phục hồi tất cả những dấu hiệu! Dấu hiệu của Lót vào thời kỳ cuối cùng. Chúng ta đã đi qua điều đó. Làm thế nào mà Lót...Thiên Thần này, của Đức Giê-hô-va đã trở nên xác thịt giữa vòng dân sự, ngồi quay lưng Người lại với căn trại và bảo, "Sa-ra vợ ngươi ở đâu?"

"Ở trong trại phía sau Ngài."

516 Ngài phán, "Ta sẽ thăm viếng ngươi." Và Sa-ra cười. Ngài phán, "Tại sao Sa-ra cười?" Nàng ở trong trại. A-men.

517 Chúa Jêsus phán nó sẽ là điều giống như vậy vào sự Đến. Ồ, lúc ấy Ánh Sáng chiều tối, của Ma-la-chi 4, đến chiếu sáng xuyên qua bóng tối, a-men, mang Ánh Sáng chiều tối trên Lời được định trước. Halêlugia! Sứ điệp thứ tư đó là gì? Sứ giả thứ tư đó là gì? Để chiếu ra Ánh Sáng trên Lời. Lời được truyền định. Nó phải phát ra. Người nào đó phải thực hiện nó, vì Đức Chúa Trời phán, "Ta sẽ khôi phục, Chúa phán. Ta sẽ khôi phục." Đúng. Những Ánh Sáng chiều tối đến chiếu sáng qua, trên Lời được định trước đó. Vâng, thưa quý vị.

Ồ, đó sẽ là Ánh Sáng vào chiều tối,
 Con đường đến sự Vinh hiển anh em chắc sẽ
 tìm thấy;
 Trong dòng nước, là Ánh Sáng hôm nay,
 Được chôn trong Danh quý báu Jêsus.
 Trẻ già, hãy ăn năn tất cả tội lỗi mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ đi vào;
 Vì những Ánh Sáng chiều tối đã đến,
 Đức Chúa Trời và Đấng Christ là Một.

518 Là Thế đấy, là Một, cùng với nhau; Một, trong chúng ta. Cùng những dấu hiệu loài người không thể làm được, đang bày tỏ chính mình, phát ra, Lời, để sanh ra Lời đã được định trước của

Đức Chúa Trời, từ trong những rễ của Cây ở nơi xa kia, điều mà tất cả những hệ phái đã từ chối, và từ chối, và từ chối. Nhưng sẽ có Ánh Sáng phát ra. Sẽ có một Ánh Sáng đến, sẽ dấy lên.

519 Những nơi nào, trên khắp Giê-ru-sa-lem chẳng? Không, thưa quý vị. Những Ánh Sáng chiều tối sẽ không dấy lên ở Giê-ru-sa-lem. Những Ánh Sáng chiều tối đi (đâu?) đến phương Tây. Họ đã có thời đại của họ và đã từ chối Nó.

520 Nhưng Ánh Sáng chiều tối sẽ dấy lên ở phương Tây (để làm gì?), để tỏa sáng trên Lời (điều gì?), để làm chín trái, sanh ra Cây Nàng Dâu với những dấu kỳ, phép lạ giống như vậy, và những bông trái mà họ đã có lúc ban đầu. “Sẽ có Ánh Sáng vào lúc chiều tối.” Đúng. Ồ! Lúc ấy Lời sẽ sanh bông trái của Nó trong mùa của Nó. “Nó sẽ chẳng tàn héo, nhưng Nó sẽ sanh bông trái của Nó,” Đa-vít đã nói, “theo thì tiết của Nó,” a-men, giống như bông trái Nó đã có lúc ban đầu.

521 Vậy thì với Lời Ngài trong giai đoạn đã được định trước của Ngài như Ngài có Nó bây giờ, và chúng ta thấy những Lời này tất cả đang được bày tỏ. Nó là gì? Nó là sự chứng thực hoàn hảo rằng sự Đến của Chúa đã gần, và thì giờ khi Ngài đã phán, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán, tất cả những gì sâu keo để lại, tất cả những gì những người Giám Lý đã để lại, tất cả những gì sâu bướm đã ăn, tất cả điều này đã được làm tại đó, cho đến khi họ lột Nó trở trụ. Nhưng Ta sẽ khôi phục, vào lúc chiều tối.” Ồ, chào ôi! Chà!

Tôi tin tôi hầu như có thể giảng bây giờ, thành thật mà nói.

Ô, tôi yêu Jêsus biết bao,
 Ô, tôi yêu Jêsus biết bao,
 Ô, tôi yêu Jêsus biết bao,
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

522 A-men. Anh chị em há không yêu Ngài sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi thật yêu mến Ngài với tất cả tấm lòng. Chúng ta sẽ có hàng người cầu nguyện chứ? [“A-men.”]

523 Lạy Cha, là Đức Chúa Trời, con—con trao Sứ điệp này vào trong tay Cha. Dầu Nó đã bị vấp vấp, con cầu xin Đức Thánh Linh cách nào đó sẽ đi cùng với Nó trong những cuộn băng này, và băng qua các quốc gia. Và nếu con được cất khỏi đất, cầu xin cho Sứ điệp này sống, Chúa ôi. Nó là Lời Ngài. Xin cho Ánh Sáng chiều tối tỏa sáng, Chúa ôi, mang ra Nàng Dầu vinh hiển này của Đấng Christ. Lạy Chúa, xin ban phước cho Nó. Nguyện Nó không trở lại với Ngài cách vô ích. Xin cho Nó hoàn tất mục đích mà Nó được định cho. Xin nhậm lời, Cha ôi. Tất cả những lời ngợi khen sẽ thuộc về Ngài.

524 Giờ này, Cha ôi, chúng con biết, cho dù chúng con nói điều gì đi nữa, Nó vẫn là Lời và chúng con tin Nó. Nhưng chúng con ao ước Ngài, Chúa ôi, vào buổi sáng Phục sinh này, Ngài sẽ chứng minh cho hội chúng này, có lẽ vài anh em ở đây vì lần đầu tiên của họ, rằng Ngài vẫn là Chúa Jêsus, rằng Ngài không phải ở trong một hình thể chết, rằng Ngài đang sống, Đức Chúa Trời đã sống lại, rằng Ngài sống giữa vòng chúng con hôm nay. Lạy Cha, xin nhậm lời, và chúng con xin ngợi khen Ngài, qua Danh Chúa Jêsus. A-men.

525 Bao nhiêu người ở đây bị đau ốm? Xin giơ tay lên cho chúng tôi thấy. Cứ giơ tay anh chị em lên. Ồ, đã...

526 Có phải Billy Paul...Cậu ấy đã...Tôi tin cậu ấy đã phát ra những thẻ cầu nguyện. Phải không? [Một số anh em trả lời, “Vâng.”—Bt.] Chữ gì? [“E, một đến một trăm.”] E, một đến một trăm. Chúng ta không thể nhận hết chúng, nhưng chúng ta hãy lấy một ít trong đó. Cứ đứng dọc theo đây, nếu anh em muốn.

527 Ai có số một? Chúng ta hãy xem số một. E, số một, hãy đưa tay anh em lên. Thẻ cầu nguyện; hãy nhìn tấm thẻ của mình. Nếu anh em có thể đứng lên, được rồi. Số một.

528 Ồ, anh em có chắc chắn nhận số đúng không? Được rồi. Được rồi. Chúng ta hãy bắt đầu, bắt đầu ở nơi nào đó. [Anh Neville nói, “Nó ở đằng kia.”—Bt.] Ồ, vậy thì, được. Nếu anh em có nó, thế thì, chúng ta sẽ bắt đầu ngay ở đó. Được rồi.

529 Số một, hãy đi vòng ngay qua đây, nếu anh em có thể đi. Nếu không, ồ, chúng ta sẽ mang nó lại. Hiểu không? Được rồi. Số một.

530 Số hai. Đưa tay lên, thật nhanh nào. Số hai, hãy đến ngay đây.

Số ba. Ngay đây, thưa ông.

Số bốn, số bốn.

531 Số năm. Bây giờ, mọi người cứ ngồi trong vài phút. Số năm.

532 Số sáu. Đưa tay lên thật nhanh. Số sáu. Sáu, sáu, xin vui lòng, cho tôi thấy nó. Người nào đó đang chỉ bàn tay của họ. Tôi không...Ồ, từ...Anh ấy ở phía sau căn phòng ở đó. Được rồi. Số sáu. Được rồi. Chờ một chút nào.

Số bảy, bảy. Được rồi, thiếu phụ phía sau đó. Số tám.

533 Bây giờ, nếu mọi người cứ giữ chỗ của mình...Xin vui lòng, bây giờ chỉ một phút. Thật im lặng nào. Bây giờ, đây sẽ là bằng chứng. Đây là bằng chứng.

534 Sáu, bảy. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy. Anh chị em tiếp tục lên đó. Được rồi. Bảy. Được rồi, thưa ông, tốt lắm.

535 Tám. [Anh Neville nói, “Chị ấy số tám.”—Bt.] Số tám, tám. Được rồi, anh à. Tám, chín, mười. Mười, mười một, mười hai.

536 Ồ, hình như anh em bỏ không đến. Ồ, chúng ta sẽ bắt đầu ở đó. Được lắm. Có lẽ trong một vài phút...Được rồi.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

537 Lạy Cha, là Đức Chúa Trời, chỉ một Lời từ Ngài sẽ có ý nghĩa thật nhiều. Xin để—để—để cho dân sự thấy, Chúa ôi. Con—con đã cố gắng thành thật, cố gắng bảo cho họ Lời Ngài. Lạy Chúa, xin tha thứ những lỗi lầm của đầy tớ Ngài. Con—con chỉ, con—con thật sự muốn làm thật nhiều cho họ, Chúa ôi. Con—con cầu xin Ngài sẽ không nhìn xem những lỗi lầm của tôi tớ Ngài, nhưng Ngài sẽ nhìn vào Lời Ngài, mà con đang cố gắng giảng. Lạy Chúa, con cảm ơn Ngài vì Điều đó. Con vui mừng, với cả tấm lòng. Chúa ôi, Nó còn hơn là sự sống, đối với con. Con giao phó đời sống con, bất cứ lúc nào, cho Nó. Con—con biết Nó là thật. Đó là Lời Ngài.

538 Và xin tha thứ những cách ngu dại của con, Chúa ôi. Nhiều lần con—con trên chộc và đùa cợt, điều mà con không nên làm. Chúa ôi, con hổ thẹn về điều đó. Con từ loại gia đình đó mà ra. Xin Ngài vui lòng bỏ qua, Cha ôi, nếu Ngài muốn. Xin bao phủ nó với Huyết Ngài. Đó là điều con cầu xin Ngài. Con thật sự, xưng

nhận điều đó. Ngài không thể bỏ qua nó, nhưng Ngài có thể tha thứ cho con khi con xưng nhận.

⁵³⁹ Giờ này, con đã xưng ra những tội lỗi của con. Con xưng ra những tội lỗi của dân sự này. Lạy Đức Chúa Trời, con cầu xin, rằng Ngài sẽ tha thứ cho họ, mỗi người.

⁵⁴⁰ Và dân sự, xin cho họ nhận ra rằng chúng con không phải chỉ đang cố gắng khoác lên kiếu hành động nào đó. Chính là Đức Thánh Linh trong những ngày sau rốt, làm chứng về Lời Ngài, như con vừa mới nói Nó. Nhưng, Cha ôi, cho dầu thế nào đi nữa, con chỉ là một con người. Và nếu con nói Điều đó, họ bảo, “Đó là sự diễn giải của ông ấy. Đó là những gì ông ấy nghĩ về Nó.” Nhưng, lạy Cha, nếu Ngài chỉ phán và chứng minh rằng Nó đúng, thế thì họ sẽ phải, họ sẽ phải vượt qua Ngài, để đến gần Nó, lúc ấy, Chúa ôi. Thế thì Nó sẽ không phải là sự thông giải của con; nó sẽ là của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và nếu con là đầy tớ của Ngài, và—và—và tội lỗi con được tha thứ, và Ngài đã kêu gọi con cho công việc này, thì xin hãy phán điều đó, Chúa ôi. Con cầu xin Ngài sẽ nhậm lời. Xin chữa lành những người đau ốm và khốn khổ ở mọi nơi, trong Danh Chúa Jêsus, con cầu xin.

⁵⁴¹ Và nếu Ngài sẽ chỉ làm cho chính Ngài được tỏ ra cho chúng con giờ này, giống như Ngài đã làm ở bên giếng, với người đàn bà đó, lúc Ngài trò chuyện với nàng. Ngài đã bảo nàng có điều gì đó sai trật. Nàng đã có năm đời chồng. Vậy thì, Ngài hứa làm điều đó trong thì giờ ban chiều. Ngài đã hứa làm điều đó trong những ngày sau rốt. Ngài phán, “Và hiện giờ thế nào, khi Con người Đến cũng thế ấy. Như đã xảy ra trong thời Lót thế nào, cũng sẽ xảy ra thế ấy,” Đức Chúa Trời đang sống trong xác thịt con người, đang vận hành ở giữa vòng chúng con, trong hình dạng của Hội thánh Ngài, trong Đức Thánh Linh, đang thực hiện những dấu hiệu giống như vậy. Lạy Chúa, xin ban điều đó, ngày hôm nay. Được không, Cha ôi? Thế thì, con cầu xin để Ngài sẽ cho dân sự nhìn thấy điều đó, và mọi người được chữa lành và được cứu, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

⁵⁴² Bây giờ, tôi muốn kêu gọi sự chú ý của anh chị em, nếu anh chị em thật kính kiềng trong một vài phút. Bây giờ, mọi người, thật im lặng như có thể được giờ này.

543 Anh em chắc chắn rằng mình đang nhận ra vị trí mà tôi đang ở trong tại đây bây giờ không? Tôi đã giảng Lời tại đây, Lời Đức Chúa Trời. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi đã nói Nó đúng tất cả. [“A-men.”] Chúa Jêsus đã phán, rằng, “Người nào tin Ta, những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.”

544 Bây giờ, tôi muốn hỏi anh chị em một câu. Hãy cẩn thận dẫn anh—dẫn anh chị em nói “a-men” hay không, bây giờ. Chúa Jêsus, chính Ngài, không hề tuyên bố đã chữa lành một ai. Đúng thế. Ngài phán, “Không phải Ta làm các công việc. Chính Cha Ta ngự trong Ta.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và Chúa Jêsus đã phán, trong Tin lành Giăng 5:19, “Quả thật, quả thật, một cách tuyệt đối, Ta nói cùng các ngươi, Con chính Ngài...” Như một Người, Ngài chỉ là Đền Tạm nơi Đức Chúa Trời sống. Hiểu không? Ngài phán, “Con không thể tự Mình làm điều chi; nhưng những gì mà Ngài nhìn thấy Cha đang làm, Con cũng làm giống như vậy.” Nói cách khác, “Cha tỏ cho Ta thấy một khả tượng, điều để làm, Ta chỉ làm như Ngài bảo Ta.”

545 Bây giờ, một ngày kia chúng ta tìm thấy rằng, nói, có một người đàn bà không thể vào trong hàng cầu nguyện được. Bà bị bệnh huyết lậu, và bà đã bị bệnh đó nhiều năm rồi. Vì vậy bà chỉ rờ đến áo Ngài, tự nhủ trong lòng...Bà không quan trọng gì; bà chỉ là một người già nua, tầm thường, nghèo khổ, chẳng có tiền bạc gì. Và bà đã không thể đi lên đó với những thầy tế lễ và tất cả họ đang đứng đó, những người có quyền thế để đứng và mọi thứ. Vì vậy bà không thể đứng tại đó, cho nên chỉ len lỏi cho đến lúc bà đến đó và rờ đến vạt áo Ngài. Bà nói, “Tôi tin Ngài hoàn toàn đúng. Ngài là, Ngài đang mang đến cho chúng ta Lẽ thật, Sự Sống. Tôi tin Ngài là Lời Đức Chúa Trời. Và nếu tôi có thể chỉ chạm đến Ngài, tôi sẽ—tôi sẽ được lành.”

546 Anh chị em có tin không? Anh chị em có thể tin cùng sự việc mà người đàn bà ấy tin, rằng Ngài là Lời Đức Chúa Trời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, Kinh Thánh nói, hôm nay, rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta ngay bây giờ.” Anh chị em có tin điều đó không? [“A-men.”] “Sau sự sống lại của Ngài và sự thăng thiên của Ngài, Ngài đã lên nơi Cao và ban những ân tứ cho loài

người. Và bây giờ Ngài đang ngồi bên tay hữu của Đức Chúa Trời, Đấng Uy Nghi trên Cao, và cầu thay cho tội lỗi chúng ta xưng nhận.” Đúng thế không? [“A-men.”] “Và Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể...” Điều gì? [“Được chạm đến.”] “Được chạm đến bởi...” Cái gì? “Cảm thương những sự yếu đuối của chúng ta.” Bây giờ, nếu Ngài là...Anh chị em có tin Ngài giống như vậy không? [“A-men.”]

547 Bây giờ, hãy xem. Nếu anh em đến đây, và cứ rờ đến tôi, suốt cả ngày, nó chẳng tạo nên chút gì khác. Nếu anh em chạm đến bất kỳ anh, chị em nào khác, nó chẳng tạo nên sự khác gì nhiều lắm; chỉ là thứ tự về việc đặt tay, là tất cả. Nhưng nếu anh chị em thật sự rờ chạm đến Ngài, đó là tất cả những gì anh chị em phải làm.

548 Và hãy xem, nếu anh em chạm đến Ngài với một...với kiểu nghi thức nào đó giống như họ đã làm. Họ bảo, “Ồ, chúng tôi tin đây là Giáo sư vĩ đại. Đây là một vị Tiên Tri.”Ồ, Ngài chẳng nói điều gì.

549 Nhưng người đàn bà đó có một điều chắc chắn đã chạm đến Ngài: đức tin của bà. Bà đã rờ đến áo Ngài, và Ngài phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

550 Anh em há không tin Kinh Thánh nói rằng Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm không hề thay đổi hôm nay như Ngài vào lúc đó, Ngài, và có thể cảm thương những yếu đuối của chúng ta? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có thể chạm đến Ngài ngoài đó, dẫu anh em có ở trong hàng cầu nguyện này hay không. Nếu anh chị em bị đau ốm, hay nếu anh chị em có một người yêu dẫu bị đau ốm, nếu anh chị em có điều gì đó trong lòng mình, anh chị em cứ cung kính đến trước mặt Đức Chúa Trời và thưa, “Lạy Chúa, con không biết về người đó đang đứng ở đó. Ông ấy là một người hơi đầu. Ông ấy, ông ấy không là gì cả, nhưng con tin những gì ông rao giảng là Lễ thật. Và con tin rằng ông ấy đã nói ra điều đúng, rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Bây giờ con muốn chạm đến Ngài. Và nếu ông ấy nói với con Lễ thật, thì Ngài sử dụng môi miếng của ông để nói lại và nói với con, giống như Ngài đã làm với người đàn bà ngày đó.” Xem Ngài hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi không. Hãy

làm điều đó. Điều đó không chỉ làm cho Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Phải thế không? ["A-men."]

Được rồi, mọi người giữ vị trí của mình và cầu nguyện thật cung kính.

551 Nói gì hả? [Người nào đó nói, "Tôi đã phát ra một số thẻ cầu nguyện."—Bt.] Há? ["Đã phát ra hai mươi lăm thẻ cầu nguyện."]
Tôi bớt lại mười thẻ giờ này? ["Mười bốn."]

552 Mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm; mời các thẻ cầu nguyện số mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi, hai mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm: điều đó chắc tạo nên hàng cầu nguyện khá tốt đẹp. Nếu chúng ta...Tôi hy vọng chúng ta không phải giữ anh chị em ở đây rất lâu. Nhưng bây giờ...

553 [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Anh giải quyết điều đó. Được rồi. Cứ để...Được rồi.

Chúng ta hãy ngân nga bây giờ, với nhau, trong khi họ hát bài đó. *Chỉ Tin Mà Thôi*.

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin-...

Tin điều gì? Lời Ngài và lời hứa. Vì điều gì?

Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

554 Đoàn người đi xuống khỏi núi, các môn đồ đang đứng đó. Họ đã bị thất bại về một ca động kinh. Người cha đang đứng đó, nhìn đứa con mình, kêu khóc. Các môn đồ đã làm mọi cách của họ, nhưng nó không có tác dụng. Chúa Jêsus bước đến. Vài người trong họ bảo, "Ngài đó." Người nào đó chỉ cho họ đến với Chúa Jêsus; tránh xa giới chức sắc, để đến với Chúa Jêsus. Đó là nơi tôi muốn chỉ cho dân sự; không phải tôi, hay hội thánh nào đó, nhưng với Chúa Jêsus. Nói, "Ngài có thể."

555 Vậy người cha chạy đến, quỳ xuống tại chân Ngài, thưa, "Lạy Chúa, xin thương xót con tôi. Nó bị quỷ ám. Nó gầy mòn. Nó sùi bọt mép. Nó bị co giật," chứng động kinh. Và ông nói, "Và tôi đã

đem nó đi mọi nơi. Và thậm chí những môn đồ của Ngài đã không thể làm được điều gì cho nó.”

556 Chúa Jêsus phán, “Ta có thể, nếu người tin, vì mọi sự đều có thể được cho người nào tin.”

Cứ chỉ...

Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Tất cả chỉ có thể bây giờ. Mọi người giữ im lặng.

...tin,

Mọi sự đều...(Thật là thì giờ tuyệt diệu!)

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,

Mọi sự đều có thể được, cứ chỉ tin mà thôi.

557 Ôi lạy Chúa, Lời đang đặt khắp nơi ở đây bây giờ. Xin để cho Ánh Sáng chiều tối tỏa sáng, Chúa ôi, xin làm cho Nó sống. Qua Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu xin. A-men.

558 Giờ này, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, tôi nhận lấy mọi linh ở đây dưới sự kiểm soát của tôi, vì sự vinh hiển Ngài.

559 Tôi nhìn xuống hàng cầu nguyện này. Không có một người nào trong hàng cầu nguyện ấy mà tôi biết. Họ đều là, mọi người, những người lạ đối với tôi. Tất cả anh chị em ở trong hàng cầu nguyện đó, đều là người lạ với tôi, và tôi không biết gì về anh chị em, những bệnh tật của anh chị em hay bất kỳ điều gì, hãy đưa tay mình lên, mọi người đọc theo hàng cầu nguyện.

560 Bao nhiêu anh chị em trong cử tọa là người lạ đối với tôi, và tôi không biết điều gì về anh chị em? Anh chị em có cùng thẩm quyền ngoài đó, cũng như những anh chị em này ở đây. Chỉ là, tôi đang chọn ra một người trong họ một lần.

561 Ở đây, để tôi lấy cái này quanh đây, chỉ một chút. [Anh Branham di chuyển cái mi-crô—Bt.] Anh chị em có thể nghe bây giờ với cái này không? [Hội chúng nói, “Nghe.”]

562 Quý bà này ở đây. Đây là một người đàn ông và một phụ nữ, gặp nhau lần nữa. Tôi không biết chị ấy, chưa bao giờ gặp chị ấy. Chị là người lạ đối với tôi, nhưng chỉ một người hoàn toàn xa lạ.

563 Tôi chỉ đang hành động trên cơ sở của Lời đó. Lời đó nói, “Những công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm, nếu các ngươi tin Ta.”

564 Buổi sáng nọ, khi khải tượng đó đến một lần nữa, sau khi hàng ngàn người trong họ, bảo, “Sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ không hề sai trật ở cùng với anh em bất kỳ nơi nào anh em đi.” Tôi tin điều đó, một cách trang trọng, với tất cả lòng mình. Nếu tôi không bao giờ gặp lại anh em, anh em tin đó là Sự thật không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó đúng.

565 Đây là người phụ nữ mà tôi chưa hề gặp trong đời. Chị là người phụ nữ vừa mới nhận thẻ cầu nguyện.

566 Cách chàng trai thường làm, là đi vào đây, lấy thẻ cầu nguyện và xáo hết thẻ lên, với nhau, trước anh chị em. Trao cho bất kỳ người nào một thẻ cầu nguyện mà họ muốn, bất kỳ nó ở đâu. Không ai biết hàng sẽ bắt đầu chỗ nào, hay là điều gì về nó cả. Do đó, chàng trai không thể nói, “Ồ, bây giờ ở đây, nếu anh cho tôi *thật nhiều*, tôi sẽ đặt anh lên phía trước, và chắc chắn rằng anh có mặt ở đó.” Người đó không tự mình. Ừ-m. Không ai biết.

567 Chúng ta chỉ bắt đầu. Nơi nào Đức Thánh Linh bảo “gọi,” chúng ta gọi từ ngay chỗ đó. Và tôi tin thỉnh thoảng tôi có người nào đó, tiếng gọi ấy là đặc biệt, cho một người nào đó, khi tôi có mặt tại đây, người nào đó mà chưa bao giờ...những người lạ, đây, mà tôi không biết.

568 Bây giờ, nếu người đàn bà này đang đứng đây, nếu có...Có điều gì đó sai trật. Chị có thể bị ốm. Chị có thể có người nào khác, bị ốm. Chị ấy—chị—chị ấy có lẽ chỉ đứng đó, có lẽ chị đang có vẻ giống như bị đau. Và có lẽ chị đang đứng đó, cố gắng phơi bày điều gì đó. Nếu vậy, cứ quan sát những gì xảy ra. Thấy không? Anh chị em cũng đã, thấy điều đó rồi. Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị. Xem họ mang chị ấy ra bên ngoài cửa, chết. Thấy không? Ừ-m. Vậy bây giờ các bạn sẽ—các bạn cứ tìm thấy, xem thử điều đó đúng hay không. Hiểu không? Hãy thử đi, đây.

569 Bây giờ, chúng ta không đi nhà thờ như đi chơi, thưa các bạn. Chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng. Bông trái trên ngọn cây, đang chín. Đúng vậy. Chúa đang đến.

570 Tôi không biết chị ấy. Đức Chúa Trời biết. Ngài đã biết chị. Trước khi từng có một thế giới, Ngài đã biết chị. Ngài đã biết chị đứng ngay đó. Ngài đã biết tôi đứng ngay đây. Vì, Ngài là vô hạn. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, nếu Ngài vô hạn và biết điều đó, thế thì Ngài biết lý do tại sao người đàn bà đang đứng đó. Thế thì, cũng Đức Chúa Trời không thay đổi đó mà...

571 Chúa Jêsus, khi Ngài ở trên đất đây, với Đức Chúa Trời ở trong Ngài, đã trò chuyện với người đàn bà ở bên giếng, và bảo cho bà điều gì đó sai trật với bà. Hết thảy chúng ta biết điều gì xảy ra rồi. Phải không? Và bà thưa, “Thưa Ngài, Ngài phải là một đấng tiên tri.” Đó là sự bày tỏ đầu tiên của bà. “Bây giờ, chúng tôi biết rằng đã đến lúc cho Đấng Mê-si có mặt ở đây, mà được gọi là Đấng Christ. Và khi Ngài đến, đó sẽ là điều Ngài thực hiện.”

572 Bây giờ, nếu Ngài là “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” và đã được hứa bởi Lời này mà tôi vừa mới rao giảng, rằng trong thì giờ ban chiều Ngài sẽ có mặt tại đây và làm những điều giống như vậy, thế thì chúng ta sẽ đang trông đợi nó. Phải không? Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Trông đợi sự sống lại của Hội thánh đó. Vậy thì, nếu Ngài thực hiện cho người đàn bà này giống như Ngài đã làm ngày ấy, điều đó khẳng định Lời, rằng Nó là đúng. [“A-men.”]

573 Bây giờ, chị ấy cứ giữ tay, và tôi cũng vậy, rằng chúng tôi là người lạ, với nhau. Tôi không biết chị. Tôi chưa bao giờ gặp chị. Chị ấy chỉ là một người lạ, đang đứng tại đây. Quý vị cũng vậy, ở ngoài đó, nhiều người trong quý vị.

574 Tôi biết một vài trong những người này đang ngồi dọc theo đây. Và tôi không biết nhiều người. Tôi biết Bà Collins ở đây. Tôi chắc chắn về điều đó. Chị, vợ của Anh Ben, và tôi đã thấy Anh và Chị Dauch ở đây, cách đây một lát...Anh Wright; Anh, Chị Dauch; người anh ở đằng kia phía cuối cùng. Tôi biết vài người trong anh em, quanh đây. Nhưng tôi—tôi không biết quá nhiều người trong

anh chị em, vì tôi không có mặt ở đây nhiều lắm với anh chị em, để quen biết. Và chúng ta có những người lạ ở đây.

Và vì vậy anh em cứ cầu nguyện.

575 Nếu tôi là người lạ đối với anh chị em, và tôi tuyên bố rằng Ánh Sáng chiều tối đã đến. Và Ánh Sáng chiều tối sẽ giống như Ánh Sáng buổi sáng. Nó sẽ bày tỏ những bông trái màu nhiệm của Đức Chúa Trời giống như vậy, nói về mặt thuộc linh. Đúng vậy. Bây giờ, tôi chỉ đang nói chuyện với chị giống như Ngài đã làm với người đàn bà ở bên giếng. Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.” Hiểu không? Tôi cũng đang nói như vậy. Đó không phải là tôi. Ấy là Ngài. Nhưng nếu Ngài đã khải thị cho tôi chị đang đứng tại đó vì điều gì, đấy, nếu Ngài sẽ bày tỏ cho tôi những ở đó vì điều gì, thế thì chị sẽ biết rằng Ngài biết tất cả về đời sống của chị. Nếu Ngài bảo cho chị điều gì đó đã từng xảy ra, đấy, chị biết điều đó đúng hay không. Thế thì nếu Ngài biết những gì đã xảy ra, và có thể bảo cho chị điều đó, Ngài có thể...thế thì chắc chắn chị sẽ tin Ngài vì những gì sẽ xảy ra. Nếu Ngài có thể nói cho chị rồi những gì chị đã làm ở đây, chắc chắn điều đó sẽ bày tỏ mặt trước của nó, hay mặt sau của nó, trước nó, và tất cả điều đó, làm cho nó đúng.

576 Hội chúng sẽ tin Ngài, với cả tấm lòng không, nếu Ngài sẽ làm điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi tin anh chị em tin, dù Ngài đã làm điều đó hay không. Anh chị em vẫn tin điều đó, nhưng điều này chỉ chốt lại điều đó.

577 Bây giờ, tôi chỉ đang nhìn người đàn bà, và chị đang được xúc dầu. Chị ý thức, là một người lạ đối với tôi.

578 Nhưng cứ để cho tôi tỏ cho anh chị em thấy. Nhiều người trong các bạn đã nhìn thấy tấm hình đang treo trên đó. Vậy thì, Đó không phải, ở trên, Ánh Sáng đó. Đó là chính xác những gì đang treo ngay tại đây giữa tôi và người phụ nữ đó ngay bây giờ. Anh em há không thể nhìn thấy điều đó? Hầu như một—hầu như một loại Ánh Sáng màu lam ngọc, có ánh vàng, màu kem, như chúng ta gọi nó, Nó đang nằm ngay...Đó là điều khiến cho chị cảm thấy...

579 Bây giờ, cứ để tôi tỏ cho chị điều gì đó. Chị cảm thấy một cảm xúc thật khiêm nhường, ngọt ngào. Nếu điều đó là đúng, thưa chị, hãy đưa tay lên để nhiều người có thể nhìn thấy. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Thấy không? [“Halêlugia.”] Ấy là...Chị ấy không thể tránh được cảm thấy Nó, Nó ở ngay tại đó. Hiểu không?

580 Bây giờ, bây giờ, nếu Nó bật ra trong chị, tôi không biết. Nó tùy thuộc. Đó phải là Đức Chúa Trời. Chính mình tôi, không thể làm nó được. Đó là—đó là Đức Chúa Trời phải làm vậy. Vâng.

581 Thiếu phụ thật ra, đang chờ một phẫu thuật, tự nhiên. Chị có điều gì đó mà bác sĩ bảo chị, “Phải được giải phẫu,” nhưng chị không muốn đi đến bác sĩ. Đúng vậy. [Chị ấy nói, “Không. Chúa Jêsus là Bác Sĩ của tôi.”—Bt.] Và chị—chị ấy...Nó là một—một khối u. Và khối u đó ở phía bên phải, gần xương sống. Đúng vậy. Nếu đúng thế hãy đưa tay lên, để mọi người thấy. [“Đúng thế.”]

582 Bây giờ anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “Amen”—Bt.] Vậy thì, anh chị em không nhìn thấy nó, (Thấy không? Thấy không?) nhưng anh chị em tin với tất cả tấm lòng giờ này, điều đó đúng. Được rồi. Được rồi.

583 Bây giờ anh em nói, “Có lẽ anh suy đoán điều đó, Anh Branham.” Anh em không thể suy đoán điều đó, một triệu lần, hoàn toàn.

584 Ồ, cứ để cho chị ấy đứng ở đó, một phút. Nó đang xuất ra từ tôi, ngay bây giờ. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ, cứ, chúng ta hãy xem, trong chốc lát, đấy. [“Halêlugia!”] Chị ấy có vẻ ổn; Cơ-đốc nhân. Bây giờ chúng ta hãy xem. Bây giờ thật sự nếu Ngài bảo cho chúng ta điều gì khác mà sẽ xảy ra. Vâng. Chị đến ngay lại đây lần nữa. [“Ồ, không.”] Vâng, thưa quý vị. Chị ấy là một—chị ấy là một...Vâng. Đó là một—đó là một khối u, nó đấy, mà các bác sĩ sẽ lấy đi. Và nó thì...Nó sẽ gây rắc rối cho chị. Nhưng chị ấy chỉ tin cậy Đấng Christ vì điều đó.

585 Và không chỉ thế. Chị không phải ở quanh đây. Và chị có người nào đó với mình. Đó là chồng chị. Và anh ấy cũng đang khổ sở. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Đúng vậy. Chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết, trong lúc tôi đang nhìn ngay vào người đàn ông ở đây trong khải tượng này, xem có gì sai trật với anh

ta không? [“Có.”]Ồ, hãy bảo anh ấy đi ăn bữa tối của mình. Dạ dày của anh hết đau rồi. Chị tin chính là Đấng Christ làm điều đó không? Tin chứ? Chị đến từ Tennessee. [“Vâng.”] Nashville. [“Vâng, thưa anh.”] Đúng vậy. Bà Binkley. Được rồi. Chị có thể quay trở về nhà và khoẻ mạnh, chị và chồng chị. Xin Chúa ban phước cho anh chị.

586 Anh chị em tin vào Chúa Jêsus không? [Hội chúng vui mừng—Bt.] Nếu đó chẳng phải Chúa Jêsus giống như vậy đã có mặt tại đây trong những ngày đã qua, trong Hội thánh Ánh Sáng chiều tối. Hãy xem xét người đàn bà, trò chuyện với chị ấy, hỏi xem những điều đó mà đã được nói có đúng hay không. Nếu anh chị em thật sự tin. Bây giờ anh chị em đã mãn nguyện rằng Ngài là Đấng Christ giống như vậy chưa? [“A-men.”] Vậy thì, anh chị em biết tôi không thể làm điều đó. Tôi là con người. Tôi là người anh em của anh chị em. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời.

587 Bây giờ chúng ta hãy xem. Đây có phải là người kế tiếp không? Chị là ai trong hàng cầu nguyện? Được rồi.

588 Bây giờ, dĩ nhiên, sự xúc dầu đó, anh em biết đấy, chỉ làm tôi yếu đi, giống như tôi không biết gì. Vậy thì, Chúa Jêsus, khi có một người đàn bà rờ đến vạt áo Ngài, Ngài phán, “Ta nhận thấy có quyền phép từ Ta mà ra.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều ấy có nghĩa “sức mạnh.” Ngài trở nên yếu đi. Và nếu Ngài...Nếu điều đó đã xảy ra với Lời, chính Nó, thì nó sẽ làm gì với chỉ một con người mà Lời đã đến? Nó sẽ là gì? Nếu nó đã xảy ra với Con Đức Chúa Trời như thế, thì chuyện gì sẽ đến với tôi, một tội nhân được cứu bởi ân điển Ngài? Hiểu không? Nó chỉ xoay vòng chung quanh tôi. Hiểu không?

589 Nhưng, tuy nhiên, tôi có mặt ở đây để đại diện cho Ngài. Để đại-...Tôi là người đại diện không xứng đáng. Tôi—tôi ăn năn tất cả tội lỗi của mình, để—để anh chị em sẽ không nhìn thấy tôi thể nào; nhưng nhìn thấy Ngài là Ai, mà bây giờ anh chị em sẽ nhìn theo cách đó.

590 Vậy thì, thưa bà, tôi là người lạ đối với bà. Tôi cũng không biết người đàn bà này. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Đúng vậy. Bây giờ, nếu Chúa Jêsus (tôi không biết bà, và bà không biết tôi), nếu Chúa Jêsus khả thi điều gì đó cho tôi, rằng bà có mặt tại

đây vì, điều gì đó bà đã làm, hay điều gì đó bà không nên làm, hay điều gì trong cách đó, bà biết đó sẽ là một, sẽ là một phép lạ xuất chúng. Đó là điều gì đó mà không thể giải thích được. Một phép lạ là điều gì đó không thể giải thích được. Ai cũng biết điều đó. Hiểu không? Đó hẳn là một phép lạ nổi bật.

591 Sẽ còn hơn một phép lạ nữa nếu có một—một thiếu phụ đang ngồi ở đây trong một xe lăn, và bị bệnh thấp khớp, và tất cả bồng lên. Tôi bảo với bà, “Hãy đứng lên và bước đi,” và bà ấy bước ra ngoài đó, mọi người thét lên vì chuyện đó. Nhưng, anh em thấy, quyền phép thực sự của—của đức tin bà để tin, và chỉ đứng lên và bước đi, có thể làm điều đó.

592 Nhưng quay trở lại nơi xa kia và rút ra sự sống từ nơi nào đó, điều đó còn hơn thế. Chỉ một mình Đức Chúa Trời làm điều đó, nơi anh em có thể nói, đấy, anh em biết nó đúng hay không.

593 Bây giờ, điều gì đó đã xảy ra, ở nơi nào khác. Nào hãy chờ. Nó đã rời nơi đây. Nó đã đi tới...đi vào trong hội chúng, nơi nào đó, nơi nào đó. Nó đã đi rồi.

Chờ một phút. Hãy để tôi trò chuyện với người đàn bà lần nữa.

594 Bây giờ, hãy thật tin kính và quan sát bây giờ. Cứ cầu nguyện, tiếp tục cầu nguyện ngoài đó. Tôi muốn anh chị em cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin để điều ấy xảy ra với con.” Một số người trong anh chị em ngoài đó, mà không được ở trong hàng cầu nguyện, cứ cầu nguyện.

595 Tôi nói với chị lần nữa, để xây...vì đức tin của chị. Hiểu không? Nếu có thể làm điều đó cho một người đàn bà khác, thì nó có thể được thực hiện đối với chị. Đó là đức tin của chị. Hiểu không? Chị là người thực hiện nó. Không phải tôi. Đó là đức tin của chị nơi Đức Chúa Trời. Hiểu không?

596 Chúa Jêsus không hề nói, “Ồ, Ta biết Ta sẽ đi gặp người đàn bà đó ở nơi đó.” Không.

597 Nhưng khi sự sống lại của La-xa-rơ đến, bấy giờ, đó là những gì mà Đức Chúa Trời đã tỏ cho Ngài để làm. Hiểu không? Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi.” Và Ngài—Ngài chỉ chứng minh Ngài là thể nào. Đi khỏi. Và rồi khi Ngài quay lại, Ngài phán, “La-xa-

rơ đang ngủ.” Và Ngài trở lại, và đi làm cho La-xa-rơ sống lại từ phần mộ. Gọi linh hồn của ông trở lại, sau khi nó đã ra đi bốn ngày. Ngài đã không hề nói Ngài trở nên yếu đi ở đó. Đó là Đức Chúa Trời đang sử dụng sự ban cho.

598 Nhưng, điều này, khi người đàn bà đó chạm đến Ngài, đó chính là người đàn bà đang sử dụng sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Và điều đó cũng là điều giống ở đây. Chính là chị đang thực hiện nó.

599 Bây giờ, về điều này, trong một chuyến đi săn, nơi mà...tôi đã nhìn thấy con gấu, và biết những điều khác biệt, và tất cả những điều khác biệt này mà đã được nói trước ở đây, đã được bảo tại sao chúng ứng nghiệm thật sự, từng lời một. Đó là Đức Chúa Trời. Điều ấy không làm phiền tôi.

600 Nhưng khi dân sự bắt đầu sử dụng sự ban cho của Đức Chúa Trời, đây, anh em trở thành đây tứ công khai của Đức Chúa Trời, vì anh em thật sự ráp vào trong hàng ngũ. Hiểu không?

Và rồi anh em chạm đến Ngài bởi điều đó, rồi Ngài phán lại. Hiểu không?

601 Bây giờ, vâng, bây giờ người phụ nữ đang đi vào trong khái tượng. Bà ấy đang đi vào, hay khái tượng đang di chuyển vào. Trông giống như anh em có thể thấy điều đó ở quanh bà. Người phụ nữ bị đau. Bà đau nặng. Bà đang chịu đau đớn, một bệnh, đau dạ dày, thật kinh khủng. Hãy đưa tay lên nếu điều đó là đúng. Và chị có những biến chứng các thứ. Đúng thế.

602 Chị cũng có ai đó với chị. Đó là chồng chị. Và anh ấy bị ốm. [Người chị ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Nếu Đức Chúa Trời khái thị cho tôi, với chồng chị, điều gì không ổn với anh ấy, thì chị tin tôi là tiên tri của Ngài không? Người đàn ông ấy bị phiền phức vì đôi mắt của anh, với đôi tai của anh, và anh đang ở trong một tình trạng rất tồi tệ. [“Đúng. Đúng. Ngợi khen Chúa! Ngợi khen Chúa!”] Vâng, thưa ông.

603 Chị có tin Đức Chúa Trời biết chị là ai không? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị tin tôi là tiên tri của Ngài, tiên kiến của Ngài không, nếu tôi bảo cho chị chị là ai? [“Vâng.”] Chị có tin điều đó

không? Bà Robertson. Và chị đến từ Huntsville, đó là ở Alabama. Hãy trở về, chị và chồng chị, và được khoẻ mạnh.

⁶⁰⁴ Anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Mọi sự đều có thể được cho những ai tin.” Nếu anh chị em tin, nếu anh chị em cứ đặt mình—cứ đặt mình vị trí của mình và tin rằng Đức Chúa Trời thực hiện điều đó. Bây giờ, đừng nghi ngờ, nhưng chỉ tin với tất cả tấm lòng, rằng Đức Chúa Trời sẽ ban sự chữa lành này cho anh chị em, và anh chị em có thể có bất cứ điều gì anh chị em cầu xin.

⁶⁰⁵ Được rồi, thưa ông, hãy lên đây nào. Chúng ta hãy xem. Ông có phải là người kế tiếp ở đây không? Được rồi, thưa ông. Tôi cho rằng chúng ta là những người xa lạ với nhau, thưa ông. Nếu... Chúa Jêsus đã đến với một người tên là Si-môn, bảo cho ông hay về tình trạng của ông, và điều đó đã khiến cho Si-môn đi và tin, với tất cả tấm lòng. Nó sẽ khiến cho ông làm điều giống như vậy không? [Người anh ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Nó sẽ làm. Ồ, chúng ta là những người lạ.

⁶⁰⁶ Bây giờ, Đức Chúa Trời thì không có sự khác biệt nào giữa nam và nữ. Ngài là Đức Chúa Trời thật giống như vậy. Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không?

⁶⁰⁷ Và anh, anh sẽ tin điều đó (cảm xúc đó mà ở gần anh bây giờ), rằng Đức Chúa Trời sẽ có thể khải thị với anh, qua tôi, đây tớ của Ngài, rằng vì điều gì đó mà anh có mặt tại đây, điều gì đó sai trật với anh, hay bất kỳ nó là gì không? Ồ, anh sẽ biết nó là sự thật hay không. Được rồi. Cầu xin Ngài ban cho điều đó.

⁶⁰⁸ Người đàn ông đang đi vào khải tượng, hay khải tượng đang đi vào người ấy. Anh không phải có mặt ở đây vì bệnh tật. Anh có mặt ở đây tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là những gì ông ấy đang tìm kiếm. Đúng vậy, thưa ông. Vâng, thưa ông. Và anh không phải là người ở đây. Anh từ trên con đường ở đây, một nơi được gọi là Seymour, Indiana. Đó, đó là—đó là nơi anh đến. Họ gọi anh là, “Bill.” Hỡi Bill, hãy quay trở về, nhận lãnh Đức Thánh Linh, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Hãy tin.

⁶⁰⁹ Hãy đến, thưa bà. Bà có tin tôi là tiên tri của Ngài không? Bà có tin rằng Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, sống

không? Và bà tin chính là Ngài đang cho phép điều này xảy ra giống như thế này không? Bà tin điều đó chứ?

610 Chúng ta còn bao nhiêu người? Gì hả? Thấy đó, tôi không muốn trở nên quá yếu đi. Được rồi.

611 Không, không có gì cả; bà không phải có mặt tại đây vì chính bà. Bà có mặt tại đây vì người nào khác. Và người nào khác đó không có mặt tại đây. Nếu tôi bảo cho bà hay chuyện gì với người đó, bà sẽ tin nhận sự chữa lành của họ, và nhận lấy và tin không? Đó là bệnh ung thư. Bà tin rằng họ sẽ được chữa lành không? Thế thì hãy đi, trong Danh Chúa Jêsus, và tin. Chúng ta hãy cứ...

612 Tất cả anh chị em, tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin đó là sự xúc dầu của Đức Thánh Linh không? [“A-men.”] Ngài chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”] Anh chị em đang tin chứ? [“A-men.”] Được rồi.

613 Bây giờ, chúng ta có bao nhiêu người? Thường thường hai, hai hay ba, là một sự xác nhận. [Người nào đó nói, “Ba.”—Bt.] Nói gì? [Người khác nói, “Anh đã có bốn người.”] Bốn à? [“Vâng.”] Đây là người thứ năm đang đứng ở đây à? Được rồi.

614 Chúng ta hãy—chúng ta hãy tin hết lòng, rằng Đức Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

615 Chị có mặt ở đây vì đứa bé đó. Nếu Đức Chúa Trời khải thị cho tôi điều gì không ổn với con chị, chị sẽ tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành nó không? Đứa bé bị bệnh tim nghiêm trọng. Đúng thế. Đứa bé—...chị thì không, đứa bé không ở đây. Nó ở ngoài thành phố. Nó ở ngoài tiểu bang. Chị tin Đức Chúa Trời có thể bảo cho tôi đứa bé đến từ đâu không? Chị tin, và tin nó sẽ khoẻ mạnh lại không? Hãy đưa nó trở lại Franklin, Kentucky. Vâng, thưa chị, và hãy tin hết lòng. Nếu chị tin, đó là tất cả điều chị phải làm.

616 Hãy để—hãy để...Hãy đến đây chỉ một phút. Tôi định tội điều xấu đó. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, cầu cho sự chết lia khỏi, và sự sống đến.

“Họ sẽ đặt tay trên người đau, người đau sẽ được bình phục.”

Chị muốn đi ăn không? Nghĩ Ngài sẽ làm cho chị cảm thấy tốt hơn chứ? Cứ tiếp tục. Bệnh đã lia khỏi chị giờ này. A-men.

617 Chị tin bệnh phụ nữ sắp lìa khỏi chị không? Được rồi. Hãy đi đến chỗ ngồi của mình và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa.”

Ông thế nào, thưa ông? Ồ, con quý đó, bệnh suyễn!

618 Chờ một phút. Chờ một chút nào. Điều gì đó không ổn...Điều gì đó đã sai trật; đã ổn rồi. Bây giờ, có điều gì đó ở đây, tương tự, mà nắm bắt người đàn ông ấy vào lúc đó. Hãy để tôi xem nó là gì một lần nữa. Bây giờ hãy nhìn vào tôi. Đừng nói gì cả. Chờ một lát.

619 Đó là một người đàn ông da màu, đang ngồi ngay ở phía sau đây, đang nhìn tôi. Chính là ông ấy...ông ấy—ông ấy có người nào đó bị ốm. Đúng vậy. Bệnh suyễn và viêm xoang. Đúng vậy. Ông đã rời đến Ngài. Ông không đến từ đây, thưa ông. Ông đến từ miền Đông, đông bắc, con đường này. Ông đến từ New York. Vâng, thưa ông. Ông là Ông Hunt. Ông tin giờ này. Được rồi, thưa ông. Điều đó tốt.

620 Đó là bạn ông đang ngồi bên cạnh ông, đang cầu nguyện. Ông tin tôi, là tiên tri của Đức Chúa Trời không, thưa ông? [Anh Coleman trả lời khẳng định—Bt.] Ông đến đây với anh ấy. Tên ông là Coleman. [“Vâng. Halêlugia!”] Và ông—ông đang cầu nguyện cho một người cha. [“Vâng.”] Mà có một cục bướu. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. [“Halêlugia!”] Hãy tin. Hãy đi, tin giờ này, nó sẽ lìa khỏi ông.

621 Anh bị đau bao tử, làm anh lo lắng. Không đúng thế sao? Hãy đi, và ăn. Trong Danh Đức Chúa Jêsus. Anh có tin Ngài đã chữa lành anh không? Cứ đi và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus.” Hãy tin với cả tấm lòng.

622 Anh bị bối rối với bệnh căng thẳng thần kinh, bực dọc, và vãn vãn. Hãy tin với tất cả tấm lòng. Hãy trở về và khoẻ mạnh.

623 Trạng thái căng thẳng. Cứ tin với cả tấm lòng. Hãy tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh khoẻ mạnh, và Ngài sẽ làm điều đó. Đừng nghi ngờ chút nào.

624 Bệnh tim và căng thẳng. Anh tin rằng Đức Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho anh khoẻ mạnh không? Hãy đi, được khoẻ mạnh, trong Danh Chúa Jêsus.

625 Bệnh bao tử, rối loạn, căng thẳng gây ra tình trạng dịch vị bên trong bao tử của anh khiến thức ăn bị chua. Hãy đi, đừng nghi ngờ trong lòng; và nó sẽ ứng nghiệm, anh sẽ không còn bệnh nữa.

626 Lưng của anh đã làm anh lo lắng. Anh có tin với tất cả tấm lòng không? Thế thì hãy đi, và Đức Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh về điều này.

627 Chờ một phút. Giữ yên lặng, chờ một chút. Bây giờ điều gì đó đã xảy ra. Người đàn bà này ở đây thì lạ. Ánh Sáng đó đã xoay quanh chị ấy, thật nhanh, rồi đã đi, và chạy lui ngay trở lại một lần nữa. Điều gì đó đã xảy ra. Chờ một chút. Đó là người đàn ông da màu, tôi chắc chắn đó không phải là người anh em da màu ở đó, bởi vì nó đến...Chờ một chút. Đây này. (Bước lui, Billy.) Đây này.

628 Đó là người đàn ông này đang ngồi tại đây, người da màu. Anh cũng bị phiền phức, với cơn đau lưng. Đúng vậy. Anh là người lạ với tôi. Tôi với anh cũng vậy. Nhưng có một điều anh cần tốt hơn bệnh đau lưng, đó là, hãy dâng lòng anh cho Đấng Christ, trở thành một Cơ-đốc nhân. Anh không...Anh sẽ tin nhận Ngài như là Chúa Cứu Thế của mình không? Anh đến từ Ohio. Đúng vậy. Từ Ohio. Hãy trở lại, được khỏe mạnh. Đức Chúa Jêsus Christ tha thứ những tội lỗi của anh, và anh có thể về nhà và được chữa lành. Bây giờ nó đã hết rồi. Bây giờ anh có thể đi về nhà. Hãy tin hết lòng.

629 Được rồi, chị ơi, hãy đến đây. Các biến chứng, và tình trạng căng thẳng, và mệt mỏi. Chị tin hết lòng rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị mạnh khỏe chứ? Đi đến chỗ ngồi của mình, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi, vì tất cả những gì Ngài đã làm cho con.”

630 Anh tin rằng Đức Chúa Trời Toàn Năng sẽ làm cho anh khỏe mạnh, và chữa lành lưng của anh, và làm anh khỏe mạnh, và chữa bệnh thận. Hãy đi—đi trên đường mình, vui mừng, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi.”

⁶³¹ Anh bạn, anh tin, Ngài làm cho anh mạnh khỏe không? Hãy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa yêu dấu ôi.” Hãy đi, cứ ngợi khen Đức Chúa Trời.

⁶³² Bây giờ chị tin với cả tấm lòng chứ, thưa chị? Thế thì hãy đi, và Đức Chúa Jêsus Christ làm cho chị mạnh khỏe.

⁶³³ Chờ một chút. Không, không phải chị ấy. Chờ một chút. Thật sự không phải quý bà ở đó. Chờ một giây nào. Chờ một chút.

⁶³⁴ Thấy nước phun lên ở cái gì đó. Người nào đó ở đây đã vượt biển, từ nơi nào đó. Đó là một người đàn bà, và bà ấy từ Hà Lan đến. Bà ấy ở đâu? Bà ấy kia kia. Được rồi, thưa chị. Chị đã đi đường dài để được chữa lành. Chị có tin tôi là vị tiên tri của Ngài không? [Người chị ấy nói, “Ồ, vâng.”—Bt.] Chị đau khổ vì bệnh thấp khớp, và chứng viêm khớp, cứng người. Hãy tin vào Chúa Jêsus Christ, và nhận lấy Sự điệp cho dân mình. Chúa ban phước cho chị. Nó sẽ lìa khỏi chị và chị có thể đi và được khỏe mạnh. A-men.

Anh chị em tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁶³⁵ Ở đây, trở lại đây ở phía sau, đó là người phụ nữ đang ngồi ngay phía sau đây. Và chị đang đau khổ với tình trạng túi mật.Ồ, chị ấy sẽ nhớ nó. Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con. Chị ấy—chị ấy đến từ Indianapolis. Chị tên là Gilbert. Hãy đứng lên tại chỗ, thưa chị. Chị đấy. Được mạnh khỏe, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

⁶³⁶ Anh chị em có tin, với tất cả lòng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy đặt...Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại không? [“A-men.”] Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi chứ? [Hội chúng vui mừng.] Hãy đặt tay lên nhau và chúng ta hãy cầu nguyện, trong khi tôi cầu nguyện cho Chị Kelly.

⁶³⁷ Lạy Chúa Jêsus, xin để cho Quyền phép Thánh của Ngài đến trong nhà thờ này bây giờ! Và xin Nó quét qua và ở trong chị của chúng con để cứu đời sống chị, Chúa ôi. Xin cho chị sự chữa lành lớn này mà chị đang tuyên bố, Chúa ôi. Xin chữa lành dân sự của Ngài ở đây. Xin nhận sự vinh hiển cho chính Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁶³⁸ Và cầu xin cho những người này ở đây mà giờ này đặt tay lên nhau.

639 Sa-tan...

Chúng con đang đến bây giờ với những khăn tay này; trong Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin cho mỗi người được chữa lành. Lạy Chúa, xin khẳng định Lời Ngài bằng những dấu hiệu đi theo.

640 Và bây giờ, hỡi Sa-tan, ngươi là con quỷ gian xảo, ngươi bị đánh bại. Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ khôi phục Con Đức Chúa Trời, trong Đấng mà ngươi đã phản bội qua những tín điều của ngươi. Ngài đã hứa khôi phục Hội thánh lại trong tình trạng ban đầu của nó, khi Ánh Sáng chiếu tối chiếu sáng. Và chúng ta đang sống trong Nó. Và bởi sự khôi phục, chúng ta có quyền, chúng ta có Đấng Biện Hộ của chúng ta, chúng ta có Luật Sư của chúng ta, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta, và chúng ta sẽ nỗ lực tuyên bố. Ngươi đã giữ họ khá lâu rồi. Ngươi không thể làm điều đó lâu thêm nữa. Chúng ta ra lệnh cho ngươi, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, bởi quyền phép sự sống lại của Ngài và Đức Thánh Linh hiện diện bây giờ: Hãy ra khỏi cử tọa này! [Hội chúng vui mừng hết sức—Bt.]

SỰ KHÔI PHỤC CÂY NÀNG DẦU VIE62-0422

(The Restoration Of The Bride Tree)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 22 tháng Tư, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org